

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om placeringsfonder, lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och lagen om Finansinspektionen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om placeringsfonder, lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och lagen om Finansinspektionen ändras.

Syftet med propositionen är att genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv om gränsöverskridande distribution av investeringsfonder och alternativa investeringsfonder.

Det föreslås att bestämmelserna om fondbolags verksamhet utomlands och marknadsföring av placeringsfonder utomlands i lagen om placeringsfonder ändras. Till lagen ska fogas nya bestämmelser om funktioner som är tillgängliga för investerare i den EES-stat där placeringsfonden marknadsförs samt om kraven och förfarandena för upphörande av marknadsföring av placeringsfonden. På motsvarande sätt ska också lagens bestämmelser om marknadsföring i Finland av andelar i fondföretag ändras.

I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreslås nya bestämmelser om sonderande marknadsföring av alternativa investeringsfonder. Bestämmelserna om sonderande marknadsföring ska enligt förslaget också omfatta registreringsskyldiga förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan *AIF-förvaltare*) på nationell nivå samt AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer. Till lagen ska dessutom fogas nya bestämmelser om funktioner som är tillgängliga för icke-professionella kunder samt om kraven och förfarandena för upphörande av marknadsföring av alternativa investeringsfonder. Det föreslås preciseringar av anmälningsförfarandena i samband med AIF-förvaltarens gränsöverskridande verksamhet.

Syftet är dessutom att göra de ändringar i den nationella lagstiftningen som Europaparlamentets och rådets förordning om gränsöverskridande distribution av investeringsfonder och alternativa investeringsfonder förutsätter. I lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska införas bestämmelser om administrativa påföljder för överträdelse av förordningen och om skadeståndsskyldighet.

I dessa lagar föreslås också mindre ändringar för att avhjälpa tidigare brister.

I lagen om Finansinspektionen preciseras Finansinspektionens tillsynsbefogenheter i fråga om registreringsskyldiga AIF-förvaltare och deras ledning.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt med undantag för ändringen av lagen om Finansinspektionen som avses träda i kraft den 1 januari 2022. Tidsfristen för det nationella genomförandet av direktivet var den 2 augusti 2021.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING.....	4
1 Bakgrund och beredning	4
1.1 Bakgrund	4
1.2 Beredning	4
2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll	6
2.1 Målsättning	6
2.2 Ändringsdirektivet om gränsöverskridande distribution av fonder	7
2.2.1 Ändringar i fondföretagsdirektivet	7
2.2.2 Ändringar i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder	9
2.3 Förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder	12
3 Nuläge och bedömning av nuläget	14
3.1 Lagen om placeringsfonder	14
3.1.1 Allmänt	14
3.1.2 Gränsöverskridande verksamhet	15
3.2 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	19
3.2.1 Allmänt	19
3.2.2 Informationsskyldighet och marknadsföring	19
3.2.3 Sonderande marknadsföring	21
3.2.4 Gränsöverskridande verksamhet	25
3.2.5 Tredjeländer	26
3.2.6 Bestämmelser som gäller Finansinspektionen	27
3.3 Direktivbestämmelser som inte förutsätter nationellt genomförande	27
3.4 Bedömning av ändringsbehov som förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder föranleder	27
3.4.1 Förhandskontroll av marknadsföringsmaterial	27
3.4.2 Krav för marknadsföringsmaterial	28
3.4.3 Finansinspektionens tillsynsbefogenheter	29
4 Förslagen och deras konsekvenser	30
4.1 De viktigaste förslagen	30
4.1.1 Förslag som grundar sig på ändringsdirektivet om gränsöverskridande distribution av fonder	30
4.1.2 Förslag som grundar sig på förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder	33
4.1.3 Övriga förslag	33
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna	33
4.2.1 Ekonomiska konsekvenser	33
4.2.2 Konsekvenser för myndigheterna	36
4.2.3 Samhälleliga konsekvenser	36
5 Alternativa handlingsvägar	36
6 Remissvar	36
7 Specialmotivering	40
7.1 Lagen om placeringsfonder	40
7.2 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	49

RP 110/2021 rd

7.3 Lagen om Finansinspektionen	65
8 Bestämmelser på lägre nivå än lag	66
9 Ikraftträdande	67
10 Verkställighet och uppföljning	67
11 Förhållande till andra propositioner	68
12 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	68
12.1 Administrativa påföljder	68
12.2 Bemyndigande att utfärda ministerieförordning	69
LAGFÖRSLAG.....	70
1. Lag om ändring av lagen om placeringsfonder	70
2. Lag om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	78
3. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	91
BILAGA.....	95
PARALLELLTEXT.....	95
1. Lag om ändring av lagen om placeringsfonder	95
2. Lag om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	110
3. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	134
JÄMFÖRELSETABELL.....	139

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Fondregleringen inom EU gör det möjligt för fondbolag (motsvaras av begreppet förvaltningsbolag i EU-rättsakter) och AIF-förvaltare att, med vissa undantag, bedriva gränsöverskridande förvaltning och marknadsföring av placeringsfonder och AIF-fonder inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Även om EU:s inre marknad har ansetts fungera relativt väl för fonder, försvåras gränsöverskridande verksamhet mellan EES-stater fortfarande av många hinder och nationella tilläggskrav. För att minska dessa lagstiftningsskillnader och hinder och för att stödja en integration av den inre marknaden för fonder antog Europaparlamentet och rådet 2019 ett lagstiftningspaket om gränsöverskridande distribution av fonder i syfte att förnya fondregleringen genom följande EU-rättsakter:

- 1) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160 av den 20 juni 2019 om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU vad gäller gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar (nedan *ändringsdirektivet om gränsöverskridande distribution av fonder* eller *ändringsdirektivet*), och
- 2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014 (nedan *förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder* eller *förordningen*).

För ändringsdirektivet och förordningen används nedan den gemensamma benämningen *lagstiftningspaketet om gränsöverskridande distribution av fonder*.

Ändringsdirektivet trädde i kraft den 1 augusti 2019. Medlemsstaterna ska senast den 2 augusti 2021 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

Genom denna proposition genomförs ändringsdirektivet om gränsöverskridande distribution av fonder nationellt och görs de ändringar i den nationella lagstiftningen som förordningen förutsätter.

1.2 Beredning

Beredningen av EU-rättsakten

Den 12 mars 2018 antog kommissionen ett åtgärds paket för att fördjupa kapitalmarknadsunionen, tillsammans med meddelandet ”Fullbordande av kapitalmarknadsunionen - dags att påskynda arbetet” (COM(2018) 114 final). Avsikten med åtgärds paketet var att diversifiera de tillgängliga finansieringskällorna, öka tillgången till gränsöverskridande kapitalflöden och underlätta tillgången till finansiering för små och medelstora företag i syfte att skapa en fungerande kapitalmarknadsunion.

Som en del av åtgärds paketet offentliggjorde kommissionen ett förslag till direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG och av Europaparlamentets och rådets

direktiv 2011/61/EU avseende gränsöverskridande distribution av kollektiva investeringsfonder (COM(2018) 92 final). Dessutom offentliggjorde kommissionen ett förslag till förordning om underlättande av gränsöverskridande distribution av kollektiva investeringsfonder och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013 (COM(2018) 110 final). Kommissionen offentliggjorde även gemensamma konsekvensbedömningar (SWD(2018) 54 final) som hänförde sig till de båda förslagen.

När kommissionen förberedde sitt åtgärds paket gjorde den en utvärdering av den dåvarande fondregleringen, där de viktigaste rättsakterna utgjordes av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), nedan *fondföretagsdirektivet* eller UCITS IV, samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, nedan *direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller AIFM-direktivet*. Samtidigt granskade kommissionen de tilläggskrav som medlemsstaterna fastställt. Enligt kommissionens bedömning utnyttjades den inre marknadens potential ännu inte till fullo, eftersom det fortfarande fanns många hinder för gränsöverskridande distribution av fonder. De svar som kommissionen fick under olika samråd tydde dessutom på att rättsliga hinder märkbart hade försvårat gränsöverskridande verksamhet.

Kommissionens lagstiftningsförslag innehöll många ändringar, som syftade till att minska de rättsliga hindren för gränsöverskridande distribution av fonder och de kostnader som sådan verksamhet medför för förvaltare av placeringsfonder och AIF-förvaltare. Utöver en harmonisering av bestämmelserna föreslog kommissionen även helt nya åtgärder som skulle bidra till att underlätta gränsöverskridande verksamhet, såsom harmoniserade bestämmelser om sonderande marknadsföring. I samband med lagstiftningsförslaget konstaterade kommission dock att det även fanns andra faktorer som kunde försvåra distributionen av fonder, men att de inte omfattades av förslaget tillämpningsområde. Till dessa faktorer räknade kommissionen exempelvis skillnader i de nationella skattereglerna för fonder och investerare, tillgängliga vertikala distributionskanaler och kulturella preferenser för inhemska investeringsprodukter.

Kommissionens förslag till direktiv och förordning samt utkastet till statsrådets skrivelse till riksdagen om kommissionens förslag skickades på remiss till sektionen för finansiella tjänster och kapitalrörelser (sektion EU-10) under kommittén för EU-ärenden. En U-skrivelse (U 20/2018 rd) om kommissionens förslag lämnades till riksdagen den 26 april 2018. Ekonomiutskottet lämnade ett utlåtande i ärendet den 6 juni 2018 (EkUU 30/2018 rd).

I förhandlingarna om direktivet och förordningen stödde Finland kommissionens förslag till åtgärder för att underlätta gränsöverskridande distribution av placeringsfonder och AIF-fonder. Under förhandlingarna strävade Finland dock efter att precisera vissa formuleringar i förslaget så att det skulle bli praktiskt möjligt att uppnå de uppställda målen även i fråga om förslaget om sonderande marknadsföring av fonder och upphörande av flexibel marknadsföring, med beaktande av investerarnas behov. Under förhandlingarna lindrades kraven i fråga om sonderande marknadsföring och upphörande av marknadsföring jämfört med kommissionens ursprungliga förslag.

Beredningen av propositionen

Utkastet till proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet. Inom ramen för regeringens beredning av propositionen deltog man i ett samråd och en diskussion om

genomförandet av direktivet och förordningen, som ordnades av kommissionen den 5 november 2019 (*Transposition Workshop on cross-border distribution of investment funds*).

Propositionsutkastet sändes på omfattande offentlig remiss den 7 maj 2021–17 juni 2021. Utkastet sändes på remiss till 21 myndigheter och sammanslutningar. För remissvaren och hur dessa har beaktats redogörs det närmare i avsnitt 6.

Beredningsunderlaget till propositionen finns i den offentliga tjänsten på adressen valtioneuvosto.fi/hankkeet med identifieringskoden VM106:00/2020.

2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll

2.1 Målsättning

Fondregleringen inom EU delar in fonderna i företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper, dvs. fondföretag (UCITS), som regleras genom fondföretagsdirektivet, och i alternativa investeringsfonder (AIF), som förvaltas av sådana AIF-förvaltare som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Denna rättsliga ram kompletteras dessutom av följande EU-rättsakter:

- 1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder (nedan *EuVECA-förordningen*)
- 2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande (nedan *EuSEF-förordningen*)
- 3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (nedan *ELTIF-förordningen*)
- 4) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 om penningmarknadsfonder.

Fondregleringen inom EU har under de senaste åren ändrats ett flertal gånger, vilket redan framgår av antalet rättsakter. Ett gemensamt mål för regleringen har varit att säkerställa lika konkurrensvillkor för fonderna och deras förvaltare och att undanröja faktorer som begränsar den fria rörligheten för fondandelar på ett sådant sätt att man samtidigt säkerställer ett mer enhetligt investerarskydd i de olika medlemsstaterna.

Europeiska fonder har blivit ett vanligare investeringsobjekt, och de tillgångar som de förvaltar har ökat nästan oavbrutet. Trots detta är EU:s fondmarknad fortfarande till övervägande del organiserad som nationella marknader. I samband med ett lagstiftningsförslag 2018 gjorde kommissionen bedömningen att 70 procent av alla tillgångar under förvaltning innehades av sådana fonder som endast distribuerades i fondens hemmedlemsstat. Endast 37 procent av fondföretagen och cirka 3 procent av AIF-fonderna distribuerades i fler än tre medlemsstater. Även för AIF-fondernas del är trenden dock stigande. I samband med utvärderingen av tillämpningen av och tillämpningsområdet för AIFM-direktivet (COM(2020) 232 final) år 2020 gjorde kommissionen bedömningen att antalet AIF-fonder med gränsöverskridande verksamhet nästan fördubblades mellan juni 2017 och oktober 2019, och andelen steg från 3 procent till 5,8 procent av AIF-fonderna. I rapporten bekräftades det att marknadsföringspasset för AIF-förvaltare, som gäller gränsöverskridande verksamhet, är en viktig faktor i detta avseende, men att effektiviteten i marknadsföringspasset hindrades av nationell överreglering, skillnader i de

nationella marknadsföringsreglerna, olika tolkningar av direktivet från de nationella tillsynsorganens sida och AIFM-direktivets begränsade räckvidd.

Syftet med lagstiftningspaketet om gränsöverskridande distribution av fonder är att minska de kostnader som uppstår för fondbolag och AIF-förvaltare när de inleder gränsöverskridande verksamhet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Avsikten är att minska de nuvarande rättsliga hindren och att förbättra transparensen i de nationella kraven. Vidare är syftet med lagstiftningspaketet att säkerställa ett investerarskydd på hög nivå. Förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder och ändringsdirektivet utgör en helhet, genom vilken man bättre samordnar de villkor som gäller för de fondförvaltare som verkar på den inre marknaden och som omfattas av regleringen. Detta bör leda till en snabbare ökning av den gränsöverskridande distributionen av fonder, mindre marknadsfragmentering, ökad konkurrens och i slutändan fler valmöjligheter för investerarna.

2.2 Ändringsdirektivet om gränsöverskridande distribution av fonder

Genom ändringsdirektivet om gränsöverskridande distribution av fonder ändras fondföretagsdirektivet och direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder. De ändringar som gäller fondföretagsdirektivet finns i artikel 1 i ändringsdirektivet medan de ändringar som gäller direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns i artikel 2.

Ändringarna och tilläggen i fondföretagsdirektivet och direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder är till stora delar enhetliga. Däremot har man endast till direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder lagt till nya bestämmelser om sonderande marknadsföring.

2.2.1 Ändringar i fondföretagsdirektivet

Ändringar till följd av förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder

Artiklarna 77 och 91.3 i fondföretagsdirektivet utgår. I artikel 77 föreskrivs det om principerna för marknadsföringskommunikation som riktas till investerare. I artikel 91.3 krävs det att medlemsstaterna ska se till att det är lätt att på distans och på elektronisk väg få tillgång till fullständig information om lagar och andra författningar som ligger utanför fondföretagsdirektivets tillämpningsområde men som är särskilt relevanta för arrangemang för marknadsföring inom deras respektive territorier av andelar av fondföretag som är etablerade i andra medlemsstater. I artikeln föreskrivs det också att informationen ska finnas tillgänglig på ett språk som är brukligt inom den internationella finanssektorn.

Vidare utgår artikel 95.1 a, som kompletterar artikel 91.3. I detta led föreskrivs det om kommissionens möjligheter att anta genomförandeåtgärder för att närmare ange omfattningen av den information som avses i artikel 91.3.

Upphävandet av bestämmelserna beror på att de krav som gäller fondföretags marknadsföring och bestämmelserna om offentliggörande av nationella bestämmelser om marknadsföringskrav i fortsättningen ingår i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder.

Ändringar i anmälningsprocessen

Genom ändringsdirektivet preciseras det anmälningsförfarande enligt artikel 17.8 i fondföretagsdirektivet som gäller om ett fondbolag har för avsikt att etablera en filial i en annan

EES-stat och det anmälningförfarande enligt artikel 93.8 i fondföretagsdirektivet som gäller om ett fondföretag avser att marknadsföra sina andelar i en annan EES-stat. Dessa anmälningförfaranden har preciserats genom närmare bestämmelser om tidsfrister och villkor för åtgärder som ska vidtas av den behöriga myndigheten om det görs ändringar i uppgifter som tidigare anmälts.

Till artikel 93.1 har det dessutom lagts till ett nytt stycke som preciserar innehållet i den skriftliga anmälan som fondföretaget ska lämna in innan det inleder marknadsföring i en annan EES-stat än hemmedlemsstaten.

Funktioner som ska tillhandahållas investerare

Artikel 92 i fondföretagsdirektivet innehåller bestämmelser om fondföretagens skyldighet att i de medlemsstater där deras andelar marknadsförs tillhandahålla de funktioner (eng. *facilities*) som behövs för att kunna göra utbetalningar, verkställa återköp och inlösen samt lämna ut information. Genom ändringsdirektivet preciseras artikelns förteckning över de uppgifter för vilkas utförande fondföretaget måste tillhandahålla investerarna funktioner. Dessa funktioner kan även tillhandahållas elektroniskt. Vidare får medlemsstaterna enligt artikeln i fortsättningen inte kräva att ett fondföretag finns på plats fysiskt i värdmedlemsstaten eller att det utser en tredje part för att utföra uppgifterna. Även om fondföretagsdirektivet inte tidigare har innehållit någon skyldighet för fondföretag att tillhandahålla lokala funktioner i de medlemsstater där deras andelar marknadsförs har flera medlemsstater i praktiken infört sådana nationella krav för fondföretag. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av bestämmelserna förbjuds krav på fysisk närvaro uttryckligen i ändringsdirektivet.

Fondföretagen ska i fortsättningen tillhandahålla funktioner för att utföra följande uppgifter: behandla tecknings-, återköps- och inlösenorder och göra andra utbetalningar till andelsägare avseende fondföretagets andelar, tillhandahålla investerare information om hur ovannämnda order kan göras och hur återköp och inlösen betalas, underlätta hanteringen av information om hur investerarna kan utöva sina rättigheter, tillhandahålla investerare de uppgifter och de handlingar som krävs enligt kapitel IX i fondföretagsdirektivet samt fungera som kontaktpunkt för kommunikation med de behöriga myndigheterna. Dessa funktioner ska tillhandahållas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där fondföretaget marknadsförs eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.

Upphörande av marknadsföring

Utan tydliga och enhetliga villkor för upphörande av marknadsföring av andelar i ett fondföretag i ett fondföretags värdmedlemsstat uppstår ekonomisk och rättslig osäkerhet för fondbolag (skäl 7 i ingressen till ändringsdirektivet). Därför har det i fondföretagsdirektivet införts en ny artikel 93a där det föreskrivs att medlemsstaterna ska säkerställa att ett fondföretag får avanmäla arrangemang som fastställts för marknadsföring av andelar (eng. *arrangements made for marketing*). Avanmälan av arrangemang för marknadsföring i medlemsstater för vilkas del det har gjorts en anmälan om inledande av marknadsföring enligt artikel 93, förutsätter enligt artikel 93a att ett allmänt erbjudande lämnas om att återköpa eller inlösa sådana andelar i fondföretaget som innehas av investerare i den medlemsstaten, vilket ska offentliggöras under minst 30 arbetsdagar. Erbjudandet om återköp eller inlösen ska riktas till alla investerare vilkas identitet är känd. Vidare ska avsikten att avsluta de arrangemang som gjorts för att marknadsföra sådana andelar offentliggöras och eventuella avtalsarrangemang med finansiella intermediärer eller ombud ändras eller avslutas med verkan från och med dagen för avanmälan.

För att avanmäla arrangemang som gjorts för marknadsföring ska fondföretaget enligt artikeln lämna in en anmälan till de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten (Artikel 93a 2). Begreppet ”*the UCITS*” i artikel 93a 2 i den engelska versionen har i den finska versionen felaktigt översatts med ”*vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan*”, medan det på svenska korrekt har översatts med ”fondföretaget”. Den korrekta finska termen är ”*yhteissijoitusyriys*”. Enligt artikeln ska de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat kontrollera om den anmälan som fondföretaget överlämnat i enlighet med punkt 2 är fullständig. Myndigheterna ska senast inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av den fullständiga anmälan vidarebefordra anmälan till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i anmälan och till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, nedan *Esma*. Efter det att anmälan har vidarebefordrats ska de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat omgående underrätta fondföretaget om detta.

I fråga om informationsskyldigheten klargörs det i artikeln att fondföretaget ska förse de investerare som fortfarande har andelar i fondföretaget, samt de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat, med de uppgifter som krävs enligt artiklarna 68–82 och enligt artikel 94. Enligt artikeln ska medlemsstaterna göra det möjligt att använda alla typer av elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation, förutsatt att investerarna får tillgång till informationen och kommunikationstekniken på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där de är etablerade, eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska för sin del till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i anmälan översända information om eventuella ändringar i de uppgifter som avses i artikel 93.2. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i anmälan ska från och med dagen för översändandet av dessa uppgifter inte kräva att fondföretaget påvisar efterlevnad av nationella lagar och andra författningar som reglerar de marknadsföringskrav som avses i artikel 5 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder. Dessutom förtydligas i artikeln övriga rättigheter och skyldigheter för den berörda myndigheten.

2.2.2 Ändringar i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Sonderande marknadsföring

Genom ändringsdirektivet om gränsöverskridande distribution av fonder införs enhetliga kriterier för sonderande marknadsföring i EES-stater. Med sonderande marknadsföring (eng. *pre-marketing*, *soft circling*) har vanligen avsetts verksamhet där en AIF-förvaltare kartlägger investerarnas vilja att investera i en viss typ av placering när en ny fond etableras eller eventuellt när man överväger att utvidga marknadsföringen av en befintlig fond till ett nytt marknadsområde. AIF-förvaltare som har velat pröva investerarnas intresse för en viss investeringsidé eller investeringsstrategi har emellertid behandlats olika i olika medlemsstater när det gäller sonderande marknadsföringsverksamhet. Definitionen av och villkoren för utövande av sonderande marknadsföring har varierat avsevärt mellan de medlemsstater där det varit tillåtet. Dessutom har begreppet sonderande marknadsföring över huvud taget inte funnits i vissa medlemsstater.

Avsaknaden av en enhetlig definition av sonderande marknadsföring har medfört utmaningar särskilt för AIF-förvaltares gränsöverskridande verksamhet, eftersom det har varit oklart hur olika medlemsstater har tolkat gränsen mellan sonderande marknadsföring och marknadsföring. I AIFM-direktivet har marknadsföring definierats som direkt eller indirekt erbjudande eller placering, på AIF-förvaltarens initiativ eller för AIF-förvaltarens räkning, av andelar eller aktier

i en AIF-fond som denne förvaltar och som riktar sig till investerare med hemvist eller stadseenligt säte i unionen (artikel 4.1 x). Definitionen är av betydelse eftersom en AIF-förvaltare för att bedriva marknadsföring måste göra en anmälan om inledande av marknadsföring enligt AIFM-direktivet och uppfylla övriga krav som gäller marknadsföring.

För att kunna åtgärda de skillnader som finns i bestämmelser och tolkningar har det ansetts nödvändigt att fastställa en enhetlig definition av sonderande marknadsföring och villkor för att en EU-baserad AIF-förvaltare ska få bedriva sonderande marknadsföring. En definition av sonderande marknadsföring (eng. *pre-marketing*) har införts i artikel 4.1 i AIFM-direktivet. Med sonderande marknadsföring avses i direktivet direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en EES-baserad AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till potentiella professionella investerare med hemvist eller säte i en EES-stat, i syfte att pröva deras intresse för en AIF-fond eller en delfond som ännu inte är etablerad, eller som är etablerad men ännu inte har anmälts för marknadsföring i enlighet med artikel 31 eller 32, i den EES-stat där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte, något som i varje enskilt fall inte ska förstås som ett erbjudande till den potentiella investeraren att investera i andelar eller aktier i den AIF-fonden eller delfonden. Den nya harmoniserade definitionen innebär en gränsdragning mellan definitionerna av sonderande marknadsföring och marknadsföring, eftersom sonderande marknadsföring inte inbegriper erbjudande av andelar eller aktier i en AIF-fond och därmed inte heller medför en skyldighet att göra en anmälan om marknadsföring enligt AIFM-direktivet till den berörda EES-staten.

I direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder har det införts en ny artikel 30a där det föreskrivs om villkoren för att en auktoriserad EES-baserad AIF-förvaltare ska få bedriva sonderande marknadsföring. Enligt punkt 1 i den nya artikeln 30a i AIFM-direktivet ska medlemsstaterna säkerställa att en auktoriserad EES-baserad AIF-förvaltare får bedriva sonderande marknadsföring inom EES, utom då den information som presenteras för professionella investerare 1) är tillräcklig för att tillåta investerarna att förbinda sig att förvärva andelar eller aktier i en viss AIF-fond, 2) utgör teckningsblanketter eller liknande handlingar, oavsett om de har formen av utkast eller slutversion, eller 3) utgör bolagsordning, prospekt eller erbjudandehandlingar i slutversion för en ännu ej etablerad AIF-fond.

AIF-förvaltarna ska säkerställa att investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en AIF-fond genom den sonderande marknadsföringen. Vidare får investerare som kontaktas som en del av den sonderande marknadsföringen endast förvärva andelar eller aktier i den aktuella AIF-fonden genom marknadsföring som är tillåten enligt artikel 31 eller 32.

Medlemsstaterna ska säkerställa att en EU-baserad AIF-förvaltare inte är skyldig att till de behöriga myndigheterna anmäla innehållet eller adressaterna avseende den sonderande marknadsföringen. AIF-förvaltaren behöver inte heller uppfylla andra villkor eller krav än dem som fastställs i artikel 30a innan den börjar bedriva sonderande marknadsföring (artikel 30a.1 tredje stycket).

Om en AIF-förvaltare inte har gjort en anmälan om marknadsföring till en EES-stat har förvaltaren i vissa fall kunnat hänvisa till att definitionen av marknadsföring inte har uppfyllts eftersom den investerare som gjort teckningen har kontaktat AIF-förvaltaren på eget initiativ (s.k. *reverse solicitation*). Genom de nya bestämmelserna i AIFM-direktivet skärps villkoren för kundinitierade kontakter genom att det föreskrivs att varje teckning av andelar eller aktier i en sådan AIF-fond som avses i den information som tillhandahållits inom ramen för sonderande marknadsföring, eller i en AIF-fond som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, som professionella investerare gör inom 18 månader efter det att den

sonderande marknadsföringen inleddes, ska anses vara ett resultat av marknadsföringen och ska omfattas av de tillämpliga anmälningförfaranden som avses i artiklarna 31 och 32.

De behöriga myndigheterna övervakar i fortsättningen marknadsföring som bedrivs av AIF-förvaltare. Enligt 30a.2 tredje stycket ska medlemsstaterna säkerställa att en EES-baserad AIF-förvaltare, inom två veckor efter det att den inlett sonderande marknadsföring, sänder ett informellt brev till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat där förvaltaren närmare anger var och när den sonderande marknadsföringen har ägt rum. Brevet ska även innehålla en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen, inklusive information om presenterade investeringsstrategier och, i förekommande fall, en förteckning över de AIF-fonder och delfonder som har varit föremål för den sonderande marknadsföringen. Även de behöriga myndigheterna i de EES-stater där AIF-förvaltaren har bedrivit sonderande marknadsföring ska omgående informeras om detta. AIF-förvaltaren ska även dokumentera sonderande marknadsföring på ett tillfredsställande sätt.

Enligt den nya definitionen i AIFM-direktivet omfattar sonderande marknadsföring inte sonderande marknadsföring som AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer bedriver i EES-stater. Enligt skäl 12 i ingressen till ändringsdirektivet får dock de nationella lagar och andra författningar som är nödvändiga för efterlevnaden av AIFM-direktivet, och i synnerhet efterlevnaden av de harmoniserade reglerna om sonderande marknadsföring, inte på något sätt vara till nackdel för en EES-baserad AIF-förvaltare i förhållande till en icke EES-baserad AIF-förvaltare.

Ändringar i anmälningprocessen

Genom ändringsdirektivet preciseras bestämmelserna i artikel 32.7 i AIFM-direktivet om förfarandet för anmälan av marknadsföring av AIF-fonder i andra EES-stater än i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat samt bestämmelserna i artikel 33.6 om förfarandet för anmälan av förvaltning av AIF-fonder och tillhandahållande av andra tjänster i en annan EES-stat. Dessa anmälningförfaranden har precisats genom närmare bestämmelser om tidsfrister och villkor för åtgärder som ska vidtas av den behöriga myndigheten om det görs ändringar i uppgifter som tidigare anmälts.

Upphörande av marknadsföring

På motsvarande sätt som i fråga om fondföretagsdirektivet har man i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder infört bestämmelser om upphörande av marknadsföring. I den nya artikel 32a föreskrivs det att medlemsstaterna ska säkerställa att en EES-baserad AIF-förvaltare får avanmäla arrangemang som fastställts för marknadsföring av andelar. Avanmälan av arrangemang för marknadsföring i EES-stater för vilkas del det har gjorts en anmälan om inledande av marknadsföring enligt artikel 32, förutsätter enligt artikel 32a att ett allmänt erbjudande lämnas om att köpa tillbaka eller lösa in alla sådana andelar i AIF-fonden som innehas av investerare i den EES-staten, vilket ska offentliggöras under minst 30 arbetsdagar. Skyldigheten att lämna ett erbjudande gäller dock inte slutna AIF-fonder eller europeiska långsiktiga investeringsfonder. Utöver skyldigheten att lämna ett erbjudande ska avsikten att avsluta de arrangemang som gjorts i den EES-staten för att marknadsföra andelar i den aktuella AIF-fonden offentliggöras och eventuella avtalsarrangemang med finansiella intermediärer eller ombud ändras eller avslutas med verkan från och med dagen för avanmälan.

För att avsluta arrangemangen för marknadsföring ska AIF-förvaltare enligt artikeln lämna in en anmälan till de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten som ska kontrollera anmälan

och senast inom 15 arbetsdagar vidarebefordra anmälan till Esma och de behöriga myndigheterna i den EES-stat som identifierats i anmälan.

I fråga om informationsskyldigheten klargörs det i artikeln att AIF-förvaltaren ska förse de investerare som fortfarande har andelar i AIF-fonden, samt de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat, med de uppgifter som krävs enligt artiklarna 22 och 23. De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska för sin del till de behöriga myndigheterna i den EES-stat som identifierats i anmälan översända information om alla ändringar i de handlingar och uppgifter som avses i bilaga IV leden b–f i AIFM-direktivet. De behöriga myndigheterna i den EES-stat som identifierats i anmälan ska från och med dagen för översändandet av dessa uppgifter inte längre kräva att AIF-förvaltaren påvisar efterlevnad av nationella lagar och andra författningar som reglerar de marknadsföringskrav som avses i artikel 5 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder. Dessutom förtydligas i artikeln övriga rättigheter och skyldigheter för den berörda myndigheten.

Funktioner som ska tillhandahållas icke-professionella investerare

I direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder har det införts en ny artikel 43a där det, på motsvarande sätt som i artikel 92 i fondföretagsdirektivet, föreskrivs om uppgifter för vilkas utförande en AIF-förvaltare i varje EES-stat där den har för avsikt att marknadsföra andelar eller aktier i en AIF-fond till icke-professionella investerare, ska tillhandahålla dessa investerare nödvändiga funktioner. Utförandet av dessa uppgifter kräver inte fysisk närvaro i den aktuella EES-staten.

Övriga bestämmelser

I AIFM-direktivet har det även införts en ny artikel 69a som gäller kommissionens skyldighet att överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, med beaktande av resultatet av en utvärdering av det passförfarande som fastställs i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder, inbegripet en utvidgning av detta system till icke EU-baserade AIF-förvaltare. Vid behov ska rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Till bilaga IV i direktivet, som innehåller en förteckning över dokumentation och information som ska tillhandahållas före gränsöverskridande marknadsföring av AIF-fonder, har det lagts till information, inbegripet adress, som är nödvändig för att fakturera eller för att meddela om eventuella föreskrivna avgifter som värdmedlemsstaten kan tillämpa samt uppgifter om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 43a, det vill säga de funktioner som ska tillhandahållas icke-professionella investerare.

2.3 Förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder

Genom förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder fastställs enhetliga regler om offentliggörandet av nationella bestämmelser om marknadsföringskrav för företag för kollektiva investeringar och om marknadsföringskommunikation riktad till investerare. Genom förordningen fastställs även allmänna principer för avgifter som förvaltare av företag för kollektiva investeringar tar ut för sin gränsöverskridande verksamhet. Förordningen innehåller också bestämmelser om inrättandet av en central databas för gränsöverskridande marknadsföring av företag för kollektiva investeringar.

Enligt artikel 2 ska förordningen tillämpas på förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt AIFM-direktivet, på förvaltningsbolag för fondföretag enligt fondföretagsdirektivet, inbegripet

fondföretag som inte har utsett ett förvaltningsbolag, på EuVECA-förvaltare enligt EuVECA-förordningen samt på EuSEF-förvaltare enligt EuSEF-förordningen.

Artikel 4 i förordningen innehåller bestämmelser om krav för marknadsföringskommunikation som riktas till investerare. Enligt artikeln måste kommunikation som riktas till investerare vara identifierbar som sådan, den måste innehålla en beskrivning av riskerna och avkastningen vid köp av andelar eller aktier i en fond på ett lika klart och tydligt sätt och all information som ingår i marknadsföringskommunikationen måste vara rättvisande, tydlig och ej vilseledande. Fondbolagen ska säkerställa att deras marknadsföringskommunikation inte motsäger eller förminskar betydelsen av den information som återges i ett prospekt eller i basfakta. Artikeln innehåller även närmare krav på innehållet i marknadsföringskommunikation. Marknadsföringskommunikation ska innehålla tydlig information om hur de arrangemang som gjorts för marknadsföringen av företag för kollektiva investeringsfonder får sägas upp. Även AIF-förvaltare, EuVECA-förvaltare och EuSEF-förvaltare ska säkerställa att deras marknadsföringskommunikation inte motsäger eller förminskar betydelsen av den information som ska göras tillgänglig för investerare i enlighet med artikel 23 i AIFM-direktivet, artikel 13 i EuVECA-förordningen eller artikel 14 i EuSEF-förordningen. Esma ska utfärda riktlinjer om tillämpningen av kraven på marknadsföringskommunikation.

Artikel 5 innehåller bestämmelser om offentliggörande av nationella bestämmelser avseende marknadsföringskrav. Enligt artikeln ska de behöriga nationella myndigheterna på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterad fullständig information om tillämpliga nationella lagar och andra författningar som reglerar marknadsföringskraven för AIF-fonder och fondföretag samt sammanfattningar därav, som ett minimum på ett språk som är brukligt i internationella finansketsar. Dessutom ges kommissionen befogenhet att anta de förslag till tekniska genomförandestandarder som utarbetas av Esma för att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för offentliggörandet och överlämnandet av uppgifter om nationella bestämmelser om marknadsföringskrav.

Enligt artikel 6 ska Esma upprätthålla en central databas för nationella bestämmelser avseende marknadsföringskrav.

I artikel 7 ges de nationella behöriga myndigheterna möjlighet att begära att i förväg bli underrättade om den marknadsföringskommunikation som fondbolagen avser att direkt eller indirekt använda gentemot investerarna. De behöriga myndigheternas syfte får dock endast vara att kontrollera överensstämmelsen med förordningen och med nationella bestämmelser avseende marknadsföringskrav. Kravet på underrättelser i förväg ska inte utgöra ett förhandsvillkor för marknadsföring av andelar i fondföretag och ska inte ingå i det anmälningsförfarande som avses i artikel 93 i fondföretagsdirektivet. För förfarandet för underrättelser i förväg fastställs i förordningen en tidsfrist på tio arbetsdagar efter det att marknadsföringskommunikationen mottogs. Om AIF-förvaltare, EuVECA-förvaltare eller EuSEF-förvaltare marknadsför andelar eller aktier i sina AIF-fonder till icke-professionella investerare, ska bestämmelserna om förhandskontroll av marknadsföringskommunikation även tillämpas på dem i förekommande fall.

I artikel 8 föreskrivs det om Esmas skyldighet att utarbeta en rapport om marknadsföringskommunikation utifrån den information som de nationella behöriga myndigheterna har lämnat till Esma.

Artiklarna 9–11 innehåller bestämmelser om allmänna principer avseende avgifter och om offentliggörande av bestämmelser avseende avgifter. Enligt artikel 9 ska de utgifter som tas ut av behöriga myndigheter när de utför sina uppgifter avseende gränsöverskridande verksamhet

vara förenliga med de totala kostnader som hänför sig till den behöriga myndighetens utövande av sina uppgifter. Enligt artikel 10 ska de nationella behöriga myndigheterna på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterad information som anger de avgifter som avses i artikel 9, eller i tillämpliga fall de beräkningsmetoder som används för avgifterna, samt meddela Esma länkar till denna information. Dessutom ges kommissionen befogenhet att anta de förslag till tekniska genomförandestandarder som utarbetas av Esma för att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för offentliggörandet och överlämnandet av uppgifter. Artikel 11 innehåller bestämmelser om Esmas skyldighet att på sin webbplats offentliggöra länkar till de behöriga myndigheternas webbplatser samt att utforma och på sin webbplats tillgängliggöra ett interaktivt verktyg med en vägledande beräkning av de avgifter som avses i artikel 9.1.

I artikel 12 föreskrivs det om Esmas skyldighet att upprätthålla en central databas för gränsöverskridande marknadsföring av AIF-fonder och fondföretag, medan det i artikel 13 föreskrivs om standardisering av underrättelser som lämnas till Esma. Enligt artikel 14 ska behöriga myndigheter ha de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs.

Genom artiklarna 15 och 16 införs det i EuSEF- och EuVECA-förordningarna en definition av sonderande marknadsföring samt krav för sonderande marknadsföring av europeiska riskkapitalfonder och europeiska fonder för socialt företagande. Bestämmelserna om sonderande marknadsföring är i stor utsträckning enhetliga med de bestämmelser om sonderande marknadsföring som införts i AIFM-direktivet, men den sonderande marknadsföringen har inte enbart begränsats till professionella investerare.

I artikel 17 föreskrivs det om ändringar av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) (nedan *Priips-förordningen*). Övergångsperioderna enligt artikel 32 i Priips-förordningen har ändrats så att sådana fondbolag, investeringsbolag och personer som ger råd om eller säljer andelar i fondföretag som avses i fondföretagsdirektivet undantas från skyldigheterna enligt Priips-förordningen till och med den 31 december 2021. Samtidigt har även datumen för översyn av förordningen i fråga ändrats. Syftet är att fortsättningsvis undvika att investerare får två olika handlingar om samma produkt, det vill säga ett basfaktablad i enlighet med kraven i fondföretagsdirektivet och ett basfaktablad i enlighet med kraven i Priips-förordningen, så länge kommissionen inte har kunnat göra en översyn av Priips-förordningen.

3 Nuläge och bedömning av nuläget

3.1 Lagen om placeringsfonder

3.1.1 Allmänt

Bestämmelser om placeringsfonder finns i lagen om placeringsfonder (213/2019). Den nuvarande lagen om placeringsfonder trädde i kraft den 1 mars 2019 till följd av en totalreform där den tidigare lagen om placeringsfonder (48/1999, nedan *den gamla lagen om placeringsfonder*) upphävdes. Fondföretagsdirektivet och de tidigare ändringarna av det genomfördes i den gamla lagen om placeringsfonder. På den tiden då totalreformen av lagen om placeringsfonder företogs förhandlades det ännu i Europaparlamentet och rådet om lagstiftningspaketet om gränsöverskridande distribution av fonder, men man kan se att målsättningarna för regleringsreformerna delvis stöder varandra.

I samband med totalreformen av lagen om placeringsfonder tydliggjordes lagens tillämpningsområde, och den administrativa börda som regleringen medför för fondbolag lättades upp i syfte att trygga den finska placeringsfondsverksamhetens konkurrenskraft. Avsikten var till att bidra till att säkerställa och uppdatera den nationella placeringsfondsregleringen för att den bättre skulle motsvara regleringen i övriga EES-länder och den pågående utvecklingen i fråga om fondverksamhetens affärsklimat. Genom den nationella regleringen har man i de olika medlemsstaterna säkerställt och främjat fondverksamhetens konkurrenskraft, bland annat genom olika slags associationsrättsliga former och smidig reglering av hur verksamheten ska ordnas i fråga om delområden som faller utanför EU:s regelverk. Det förändrade affärsklimatet för fondverksamheten och den förväntade tillväxten för gränsöverskridande verksamhet medförde även i Finland behov av en övergripande översyn av den nationella regleringen av placeringsfonder, eftersom man i Europa har kunnat skönja en koncentrerad av fonderna just till de länder där det har satsats på olika möjligheter att organisera verksamheten och på en så smidig nationell reglering som möjligt, dock utan att glömma de skattemässiga lösningarnas inverkan (RP 243/2018 rd, s. 8).

Lagen om placeringsfonder tillämpas på fondbolags och förvaringsinstituts verksamhet och på marknadsföring av andelar i fondföretag till allmänheten. Med fondverksamhet avses anskaffning av medel från allmänheten för kollektiva investeringar och investering av medlen huvudsakligen i finansiella instrument samt förvaltning av placeringsfonder och marknadsföring av fondandelar på det sätt som avses i fondföretagsdirektivet och i lagen om placeringsfonder (1 kap. 2 § 1 mom. 1 punkten). Med placeringsfond avses tillgångar som anskaffats genom fondverksamhet och investerats i enlighet med 13 kap. och de stadgar som har fastställts i Finland samt förpliktelser som följer av dessa tillgångar. Vid totalreformen av lagen om placeringsfonder infördes i lagen om placeringsfonder reglering som tillåter delfondsstrukturer, vilket är anledningen till att en placeringsfond numera också kan bestå av en delfond eller flera delfonder. En delfond är en del av en placeringsfond med en investeringsverksamhet som kan avvika från placeringsfondens övriga delfonders investeringsverksamhet på ett sätt som beskrivs närmare i placeringsfondens stadgar. Införandet av reglering om delfonder ansågs gagna i synnerhet gränsöverskridande fondverksamhet, men även i hemlandet kan man dra nytta av den med begreppet förenade möjligheten att i delfonder driva från varandra avvikande investeringspolicy.

Med fondföretag avses enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 17 punkten i lagen om placeringsfonder ett företag för kollektiva investeringar som har fått auktorisation i någon annan EES-stat än Finland och som enligt lagstiftningen i sin hemstat uppfyller villkoren i fondföretagsdirektivet.

3.1.2 Gränsöverskridande verksamhet

Avdelning VIII i lagen om placeringsfonder innehåller bestämmelser om gränsöverskridande verksamhet. I 22 kap. i lagen om placeringsfonder föreskrivs det om fondbolags verksamhet utomlands och marknadsföring av placeringsfonder utomlands, i 23 kap. om marknadsföring av andelar i fondföretag i Finland och i 24 kap. om utländska EES-fondbolags filialetablering och tillhandahållande av tjänster i Finland. I 25 kap. finns dessutom särskilda bestämmelser om utländska fondbolag och tillsynssamarbete.

Ett fondbolag kan bedriva verksamhet som dess verksamhetstillstånd omfattar på en annan EES-stats (*fondbolagets värdstat*) territorium antingen genom att etablera en filial eller med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster. Om ett fondbolag förvaltar en placeringsfond i fondbolagets värdstat, ska fondbolaget iakttäga bestämmelserna i placeringsfondens hemstat när det gäller inrättande av placeringsfonden och placeringsfondens verksamhet, och bestämmelserna i

fondbolagets hemstat ska iakttas i fråga om fondbolagets organisation. Finansinspektionen övervakar fondbolagets verksamhet till den del fondbolaget ska iakttä bestämmelser som gäller i Finland.

I 22 kap. 1 § i lagen om placeringsfonder föreskrivs det om verksamhet som ett fondbolag bedriver i en annan EES-stat genom en filial. Ett fondbolag får i den omfattning som anges i verksamhetstillståndet genom filialen förvalta placeringsfonder och tillhandahålla i 2 kap. 2 § 2 mom. avsedda tjänster samt i fondbolagets värdestat marknadsföra fondandelar i en placeringsfond som fondbolaget förvaltar. Ett fondbolag som har för avsikt att etablera en filial i fondbolagets värdestat ska i god tid på förhand anmäla detta till Finansinspektionen. Finansinspektionen ska granska de uppgifter som fondbolaget uppgett och, om de i paragrafen föreskrivna förutsättningarna är uppfyllda, inom två månader vidarebefordra dem till den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat. Fondbolagets filial kan etableras och den får inleda sin verksamhet när fondbolaget har mottagit ett meddelande från den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat eller, i avsaknad av ett sådant meddelande, två månader från det att den myndigheten har fått de uppgifter som Finansinspektionen har vidarebefordrat.

I samma paragraf föreskrivs dessutom att fondbolaget ska underrätta Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om eventuella ändringar i de uppgifter som fondbolaget har meddelat. Om de av fondbolaget meddelade uppgifterna om en verksamhetsplan för filialen, filialens adress eller de personer som ansvarar för filialens verksamhet ändras, ska fondbolaget skriftligen underrätta Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om ändringarna senast en månad innan ändringarna träder i kraft (5 mom.). Enligt 22 kap. 3 § i dess gällande lydelse har Finansinspektionen om ett fondbolag inte uppfyller de förutsättningar som anges i 1 § rätt att sätta ut en tid för korrigerande av situationen och, om kravet inte uppfylls inom den utsatta tiden, tillämpa bestämmelserna i 19 kap. 2 § om återkallande av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamheten. Bestämmelsen grundar sig delvis på artikel 17.8 i fondföretagsdirektivet sådan den lydde tidigare. Eftersom artikel 17.8 i fondföretagsdirektivet genom ändringsdirektivet om gränsöverskridande distribution av fonder har ändrats så att skyldigheterna för den behöriga myndigheten i fondbolagets hemmedlemsstat har preciserats, ska dessa nya bestämmelser som gäller Finansinspektionen beaktas även i nationell lag. För att ändringsdirektivet ska genomföras behöver det föreskrivas en exaktare tidsfrist inom vilken Finansinspektionen vid behov ska förbjuda en föreslagen ändring som rör filialens verksamhet. Dessutom bör det föreskrivas om en skyldighet för Finansinspektionen att lämna uppgifter till de behöriga myndigheterna i fondbolagets värdestat.

Lagbestämmelserna om rätten för ett fondbolag att etablera en filial i en annan stat än en EES-stat behöver inte ändras (22 kap. 2 §).

Fondandelar i en placeringsfond kan marknadsföras i EES-stater enligt principen om ett enda verksamhetstillstånd, om placeringsfonden uppfyller förutsättningarna i fondföretagsdirektivet. Enligt 22 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder ska fondbolag och utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland och som har för avsikt att marknadsföra fondens fondandelar i en annan EES-stat än Finland (*placeringsfondens EES-värdmedlemsstat*) anmäla detta till Finansinspektionen. I lagen föreskrivs det närmare om uppgifter och handlingar som ska bifogas till en sådan anmälan samt om en skyldighet för Finansinspektionen att granska anmälan och skicka den till den behöriga myndigheten i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat. I ändringsdirektivet preciseras det anmälningsförfarande som gäller marknadsföring av fondandelar, och till följd av detta bör i lagen föreskrivas i större omfattning än nu om de uppgifter och handlingar som ska ingå i en anmälan som görs av fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget.

Enligt 22 kap. 8 § i lagen om placeringsfonder ska fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget se till att placeringsfondens stadgar, fondprospekt, senaste verksamhetsberättelse och följande eventuella halvårsrapport samt faktabladet är tillgängliga för de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat på bolagens webbplatser. De ska dessutom anmäla varje ändring i handlingarna till ovannämnda myndigheter. Likaså ska fondbolag och utländska EES-fondbolag på förhand skriftligen underrätta den behöriga myndigheten i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat om ändringar i arrangemangen för marknadsföring av placeringsfondens fondandelar i den berörda EES-staten. Genom ändringsdirektivet preciseras anmälningsförfarandet för ändringar i marknadsföringsarrangemangen. I lagen om placeringsfonder behöver det föreskrivas på motsvarande sätt som i fondföretagsdirektivet om en skyldighet för fondbolag och utländska EES-fondbolag att skriftligen underrätta Finansinspektionen och de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat om ändringar i marknadsföringsarrangemangen senast en månad innan ändringarna träder i kraft. I lagen behöver dessutom föreskrivas om en skyldighet för Finansinspektionen att inom 15 arbetsdagar förbjuda den föreslagna ändringen, om fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget vid marknadsföringen av fondandelar i placeringsfonden inte skulle följa fondföretagsdirektivet. Likaså gäller det att i lagen föreskriva om Finansinspektionens uppgifter med syfte att få fondbolag och utländska EES-fondbolag att upphöra med verksamhet som strider mot bestämmelserna, om en ändring som rör marknadsföringsarrangemangen genomförs trots Finansinspektionens förbud. Vidare behöver det föreskrivas om skyldigheter för Finansinspektionen att underrätta de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat.

I den gällande lagen om placeringsfonder finns inte bestämmelser om lokala funktioner som fondbolag och utländska EES-fondbolag tillhandahåller investerare i de EES-stater där placeringsfonden marknadsförs, utan saken har reglerats nationellt i den berörda EES-staten. Med anledning av artikel 92 i fondföretagsdirektivet behöver det i lag föreskrivas om en skyldighet för fondbolag och utländska EES-fondbolag att i varje EES-stat där placeringsfonder marknadsförs tillhandahålla investerarna funktioner med vilkas hjälp det är möjligt att behandla teckningar och inlösen av fondandelar i placeringsfonder, sköta utbetalningar till fondandelsägarna och tillhandahålla investerare information som förutsätts i lagen samt uppgifter och handlingar. Genom funktionerna ska dessutom kommunikationen med de behöriga myndigheterna skötas.

I lagen om placeringsfonder föreskrivs det inte heller i detalj om upphörande av marknadsföring av fondandelar i en placeringsfond i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat. Innan marknadsföringen av fondandelar i en placeringsfond avslutas ska fondbolaget ha underrättat den behöriga myndigheten i den andra EES-staten om sitt beslut, men de övriga åtgärder som hänför sig till att marknadsföringen upphör har varit beroende av lagstiftningen i värdlandet. Med anledning av att artikel 93a införts i fondföretagsdirektivet behöver det i lag föreskrivas om under vilka villkor fondbolag och utländska EES-fondbolag får upphöra med marknadsföringen i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat av fondandelar i en placeringsfond som bolaget förvaltar i Finland. I lag behöver föreskrivas om ett anmälningsförfarande som är tillämpligt på upphörande av marknadsföring samt om anknytande skyldigheter för fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget och för Finansinspektionen. I lag bör även föreskrivas om en skyldighet för fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget att informera de investerare som trots marknadsföringens upphörande fortfarande innehar fondandelar i placeringsfonden.

I 23 kap. i lagen om placeringsfonder föreskrivs det om marknadsföring av andelar i fondföretag i Finland. Enligt 23 kap. 1 § i lagen om placeringsfonder får ett fondföretag som har verksamhetstillstånd i en EES-stat och som med stöd av lagstiftningen i sin hemstat uppfyller

förutsättningarna i fondföretagsdirektivet marknadsföra sina andelar i Finland, om den behöriga myndigheten i företagets hemstat har underrättat Finansinspektionen om att marknadsföringen inleds. I paragrafen föreskrivs närmare om de uppgifter och utredningar som underrättelsen om inledande av marknadsföring ska innehålla. Den behöriga myndigheten i fondföretagets hemstat ska dessutom sända till Finansinspektionen ett intyg över att fondföretaget uppfyller kraven i fondföretagsdirektivet. Lagen behöver ändras så att kraven beträffande underrättelsens innehåll ändras i överensstämmelse med de ändringar som gjorts i fondföretagsdirektivet.

Fondföretagen har ålagts att underrätta Finansinspektionen skriftligen på förhand om ändringar i arrangemangen för marknadsföring av fondföretagets andelar. Skyldigheten att informera om ändringar av dessa uppgifter behöver ses över i överensstämmelse med de preciserade kraven i fondföretagsdirektivet.

I 23 kap. 2 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder föreskrivs om en skyldighet för fondföretag att vidta de åtgärder som behövs för att marknadsföra andelar och med vilkas hjälp utbetalningar till andelsägarna sköts, andelar löses in samt de handlingar och uppgifter som företaget är skyldigt att lämna är tillgängliga. För genomförande av ändringsdirektivet behöver det i lag föreskrivas i detalj om de uppgifter för vilkas utförande ett fondföretag som marknadsför sina andelar i Finland ska tillhandahålla investerare funktioner. Vidare behöver det föreskrivas om språkkrav för funktionerna och om de förutsättningar under vilka ett fondföretag och en tredje part kan komma överens om utförande av dessa uppgifter.

I 23 kap. 2 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder föreskrivs om ett förfarande som ska iakttas innan ett fondföretag får upphöra med marknadsföringen av andelar i Finland. Innan marknadsföringen av andelar avslutas ska fondföretaget underrätta Finansinspektionen om sitt beslut och publicera ett meddelande om detta i minst en rikstidning. Av meddelandet ska framgå hur betalningarna till andelsägarna ska skötas i fortsättningen, hur och var krav på inlösen av andelar ska framställas samt hur och var de handlingar och uppgifter som fondföretaget är skyldigt att offentliggöra finns att få. Denna nationella förpliktelse som ålagts fondföretaget har ansetts vara viktig för att finska fondandelsägare ska kunna trygga sina rättigheter även efter att marknadsföringen har avslutats. För att ändringsdirektivet ska genomföras ska de nationella bestämmelserna om avslutande av marknadsföringen ersättas med sådana harmoniserade villkor som följer av fondföretagsdirektivet och utifrån vilka ett fondföretag kan besluta att upphöra med arrangemang som fastställts för marknadsföring av andelar i fondföretaget i Finland. I lag behöver ytterligare föreskrivas om ett anmälningförfarande för upphörande av marknadsföring samt om en skyldighet för fondföretaget att informera de investerare i Finland som trots marknadsföringens upphörande fortfarande innehar andelar i fondföretaget. I lag bör även förtydligas vilka tillsynsbefogenheter Finansinspektionen har gentemot ett fondföretag som har upphört med marknadsföringen i Finland.

I 23 kap. 3 § i lagen om placeringsfonder föreskrivs det om tillhandahållande av information om marknadsföringskrav. Finansinspektionen ska se till att information om lagar, förordningar och föreskrifter som inte omfattas av tillämpningsområdet för fondföretagsdirektivet, men som i Finland har särskild betydelse för de arrangemang som avses i 2 §, är tillgänglig på Finansinspektionens webbplats. Bestämmelsen i fråga behöver upphävas, eftersom artikel 91.3 i fondföretagsdirektivet som bestämmelsen grundar sig på har utgått.

I 24 kap. i lagen om placeringsfonder föreskrivs det om utländska EES-fondbolags filialetablering och tillhandahållande av tjänster i Finland. Det förfarande som ett utländskt EES-fondbolag ska följa vid etableringen av en filial i Finland regleras i 24 kap. 1 §. Ett utländskt EES-fondbolag som har ett av den behöriga myndigheten i hemstaten meddelat verksamhetstillstånd som är förenligt med fondföretagsdirektivet får etablera en filial i Finland,

förutsatt att den behöriga myndigheten i bolagets hemstat anmäler filialetableringen till Finansinspektionen. I paragrafen föreskrivs närmare om de uppgifter och utredningar som ska ingå i anmälan om etablering. Det utländska EES-fondbolaget ska skriftligen informera Finansinspektionen om ändringar i dessa uppgifter senast en månad innan ändringarna träder i kraft. Eftersom justeringarna av förfarandet för att anmäla dessa ändringar, vilket anges i artikel 17.8 i fondföretagsdirektivet, riktar sig till skyldigheterna för de behöriga myndigheterna i fondbolagets hemmedlemsstat förutsätter direktivet till denna del inte ändringar i den nationella lagstiftningen. Dessa justeringar blir emellertid i praktiken tillämpliga via den nationella lagstiftningen i det utländska EES-fondbolagets hemstat.

3.2 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

3.2.1 Allmänt

Bestämmelserna i AIFM-direktivet sattes i kraft nationellt genom att lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) stiftades. I och med regleringen om alternativa investeringsfonder (*nedan AIF-fonder*) började regleringen omfatta även sådana kollektiva investeringar som inte regleras i fondföretagsdirektivet, och regleringen av finansmarknaden utvidgades till att gälla också sådan kapital- och fastighetsinvestering i form av kommanditbolag som dittills hade jämförts med portföljförvaltning som bedrivits inom ramen för näringsfriheten.

Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder tillämpas på juridiska personer vars normala verksamhet består i förvaltning av en eller flera AIF-fonder. Lagen tillämpas dessutom på erbjudande av andelar i AIF-fonder till kunder och på förvaringsinstitutsverksamhet för AIF-fonder. I 13 kap. föreskrivs om erbjudande av andelar i AIF-fonder till icke-professionella kunder. Med en AIF-fond avses ett företag eller kollektiva investeringar i annan form där kapital tas emot från ett antal investerare för att investera det i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för dessa investerare och som inte kräver auktorisation enligt artikel 5 i fondföretagsdirektivet (2 kap. 1 §).

AIF-förvaltare ska ha auktorisation eller registrera sig i ett register som förs av Finansinspektionen. I 1 kap. 2 § anges de förutsättningar som ska vara uppfyllda för att en AIF-förvaltare ska ha auktorisation enligt lagen (*tillståndspliktig AIF-förvaltare*). Däremot ska en AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder vars sammanlagda tillgångar understiger de tröskelvärden som anges i den paragrafen vara föremål för registrering enligt 5 kap. (*registreringsskyldig AIF-förvaltare*). Registreringsförfarandet grundar sig på ett nationellt undantag som möjliggörs i artikel 3.2 i AIFM-direktivet. I samband med att lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder stiftades ansågs det att om alla AIF-förvaltare förutsattes vara auktoriserade skulle detta sannolikt försvåra mindre bolags verksamhet till följd av att deras rapporteringskostnader skulle bli förhållandevis större (RP 94/2013 rd, s. 96). På registreringsskyldiga AIF-förvaltare tillämpas inte merparten av bestämmelserna i lagen, vilket lättar upp den administrativa bördan för små aktörer. På registreringsskyldiga AIF-förvaltare tillämpas förutom bestämmelserna om registrering i 5 kap. också bestämmelserna i 12 och 21–23 kap.

3.2.2 Informationsskyldighet och marknadsföring

I IV avdelningen i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns bestämmelser om informationsskyldighet och om marknadsföring av AIF-fonder.

I 12 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs det om rätten för AIF-förvaltare att marknadsföra AIF-fonder i Finland. En AIF-förvaltare har rätt att i Finland marknadsföra andelar i en AIF-fond som den förvaltar efter att till Finansinspektionen ha gett in en anmälan om den AIF-fond vars andelar den avser att marknadsföra, inklusive handlingar och uppgifter som behövs för bedömningen. En AIF-förvaltare kan börja marknadsföra en AIF-fond i Finland efter att ha underrättats om detta av Finansinspektionen. Rätt att i Finland erbjuda andelar i AIF-fonder har utöver tillståndspliktiga och registreringsskyldiga AIF-förvaltare också värdepappersföretag, kreditinstitut, EES-baserade AIF-förvaltare, utländska EES-värdepappersföretag samt i tredjeländer etablerade AIF-förvaltare. Regleringen i 12 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder gäller dem som erbjuder andelar i AIF-fonder i Finland. I kapitlet åläggs AIF-förvaltare informationsskyldigheter gentemot investerare och förbjuds lämna det av osann eller vilseledande information. Vidare åläggs en skyldighet att vid marknadsföring av andelar i AIF-fonder iaktta god värdepappersmarknadssed samt fastställs krav som gäller kundkontroll.

Enligt artikel 43 i AIFM-direktivet får EES-staterna tillåta AIF-förvaltare att till icke-professionella investerare på sitt territorium marknadsföra andelar eller aktier i de AIF-fonder som de förvaltar i enlighet med direktivet. EES-staterna får då införa striktare krav på AIF-förvaltarna eller AIF-fonderna än de krav som gäller för AIF-fonder som marknadsförs till professionella investerare. I Finland gick man in för att möjliggöra marknadsföring av AIF-fonder också till icke-professionella investerare. Fastän utgångspunkten för lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder är att AIF-fonderna riktas till professionella kunder, får en AIF-förvaltare trots denna utgångspunkt marknadsföra fonden till icke-professionella kunder, om den separata regleringen om marknadsföring till icke-professionella kunder iakttas.

I 13 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om de villkor som ska vara uppfyllda för att AIF-förvaltare ska få marknadsföra AIF-fonder till icke-professionella kunder. I villkoren ingår att AIF-förvaltaren är auktoriserad, att AIF-fondens rättsliga form är föremål för begränsningar och att viss information ska ges till icke-professionella kunder. De AIF-fonder som marknadsförs ska ha den rättsliga form som lagen uttryckligen föreskriver och som är bekant för de icke-professionella investerarna eller också ska den vara en specialfond. Dessutom ska en AIF-förvaltare med auktorisation vidta åtgärder för att säkra att den förvaltade AIF-fonden lämpar sig för den planerade målgruppen. Skyddet för icke-professionella kunder säkerställs därmed i lag framför allt genom auktorisationstillsyn, informationsskyldighet, jämförbar information och fastställande av AIF-fondens målgrupp.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja en registreringsskyldig AIF-förvaltare rätt att marknadsföra AIF-fonder till icke-professionella kunder i Finland. Närmare bestämmelser om förutsättningarna för att Finansinspektionen ska bevilja undantag finns i finansministeriets förordning om verksamheten för förvaltare av alternativa investeringsfonder (226/2014). Enligt förordningens 6 § kan Finansinspektionen bevilja rätt att marknadsföra en AIF-fond till icke-professionella kunder i Finland, om sökanden kan visa att AIF-fonden bedriver en moderat investeringsverksamhet och Finansinspektionen kan försäkra sig om att investerarskyddet inte äventyras. Sökanden ska dessutom visa att avsikten är att det investerade kapitalet samlas in hos professionella kunder och sådana icke-professionella kunder som inte är konsumenter och som förstår de risker som är förenade med investeringen, som investerar långsiktigt och som med beaktande av investeringsvolymen har tillräckliga förutsättningar att bära den risk som hänför sig till investeringen.

Som icke-professionella kunder som uppfyller kraven enligt förordningen kan betraktas åtminstone family office vehicles, stiftelser och andra allmännyttiga samfund, industribolags investeringsrörelser, kommuner samt universitet och högsolor. En AIF-förvaltare behöver inte

ansöka hos Finansinspektionen om tillstånd till undantag, om AIF-fonden marknadsförs enbart till sådana icke-professionella kunder vars erfarenhet av och kunskap om investeringsverksamhet AIF-förvaltaren inte har någon motiverad anledning att ifrågasätta.

Registreringsskyldiga AIF-förvaltare har dessutom direkt med stöd av EuVECA-förordningen och EuSEF-förordningen rätt att marknadsföra förvaltade europeiska riskkapitalfonder och europeiska fonder för socialt företagande till icke-professionella kunder när kraven enligt förordningarna är uppfyllda. EuVECA- och EuSEF-förordningarna tillåter att förvaltare av riskkapitalfonder och fonder för socialt företagande som uppfyller kraven marknadsför andelar i de berörda fonderna förutom till professionella kunder också till investerare som på begäran kan betraktas som professionella kunder samt till andra investerare som åtar sig att investera minst 100 000 euro och skriftligen meddelar att de är medvetna om de risker som hänför sig till det planerade åtagandet eller den planerade investeringen.

I ändringsdirektivet om gränsöverskridande distribution av fonder förutsätts det att medlemsstaterna föreskriver om funktioner som är tillgängliga för icke-professionella investerare (den nya artikel 43a i AIFM-direktivet). Enligt ändringsdirektivet är det för att säkerställa att icke-professionella investerare ges likvärdig behandling nödvändigt att kraven på funktioner även tillämpas på AIF-förvaltare om medlemsstaterna tillåter dem att marknadsföra andelar i AIF-fonder till icke-professionella investerare inom sina territorier. Eftersom man i Finland har valt att tillåta marknadsföring till icke-professionella kunder behöver det i lag föreskrivas om de nya krav som anges i AIFM-direktivet. I lag bör det därmed föreskrivas om en skyldighet för AIF-förvaltare och EES-baserade AIF-förvaltare att i Finland tillhandahålla icke-professionella kunder funktioner som behövs för att behandla teckningar, återköp och inlösen av andelar i AIF-fonden samt utbetalningar till investerare och tillhandahålla investerare i lagen förutsatt information samt handlingar och uppgifter. Vidare gäller det att genom funktionerna sköta kommunikationen med de behöriga myndigheterna.

3.2.3 Sonderande marknadsföring

I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder definieras inte vad som avses med sonderande marknadsföring av AIF-fonder. Begreppet sonderande marknadsföring har förekommit närmast i etablerad marknadspraxis. Med avseende på förhandskartläggning av investerarnas villighet att investera har gränsdragningen mellan tillåten respektive förbjuden verksamhet uppkommit genom uttolkning av marknadsföringsbegreppet i lagen. I enlighet med AIFM-direktivet definieras marknadsföring i 2 kap. 4 § 6 punkten i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som direkt eller indirekt erbjudande eller placering, på AIF-förvaltarens initiativ eller för AIF-förvaltarens räkning, av andelar eller aktier i en AIF-fond som denne förvaltar och som riktar sig till investerare.

För genomförande av ändringsdirektivet ska en definition av begreppet sonderande marknadsföring införas i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Utöver definitionen av sonderande marknadsföring behöver i lagen på det sätt som förutsätts i artikel 30a i AIFM-direktivet föreskrivas om förutsättningar för sonderande marknadsföring, dokumentationskrav och förfarandet för anmälan om sonderande marknadsföring till den behöriga myndigheten i både inhemska och gränsöverskridande situationer där sonderande marknadsföring bedrivs. AIF-förvaltare bedriver inte alltid sonderande marknadsföring själva, utan kan finna det lämpligare att anförtro uppgiften åt en tredje part. Genomförandet av de nya bestämmelserna om sonderande marknadsföring i AIFM-direktivet förutsätter att det i nationell rätt identifieras vilka som får bedriva sonderande marknadsföring för en AIF-förvaltares räkning. Genomförandet av bestämmelserna om sonderande marknadsföring innebär att

vedertagen marknadspraxis i Finland ändras och delvis också skärps, eftersom den nationella regleringen till en del varit på en lägre nivå än kraven i ändringsdirektivet. I Finland har det inte existerat specialreglering om sonderande marknadsföring som AIF-förvaltare bedriver, och AIF-förvaltarna har inte heller haft någon skyldighet att lämna en anmälan till Finansinspektionen om den sonderande marknadsföring som de bedriver. Å andra sidan kan harmonisering i EES-staterna av förutsättningarna för sonderande marknadsföring eliminera den oklarhet som råder i nuläget och göra bestämmelserna om sonderande marknadsföring mer genomblickbara, särskilt i gränsöverskridande situationer.

Trots att definitionen av marknadsföring inte har ändrats i AIFM-direktivet kan man till vissa delar uppfatta att införandet av begreppet sonderande marknadsföring inverkar också på de nuvarande nationella tolkningsriktlinjerna för marknadsföring av AIF-fonder. Enligt förarbetena till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder kommer marknadsföring av andelar i en AIF-fond för övervägande endast om den sker på en AIF-förvaltares initiativ eller för dess räkning och det som marknadsförs är erbjudande av andelar i en AIF-fond som den själv förvaltar. Erbjudandet kan vara direkt eller indirekt. Som marknadsföring enligt definitionen har enligt lagens förarbeten inte betraktats verksamhet som inte innefattar erbjudande av andelar. Således har som marknadsföring inte betraktats verksamhet där man kartlägger investerarnas beredskap och intresse att investera i en viss typs investering. Då har det ingen betydelse om denna så kallade *soft circling*-verksamhet bedrivs i AIF-fondens namn eller för dess räkning. Det har enligt lagens förarbeten inte heller funnits skäl att som marknadsföring betrakta verksamhet som är riktad till professionella kunder och som inte har en bindande förbindelse att göra en investering som mål. Sådan verksamhet kan också utgöras av s.k. *road show*-tillställningar som ordnas på AIF-förvaltarens initiativ, om det vid dem inte görs några preciserade erbjudanden i syfte att sälja eller köpa andelar i AIF-fonder (RP 94/2013 rd, s. 144).

AIF-förvaltaren har kunnat allmänt redogöra för olika avtalsvillkor som vanligtvis tillämpas på investeringar utan att detta betraktats som marknadsföring. Sändande av anbudshandlingar om en AIF-fond som AIF-förvaltaren redan förvaltar utgör förhandling om investeringsvillkor, vilket i sin tur är sådan verksamhet som kräver anmälan. Sändande av anbudshandlingar till investerare om en AIF-fond som inte ännu har grundats har för sin del inte förutsatt att AIF-förvaltaren iakttagit bestämmelserna om marknadsföring. När en bindande förbindelse att göra en investering görs, ska AIF-förvaltaren ha kunnat bevisa att den iakttagit bestämmelserna i paragrafen och på vederbörligt sätt anmält marknadsföringen (RP 94/2013 rd, s. 145).

De nya bestämmelserna om sonderande marknadsföring gäller i linje med definitionen av sonderande marknadsföring både sådana AIF-fonder som inte har etablerats ännu och sådana etablerade AIF-fonder som inte har anmälts för marknadsföring i den berörda EES-staten. Den nya artikel 30a i AIFM-direktivet tillsammans med definitionen av sonderande marknadsföring preciserar också vad som åtminstone inte är sonderande marknadsföring och vad som förutsätter att bestämmelserna om marknadsföring iakttagas. I förhållande till gällande lag och rådande marknadspraxis fastställer de nya bestämmelserna om sonderande marknadsföring i AIFM-direktivet mer detaljerat hurdana dokument det är möjligt att överlämna till investerare inom ramen för sonderande marknadsföring. När det gäller en AIF-fond som inte har etablerats ska AIF-förvaltare i lag i fortsättningen förbjudas att tillhandahålla stadgar, prospekt eller erbjudandehandlingar i slutversion. Dessutom föreslås det att tillhandahållandet av ett utkast till prospekt eller erbjudandehandling i fortsättningen ska vara tillåtet bara om utkastet inte innehåller så exakta uppgifter att investeraren kan fatta ett investeringsbeslut, och vidare ska utkastet uppta varningstexter som anges i direktivet. Detta kan anses ha en inverkan särskilt på sonderande marknadsföring som bedrivs av slutna fonder, exempelvis kapitalplaceringsfonder, eftersom investerarsidén eller investeringsstrategin för en fond som är under planering i hög

grad utformas först utifrån diskussioner med professionella investerare. Vid sådana diskussioner ska de nya preciserade kraven beaktas i fortsättningen.

Som marknadsföring har inte betraktats en situation där investeraren själv har kontaktat en AIF-förvaltare (en kundinitierad kontakt) och därmed själv tagit initiativ till valet av investeringsobjekt (så kallad *reverse solicitation*). AIF-förvaltaren har då kunnat presentera olika investeringsalternativ för investeraren utan att ha behövt anmäla att marknadsföring inleds och utan att ha behövt följa marknadsföringsbestämmelserna i AIFM-direktivet. Detta har gjort det möjligt för i synnerhet institutionella investerare att själva aktivt leta efter investeringsobjekt i form av AIF-fonder, och lagen har inte den vägen begränsat inhemska investerares investeringar i exempelvis AIF-fonder som inte är EES-baserade. Även om marknadsföringsbestämmelserna inte har varit tillämpliga har det i lagen ändå föreskrivits att även när investeraren själv har kontaktat den som erbjuder AIF-fonder ska god värdepappersmarknadssed iakttas (12 kap. 2 § 1 mom.) och att skyldigheten att informera investerare ska uppfyllas (12 kap. 4 § 5 mom.) samt att osann eller vilseledande information inte får ges till investerare (12 kap. 3 § 2 mom.). Professionella kunder kan genom specifikt skriftligt samtycke avstå från sin rätt att få information gällande en AIF-förvaltare. Däremot är förbudet mot förfaranden som strider mot god värdepappersmarknadssed och förbudet mot att ge osann eller vilseledande information bestämmelser som skyddar det allmänna förtroendet för värdepappersmarknaden och som man inte ens med investerarens samtycke kan avstå från att iakttä.

De nya förutsättningarna för sonderande marknadsföring begränsar AIF-förvaltarens möjlighet att åberopa *reverse solicitation*-undantaget i fråga om tillämpning av marknadsföringsbestämmelserna i och med att de skärper villkoren för kundinitierad kontakt. Ändringsdirektivet förutsätter att medlemsstaterna föreskriver att om professionella investerare inom 18 månader efter att AIF-förvaltaren inlett sonderande marknadsföring tecknar andelar eller aktier i en sådan AIF-fond som avses i den information som tillhandahållits inom ramen för sonderande marknadsföring, eller i en AIF-fond som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, ska teckningen anses vara ett resultat av marknadsföringen. Genomförandet av kravet i nationell rätt innebär att under en viss period efter det att sonderande marknadsföring inleddes i Finland ska som marknadsföring därmed betraktas också situationer där en finsk investerare initierat kontakt, oberoende av om investeraren själv varit föremål för sonderande marknadsföring eller inte. Situationen är motsvarande om en utländsk investerare kontakter en aktör som bedrivit sonderande marknadsföring av en finsk AIF-fond i investerarens hemland.

Bestämmelserna om sonderande marknadsföring i AIFM-direktivet gäller inte registreringsskyldiga AIF-förvaltare direkt, eftersom direktivet förutsätter att medlemsstaterna säkerställer bara att auktoriserade AIF-förvaltare får bedriva sonderande marknadsföring. Sonderande marknadsföring som registrerade AIF-förvaltare bedriver har lämnats åt medlemsstaterna att pröva nationellt. Bestämmelserna i EuVECA- och EuSEF-förordningarna tillåter emellertid att vissa registrerade AIF-förvaltare bedriver sonderande marknadsföring i EES-stater med stöd av de direkt tillämpliga bestämmelserna i förordningarna. I samband med att lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder stiftades gick man in för regleringslösningen att merparten av lagens bestämmelser inte ska tillämpas på registreringsskyldiga AIF-förvaltare. Vad beträffar erbjudandet av andelar i AIF-fonder har bestämmelserna i lagens 12 kap. emellertid lämpat sig lika väl för auktoriserade som för registrerade AIF-förvaltare. Eftersom också registrerade AIF-förvaltare kan ha behov av att kartlägga investerarens intresse för en AIF-fond finns det skäl att nationellt utsträcka bestämmelserna om sonderande marknadsföring till att omfatta också registrerade AIF-förvaltare. Om de bestämmelser om sonderande marknadsföring som tillämpas är så enhetliga

som möjligt tryggas likabehandlingen av AIF-förvaltare i Finland, samtidigt som den är i linje med tidigare regleringslösningar. Skyldigheten att anmäla sonderande marknadsföring och kraven på att dokumentera den sonderande marknadsföringen ökar aktörernas administrativa börda, men samtidigt är det möjligt att säkerställa att Finansinspektionen kan ha tillsyn över den sonderande marknadsföring som bedrivs i Finland.

Att marknadsföra AIF-fonder till icke-professionella kunder i Finland är tillåtet under de förutsättningar som anges i 13 kap. Enligt 13 kap. 6 § får andelar i AIF-fonder inte marknadsföras till icke-professionella kunder förrän Finansinspektionen har tillställts de handlingar och uppgifter som avses i 12 kap. 1 §. Enligt minimikraven i AIFM-direktivet förutsätter genomförandet att medlemsstaterna säkerställer att en AIF-förvaltare får bedriva sonderande marknadsföring till professionella kunder. Däremot överläts det åt medlemsstaterna att nationellt överväga frågan om sonderande marknadsföring till icke-professionella investerare och tillåtande av den. Visserligen följer av bestämmelserna om sonderande marknadsföring i EuVECA- och EuSEF-förordningarna direkt redan att sådana EuVECA- och EuSEF-förvaltare som uppfyller kraven i förordningarna har rätt att bedriva sonderande marknadsföring också till icke-professionella kunder, eftersom bedrivandet av sonderande marknadsföring i förordningarna inte har begränsats endast till professionella kunder.

Det kan förmodas att AIF-förvaltarens primära behov av att kartlägga investerarnas synpunkter på en investeringsstrategi eller investeringsidé främst riktar sig till professionella kunder, eftersom lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder utgår från att AIF-fonderna riktar sig till professionella kunder. Av den nuvarande kategoriseringen av investerare följer emellertid att även vissa mindre institutionella investerare så som stiftelser, family office vehicles och andra allmännyttiga samfund, industribolags investeringsrörelser, kommuner, universitet och högskolor samt erfarna privata investerare som investerar i tillväxtföretag (businessänglar) blir behandlade som icke-professionella kunder. Detta orsakas bland annat av att en investerare till följd av det krav på tidigare aktivitet inom handel med värdepapper som anknyter till kategoriseringen av investerare inte på begäran kan behandlas som en professionell kund; kravet i sin nuvarande form passar inte in på en typisk AIF-fondinvesterares profil. De icke-professionella investerarna utgör en allt viktigare investerarkategori i Finland. Om det var tillåtet att rikta sonderande marknadsföring endast till professionella kunder skulle ur den sonderande marknadsföringen i onödan uteslutas också sådana privata investerare som investerar i AIF-fonder och som till sin natur kan jämföras med professionella kunder.

För alternativet att nationellt tillåta att sonderande marknadsföring riktar sig också till icke-professionella kunder talar den omständigheten att de nya bestämmelserna om sonderande marknadsföring är betydligt mer exakta och begränsande än i nuläget. Sonderande marknadsföring innebär inget undantag från tillämpligheten för marknadsföringsbestämmelserna i 13 kap., utan det kommer trots sonderande marknadsföring att vara möjligt för icke-professionella kunder att teckna andelar i AIF-fonder först när marknadsföring till icke-professionella kunder är tillåten enligt lag. Kraven på handlingar och uppgifter som ska tillhandahållas inom ramen för sonderande marknadsföring säkerställer också för sin del ett investerarskydd som är på en hög nivå. Det kommer till exempel inte att vara möjligt att till investerare inom ramen för sonderande marknadsföring överlämna en teckningsblankett eller utkastet till en sådan. En AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring till icke-professionella investerare ska säkerställa att dessa inte förvärvat andelar i AIF-fonden genom sonderande marknadsföring.

3.2.4 Gränsöverskridande verksamhet

Auktoriseringen av AIF-förvaltare är som motvikt till de många förpliktelserna förknippad med rättigheter, bland dem möjligheten att förvalta AIF-fonder och erbjuda egendomsförvaltnings- och sidotjänster samt marknadsföra förvaltrade AIF-fonder i andra EES-stater. Detta är möjligt antingen genom att en filial etableras i en annan EES-stat eller genom det passförfarande som anges i AIFM-direktivet. En förutsättning för passförfarandet är att värdlandet underrättas om tjänsterna eller fonderna innan verksamheten eller marknadsföringen inleds. Registreringsskyldiga AIF-förvaltare får erbjuda andelar i förvaltrade AIF-fonder i EES-stater endast utan pass, men de ska ändå iaktta den nationella lagstiftningen i respektive EES-stat. Registreringsskyldiga AIF-förvaltare kan ändå frivilligt ansöka om att bli auktoriserade och samtidigt bli omfattade av passbestämmelserna i AIFM-direktivet.

Bestämmelserna om AIF-förvaltares gränsöverskridande verksamhet finns i VII avdelningen i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. I lagens 19 kap. föreskrivs om rätten för AIF-förvaltare som är etablerade i Finland att förvalta AIF-fonder, tillhandahålla investeringstjänster och marknadsföra AIF-fonder i en annan EES-stat (*AIF-förvaltarens värdmedlemsstat*). På motsvarande sätt föreskrivs i samma kapitel också om rätten för AIF-förvaltare som är baserade i en annan EES-stat att förvalta AIF-fonder, tillhandahålla investeringstjänster och marknadsföra AIF-fonder i Finland.

Till kapitlet behöver fogas bestämmelser om sonderande marknadsföring i gränsöverskridande situationer. I kapitlet bör föreskrivas om rätten för auktoriserade AIF-förvaltare att bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder i andra EES-stater och om skyldigheten för dem att göra en anmälan om detta till Finansinspektionen. På motsvarande sätt behöver det i lagen föreskrivas om rätten för AIF-förvaltare som är etablerade i en annan EES-stat att bedriva sonderande marknadsföring i Finland.

Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder innehåller inte bestämmelser om upphörande av marknadsföring av andelar i AIF-fonder i en annan EES-stat. Förutsättningarna för detta har varit beroende av den berörda EES-statens nationella reglering. Med anledning av artikel 32a som införts i AIFM-direktivet finns det behov av att i lag föreskriva om förutsättningar i enlighet med vilka auktoriserade AIF-förvaltare får upphöra med marknadsföringen av andelar i en EES-baserad AIF-fond i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat. I lag behöver föreskrivas om det anmälningförfarande som ska tillämpas på upphörande av marknadsföring samt om anknytande skyldigheter för AIF-förvaltaren. I lag behöver också föreskrivas om AIF-förvaltarens informationsskyldighet gentemot investerare som trots marknadsföringens upphörande fortfarande innehar andelar i AIF-fonden.

På motsvarande sätt behöver det för genomförande av ändringsdirektivet föreskrivas i lag om rätten för EES-baserade AIF-förvaltare att upphöra med marknadsföringen i Finland av EES-baserade AIF-fonder. Likaså behöver i lag förtydligas vilka tillsynsbefogenheter Finansinspektionen har med avseende på en sådan EES-baserad AIF-förvaltare som har upphört med marknadsföringen av sina andelar i Finland på det sätt som förutsätts i AIFM-direktivet.

I 19 kap. 5 § 4 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs det om rätten för en AIF-förvaltare som är registreringsskyldig i EES att i Finland marknadsföra EES-baserade AIF-fonder som den förvaltar till professionella kunder. För att regleringen ska vara konsekvent är det befogat att i lagen införa också bestämmelser om hur en AIF-förvaltare som är registreringsskyldig i en EES-stat får upphöra med marknadsföringen i Finland av en EES-baserad AIF-fond.

3.2.5 Tredjeländer

I 20 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs det om marknadsföring i Finland av AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer. Rätten att i Finland förvalta och marknadsföra AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer är mer begränsad än motsvarande rättigheter avseende EES-baserade fonder. Vid marknadsföringen av AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer ska de lagstadgade allmänna förutsättningarna för erbjudande av AIF-fonder uppfyllas, liksom också övriga krav beträffande marknadsföring av värdepapper. Däremot anges i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder inga begränsningar i fråga om erbjudande utanför EES-stater av AIF-fonder som tillståndspliktiga eller registreringsskyldiga AIF-förvaltare förvaltar. I lagen förbjuds inte heller investerare att på eget initiativ kontakta AIF-förvaltare, oberoende av om förvaltaren är etablerad i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller utanför det.

De bestämmelser om sonderande marknadsföring som har införts i AIFM-direktivet gäller enligt direktivets ordalydelse endast en situation där en EES-baserad AIF-förvaltare bedriver sonderande marknadsföring av en EES-baserad AIF-fond till professionella kunder. Således omfattar AIFM-direktivets regleringsförpliktelse inte en situation där sonderande marknadsföring av en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland bedrivs, utan frågan om sådan sonderande marknadsföring har överlåtits åt medlemsstaternas nationella prövning. I AIFM-direktivet regleras inte heller sonderande marknadsföring som bedrivs av AIF-förvaltare vilka är etablerade utanför EES-staterna. Ställning till denna situation har dock tagits i skäl 12 i ändringsdirektivets ingress, enligt vilket de nationella bestämmelser som är nödvändiga för efterlevnaden av AIFM-direktivet, och i synnerhet efterlevnaden av de harmoniserade reglerna om sonderande marknadsföring, inte på något sätt får vara till nackdel för en EES-baserad AIF-förvaltare i förhållande till en icke EES-baserad AIF-förvaltare. Detta gäller både den nuvarande situationen, där AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer inte har passrättigheter, och en situation där bestämmelserna i AIFM-direktivet om sådana passförfaranden avseende tredjeländer blir tillämpliga. Eftersom ändringsdirektivet förutsätter att medlemsstaterna säkerställer att de harmoniserade bestämmelserna om sonderande marknadsföring inte är till nackdel för EES-baserade AIF-förvaltare, behöver lagen kompletteras med nationella bestämmelser om sonderande marknadsföring i fråga om sådana AIF-förvaltare och AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer.

I 20 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs det om rätten för en AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredjeland att i Finland till professionella kunder marknadsföra andelar i AIF-fonder som är etablerade i någon annan EES-stat än Finland eller AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer. För säkerställande av att regleringen är konsekvent behöver det i lagen föreskrivas också om förutsättningarna för att en AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredjeland ska få upphöra med att i Finland marknadsföra en förvaltd AIF-fond. I AIFM-direktivet harmoniseras förutsättningarna för att upphöra med arrangemang för marknadsföring och anmälningsförfarandena i fråga om EES-baserade AIF-förvaltare, men förutsättningarna i fråga om AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer regleras inte i direktivet. Tillämpningen av bestämmelser om upphörande av marknadsföring som är så enhetliga som möjligt tryggar likabehandlingen av AIF-förvaltare i Finland och investerarnas eventuella behov av att få information.

3.2.6 Bestämmelser som gäller Finansinspektionen

I 21 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns bestämmelser om Finansinspektionens befogenhet att utöva tillsyn över efterlevnaden av den berörda lagen och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

I 21 kap. 6 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs det om en skyldighet för Finansinspektionen att vidta åtgärder i ett ärende som gäller ändrade uppgifter om förvaltning av AIF-fonder, tillhandahållande av investeringstjänster eller marknadsföring. Enligt paragrafen ska Finansinspektionen bedöma planerade ändringar efter att ha fått en sådan anmälan som avses i 12 kap. 1 § 4 mom., 19 kap. 1 § 4 mom. eller 19 kap. 4 § 4 mom. Om ändringarna är godtagbara och Finansinspektionen kan försäkra sig om att en AIF-förvaltare följer denna lag eller de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, ska Finansinspektionen utan dröjsmål meddela AIF-förvaltaren att den inte avser att förbjuda ändringarna. Om en AIF-förvaltare på grund av en planerad ändring inte längre skulle följa lagen eller de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, ska Finansinspektionen förbjuda ändringen. I ändringsdirektivet preciseras det i AIFM-direktivet föreskrivna anmälningsförfarande som gäller ändrade uppgifter om förvaltning av AIF-fonder, tillhandahållande av investeringstjänster eller marknadsföring i gränsöverskridande situationer. I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder behöver det föreskrivas i överensstämmelse med AIFM-direktivet om exaktare tidsfrister inom vilka Finansinspektionen ska förbjuda AIF-förvaltaren att genomföra en ändring. Dessutom behöver det föreskrivas om en skyldighet för Finansinspektionen att underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-förvaltarens EES-värdmedlemsstat.

Det finns dessutom behov av att i lagen föreskriva om Finansinspektionens uppgifter på det sätt som förutsätts i AIFM-direktivet när Finansinspektionen tar emot en anmälan av en AIF-förvaltare om sonderande marknadsföring som är avsedd att bedrivas i en annan EES-stat eller om upphörande av marknadsföring i en annan EES-stat.

3.3 Direktivbestämmelser som inte förutsätter nationellt genomförande

I artikel 2.7 i ändringsdirektivet om gränsöverskridande distribution av fonder (den nya artikel 69a i AIFM-direktivet) föreskrivs om utvärdering av passförfarandet. Eftersom kommissionen i artikeln åläggs att till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport, med beaktande av resultatet av en utvärdering av det passförfarande som fastställs i AIFM-direktivet, förutsätter artikeln inte nationellt genomförande.

Artikel 4 i ändringsdirektivet gäller en utvärdering som kommissionen ska genomföra av tillämpningen av direktivet, artikel 5 gäller översyn av fondföretagsdirektivet avseende en harmonisering av de bestämmelser som är tillämpliga på sonderande marknadsföring och artikel 6 gäller direktivets ikraftträdande. Bestämmelserna förutsätter inte nationellt genomförande.

3.4 Bedömning av ändringsbehov som förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder föranleder

3.4.1 Förhandskontroll av marknadsföringsmaterial

I artikel 7 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder har det införts bestämmelser om förhandskontroll av marknadsföringsmaterial (eng. *ex-ante verification of marketing communications*). Enligt artikeln får de behöriga myndigheterna begära att i förväg

bli underrättade om det marknadsföringsmaterial som fondbolagen avser att direkt eller indirekt använda gentemot investerarna. Syftet med underrättelsen i förväg bör endast vara att kontrollera överensstämmelsen med förordningen och med nationella bestämmelser avseende marknadsföringskrav. Kravet på underrättelser i förväg ska inte utgöra ett förhandsvillkor för marknadsföring av andelar och ska inte ingå i det anmälningförfarande som avses i artikel 93 i fondföretagsdirektivet. Bestämmelserna om underrättelse i förväg ska tillämpas även på AIF-förvaltare, om de marknadsför AIF-fonder till icke-professionella kunder. Eftersom det i förordningen inte finns bestämmelser om ett passförfarande i fråga om underrättelsen i förväg, ska en underrättelse i förväg sändas till varje EES-stat där fonden avses bli marknadsförd, om den behöriga myndigheten i den EES-staten kräver en sådan underrättelse.

Förordningen möjliggör att en underrättelse i förväg krävs systematiskt eller i enlighet med andra kontrollmetoder och inte påverkar andra tillsynsbefogenheter. I förordningen föreskrivs om exaktare tidsfrister för att behandla underrättelser i förväg och åläggs den behöriga myndigheten att införa och på sin webbplats offentliggöra förfaranden för underrättelser i förväg som gäller marknadsföringsmaterial, om den behöriga myndigheten begär att bli underrättad i förväg. De interna reglerna och förfarandena ska säkerställa transparent och icke-diskriminerande behandling av aktörerna, oavsett i vilken EES-stat de är auktoriserade.

I Finland har det tidigare inte funnits bestämmelser om ett underrättelseförfarande för marknadsföringsmaterial, och enligt förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder får Finansinspektionen överväga införandet av ett sådant i Finland. Eftersom krav på underrättelse i förväg skulle förändra nuläget, är det befogat att i lagen ta in en informativ bestämmelse om saken.

3.4.2 Krav för marknadsföringsmaterial

I förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder föreskrivs det om krav för marknadsföringsmaterial (eng. *marketing communications*) som riktas till investerare. Avsikten är att kraven ska tillämpas på både placeringsfonder och AIF-fonder. De nya kraven förutsätter ändringar i den nationella regleringen om förbud mot att lämna osann eller vilseledande information.

I 15 kap. 1 § i lagen om placeringsfonder föreskrivs det om allmänna marknadsföringsprinciper enligt vilka fondandelar i placeringsfonder inte får marknadsföras med osann eller vilseledande information. Av marknadsföringen ska dess kommersiella syfte framgå. Dessutom får marknadsföring där det ingår en uppmaning att köpa fondandelar i en placeringsfond och specifik information om fonden inte innehålla påståenden som strider mot eller minskar betydelsen av informationen i fondprospektet och faktabladet. Av marknadsföringsmaterialet ska det också framgå var och på vilket språk investerare kan erhålla eller få tillgång till fondprospektet och faktabladet. Kraven i fråga bottnar i fondföretagsdirektivets krav.

Förbudet mot att lämna osann och vilseledande information har nationellt utsträckts också till marknadsföring av AIF-fonder. Enligt 12 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder får osann eller vilseledande information inte ges vid marknadsföring av andelar i AIF-fonder och vid uppfyllande av informationsskyldigheten enligt den lagen. Om det efter att informationen lämnats framgår att den är vilseledande eller osann och om den kan ha väsentlig betydelse för investerare, ska den utan dröjsmål rättas eller kompletteras i tillräcklig utsträckning. Av marknadsföringen ska dessutom framgå dess kommersiella syfte. Förbudet mot att lämna osann och vilseledande information har ett samband med tillämpning av

skadeståndsbestämmelsen i 22 kap. 8 §, om de lagstadgade förutsättningarna för att ersätta en skada är uppfyllda.

I artikel 4 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder förutsätts det att allt marknadsföringsmaterial (i förordningen: marknadsföringskommunikation) som riktas till investerare är identifierbart som sådant och innehåller en beskrivning av riskerna och avkastningen vid köp av andelar i en placeringsfond eller AIF-fond på ett lika klart och tydligt sätt. Det gäller dessutom att säkerställa att all information som ingår i marknadsföringsmaterialet är rättvisande, tydlig och ej vilseledande. Esma utfärdar dessutom riktlinjer om tillämpningen av kraven på marknadsföringsmaterial. Det kan anses att kraven i fråga i stor utsträckning redan ingår i den nationella regleringen, så till denna del medför övergången till att iakttä kraven i förordningen inga betydande förändringar av nuläget. I förordningen är det dock uttryckligen fondbolag och AIF-förvaltare som åläggs förpliktelsen, medan de nationella bestämmelserna har tillämpats på en större krets av personer som deltar i marknadsföringen av fondandelar i placeringsfonder eller andelar i AIF-fonder. Dessutom har det i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivits mer detaljerat än i förordningen om en skyldighet att rätta osann eller vilseledande information.

I de krav för marknadsföringsmaterial som ingår i förordningen ingår också en skyldighet att säkerställa att marknadsföringsmaterial som innehåller specifik information om en placeringsfond inte motsäger eller förminskar betydelsen av den information som återges i ett sådant prospekt som avses i fondföretagsdirektivet eller i basfakta för investerare. Kraven motsvarar i stor utsträckning den gällande regleringen i 15 kap. 1 § i lagen om placeringsfonder, men de nationella kraven preciseras i fråga om bland annat upphörande av arrangemang som fastställts för marknadsföring samt anmälan av uppgifter som rör investerarnas rättigheter.

De ovannämnda kraven avses bli tillämpade också på AIF-fonder som offentliggör ett prospekt eller tillämpar reglerna i artikel 78 i fondföretagsdirektivet avseende form eller innehåll hos basfakta för investerare. AIF-förvaltare ska dessutom säkerställa att marknadsföringsmaterial där det ingår en uppmaning att köpa andelar i en AIF-fond och specifik information om AIF-fonden inte strider mot uppgifter som ska ges till investerare enligt artikel 23 i AIFM-direktivet. I Finland får AIF-fonder erbjudas också till icke-professionella kunder, förutsatt att AIF-förvaltaren är auktoriserad och att ett faktablad om AIF-fonden har sammanställts på samma sätt som om placeringsfonder som är förenliga med fondföretagsdirektivet. Om AIF-förvaltarna så önskat har de kunnat gå in för att producera ett faktablad som avses i Priips-förordningen. Eftersom faktablad som avses i 13 kap. 4 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder har ansetts motsvara faktablad som avses i fondföretagsdirektivet, ska artikel 4.5 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder tillämpas också i förhållande till nationella faktablad som rör AIF-fonder.

För att det ska säkerställas att artikel 4 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder tillämpas effektivt gäller det att upphäva överlappande nationella bestämmelser i 15 kap. 1 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder och 12 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Dessutom bör den omständigheten att kraven för marknadsföringsmaterial överförs till förordningsnivå beaktas i den skadeståndsreglering som ingår i lagarna.

3.4.3 Finansinspektionens tillsynsbefogenheter

I artikel 14 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder förutsätts det att behöriga myndigheter ska ha de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att utföra sina uppgifter enligt förordningen. Det ska dessutom säkerställas att de behöriga

myndigheternas befogenheter och sanktionerna enligt bland annat fondföretagsdirektivet och AIFM-direktivet utövas också med avseende på de förvaltare som avses i artikel 4 i förordningen. Eftersom de förvaltare som avses i förordningen redan med stöd av lagen om Finansinspektionen är Finansinspektionens tillsynsobjekt, får Finansinspektionen på dem tillämpa sina tillsynsbefogenheter som anges i den lagen. För att det ska säkerställas att förordningen tillämpas effektivt bör det dock nationellt föreskrivas att de centrala bestämmelserna i den, alltså kraven för marknadsföringsmaterial i artikel 4, omfattas av påföljdsavgift.

När det gäller Finansinspektionens tillsynsbefogenheter, liksom även en eventuell förhandskontroll av marknadsföringsmaterial, gäller det emellertid att beakta 46 § i lagen om Finansinspektionen, enligt vilken lagligheten av marknadsföringen, av tillämpningen av avtalsvillkor och av andra förfaranden som avses i 45 § från konsumentskyddets synpunkt övervakas också av konsumentombudsmannen. Finansinspektionen och konsumentombudsmannen ska samarbeta på lämpligt sätt.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

4.1.1 Förslag som grundar sig på ändringsdirektivet om gränsöverskridande distribution av fonder

I propositionen föreslås att lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ändras för att ändringsdirektivet om gränsöverskridande distribution av fonder ska genomföras. Eftersom syftet med ändringsdirektivet är att harmonisera den på fondföretagsdirektivet och AIFM-direktivet grundade regleringen i EES-staterna ytterligare och att undanröja de nuvarande regleringsskillnaderna, ingår i ändringsdirektivet i sig inte regleringsoptioner för medlemsstaterna. Ändringsdirektivet ger inget nationellt handlingsutrymme i fråga om verksamhet som hör till bestämmelsernas tillämpningsområde. Nationellt handlingsutrymme i fråga om situationer som de nya bestämmelserna i AIFM-direktivet inte gäller förekommer närmast vad beträffar sonderande marknadsföring och upphörande av marknadsföringen av AIF-fonder.

Sonderande marknadsföring

Det föreslås att en definition av begreppet sonderande marknadsföring samt bestämmelser om förutsättningarna för att bedriva sonderande marknadsföring införs i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Med sonderande marknadsföring ska enligt förslaget avses tillhandahållande av information från en AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till investerare, i syfte att pröva deras intresse för en AIF-fond som ännu inte är etablerad, eller en AIF-fond som är etablerad men ännu inte har anmälts för marknadsföring på lagstadgat sätt i den EES-stat där investeraren har sin hemvist eller sitt säte. Ett erbjudande till investerare att investera i andelar eller aktier i den AIF-fonden ska inte förstås som sonderande marknadsföring.

Enligt förslaget ska till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder fogas ett nytt 13 a kap. där det i enlighet med artikel 30a i AIFM-direktivet föreskrivs om förutsättningar för att bedriva sonderande marknadsföring i Finland samt om den till sonderande marknadsföring anknyttande skyldigheten att göra en anmälan till Finansinspektionen. I Finland föreslås sonderande marknadsföring få riktas till inte bara professionella kunder utan också icke-

professionella kunder för att de nya bestämmelserna inte onödigtvis ska utesluta ur den sonderande marknadsföringen sådana icke-professionella kunder som investerar också i AIF-fonder och som till sin natur är att jämställa med professionella kunder. Vad gäller icke-professionella kunder innebär sonderande marknadsföring ändå inga undantag från de i 13 kap. föreskrivna förutsättningarna för marknadsföring till icke-professionella kunder. En utgångspunkt för sonderande marknadsföring bör dock vara att sonderande marknadsföring av AIF-fonder främst ska riktas till professionella kunder. Den information som ska ges inom ramen för sonderande marknadsföring får inte vara så exakt att den kan ligga till grund för ett investeringsbeslut eller förväxlas med fattandet av ett egentligt investeringsbeslut. Medan sonderande marknadsföring pågår bör investerarna inte kunna teckna andelar i AIF-fonden. En anmälan om sonderande marknadsföring ska sändas till Finansinspektionen inom två veckor efter det att den sonderande marknadsföringen inletts.

De nya lagbestämmelserna om sonderande marknadsföring avses bli tillämpade lika väl på auktoriserade som på registrerade AIF-förvaltare. Det innebär att också registrerade AIF-förvaltare då de bedriver sonderande marknadsföring ska iaktta samma begränsningar beträffande information som ska tillhandahållas investerare inom ramen för sonderande marknadsföring. Registrerade AIF-förvaltare ska också åläggas att göra en anmälan till Finansinspektionen om sonderande marknadsföring samt att dokumentera den sonderande marknadsföring som de bedriver. Skyldigheten att anmäla sonderande marknadsföring utökar tillsammans med dokumenteringskraven Finansinspektionens möjligheter att följa verksamheten på marknaden och främjar Finansinspektionens möjligheter att vid behov utöva sina tillsynsbefogenheter för att få slut på förfaranden som strider mot bestämmelserna.

Till 19 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreslås bli fogade bestämmelser om sonderande marknadsföring av AIF-fonder i EES-staterna. Enligt direktivet får en AIF-förvaltare som är auktoriserad i Finland bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder också till professionella kunder i en annan EES-stat. Dessutom ska EES-baserade AIF-förvaltare ha rätt att i Finland bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder under samma förutsättningar som sådana AIF-förvaltare som är etablerade i Finland.

För att EES-baserade AIF-förvaltare inte ska försättas i en sämre ställning än AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer ska bestämmelserna om sonderande marknadsföring tillämpas nationellt också på sådana AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer och som bedriver sonderande marknadsföring i Finland. En anmälan om sonderande marknadsföring som AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer bedriver ska göras till Finansinspektionen. Analogt med de marknadsföringsbestämmelser som föreslås bli tillämpade på AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer ska sonderande marknadsföring tillåtas i Finland bara när den riktas till professionella kunder. Till lagen fogas dessutom bestämmelser om sonderande marknadsföring av sådana i tredjeländer etablerade AIF-fonder som AIF-förvaltare och EES-baserade AIF-förvaltare förvaltar.

Upphörande av marknadsföring

De nationella bestämmelser om upphörande av marknadsföring av fondföretag som finns i 23 kap. 2 § i lagen om placeringsfonder föreslås bli upphävd och ersatta med nya förutsättningar och förfaranden som är förenliga med fondföretagsdirektivet. Det föreslås dessutom att sådana bestämmelser som motsvarar fondföretagsdirektivet och som gäller upphörande av marknadsföringen av placeringsfonder i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat fogas till lagen om placeringsfonder. För att marknadsföringen av en placeringsfond ska få upphöra ska

fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget göra en anmälan till Finansinspektionen, som ser till att anmälan vidarebefordras till den behöriga myndigheten i den EES-stat som identifierats i anmälan. Upphörandet av marknadsföringen förutsätter bland annat att det görs ett allmänt erbjudande om inlösen, att en anmälan om upphörande av marknadsföring offentliggörs samt att avtalsarrangemang med förmedlare eller ombud ändras i syfte att förhindra erbjudanden om eller placeringar av fondandelar i den berörda EES-staten. I lagen avses också bli föreskrivet om den informationsskyldighet gentemot investerare som fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget har efter att marknadsföringen har upphört.

Det föreslås att bestämmelser om upphörande av marknadsföring av AIF-fonder i en annan EES-stat införs också i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. För att regleringen ska vara konsekvent föreslås till lagen också bli fogade nationella bestämmelser om hur AIF-förvaltare som är registreringsskyldiga i EES och tredjelandsetablerade AIF-förvaltare får upphöra med marknadsföringen av en förvaltd AIF-fond i Finland. Förutsättningarna beträffande detta motsvarar i stor utsträckning förutsättningarna i AIFM-direktivet beträffande rätten för EES-baserade AIF-förvaltare att göra en anmälan om upphörande av marknadsföringen av andelar i en förvaltd AIF-fond i en annan EES-stat. I dessa nationella situationer ska en anmälan om upphörande av marknadsföring göras till Finansinspektionen. I lagen avses dessutom bli föreskrivet om informationsskyldigheten gentemot investerare efter marknadsföringens upphörande.

Funktioner som är tillgängliga för investerare

Det föreslås att bestämmelser om funktioner som är tillgängliga för investerare införs i lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Enligt de nya bestämmelser som föreslås i 22 kap. i lagen om placeringsfonder ska fondbolag och utländska EES-fondbolag i varje EES-stat där en placeringsfond marknadsförs genomföra sådana funktioner för investerare som behövs för att behandla teckningar och inlösen av fondandelar i placeringsfonden och sköta utbetalningar till fondandelsägarna samt tillhandahålla investerare lagstadgad information, uppgifter och handlingar. Dessutom ska kommunikationen med de behöriga myndigheterna skötas med hjälp av funktionerna.

De nuvarande bestämmelserna i 23 kap. 2 § i lagen om placeringsfonder om åtgärder som behövs för att marknadsföra andelar i fondföretag föreslås bli ändrade så att i lagen i överensstämmelse med fondföretagsdirektivet fastställs exakt de uppgifter för vars utförande funktionerna ska genomföras. Genomförandet av funktionerna förutsätter inte att fondföretaget finns på plats fysiskt i Finland eller utser en tredje part som får i uppdrag att utföra uppgifterna.

Vidare föreslås att det till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder fogas liknande bestämmelser som i lagen om placeringsfonder om funktioner som AIF-förvaltare ska genomföra för att marknadsföra andelar i AIF-fonder till icke-professionella kunder. Eftersom 13 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder utgör separat reglering om marknadsföring till icke-professionella kunder föreslås de nya kraven om funktioner som är tillgängliga för icke-professionella kunder bli placerade i det kapitlet.

Ändrade uppgifter och anmälningsförfaranden

Till lagen om placeringsfonder föreslås bli fogade sådana exaktare bestämmelser som fondföretagsdirektivet förutsätter om fondbolagens verksamhet och marknadsföringen av placeringsfonder i andra EES-stater. I lagen föreslås bestämmelser om exaktare tidsfrister inom

vilka Finansinspektionen vid behov ska förbjuda en ändring avseende en filial som ett fondbolag har etablerat i en annan EES-stat eller en ändring avseende sådana arrangemang för marknadsföring som har genomförts i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat. Dessutom föreslås det bli föreskrivet om Finansinspektionens informationsskyldigheter gentemot de behöriga myndigheterna i fondbolagets värdstat och de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat.

Likaså föreslås att de i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder fastställda anmälningsförfarandena i fråga om ändringar av uppgifter som AIF-förvaltare anmält ändras i överensstämmelse med AIFM-direktivet när AIF-förvaltaren förvaltar en EES-baserad AIF-fond, erbjuder kapitalförvaltnings- eller sidotjänster eller marknadsför en förvaltd EES-baserad AIF-fond i en annan EES-stat.

4.1.2 Förslag som grundar sig på förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder

Förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder är direkt tillämplig rätt och förutsätter i princip inte nationellt genomförande.

De allmänna marknadsföringsprinciper i lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt vilka fondandelar i placeringsfonder och andelar i AIF-fonder inte får marknadsföras med osann eller vilseledande information föreslås bli upphävida i och med att regleringen om detta överförs till artikel 4 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder. Skadeståndsskyldigheten för fondbolag och AIF-förvaltare föreslås bli utvidgad så att som ersättningsgrund läggs till också förfaranden som strider mot förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder. Detta är i linje med att den nationella regleringen om marknadsföringsmaterial överförs till förordningen. Vidare föreslås i lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder bli föreskrivet om administrativa påföljder för överträdelse eller försummelse av de krav för marknadsföringsmaterial som finns i artikel 4 i förordningen.

4.1.3 Övriga förslag

I förslaget ingår också reglering som föreslås av nationella orsaker. Lagen om Finansinspektionen föreslås bli ändrad så att Finansinspektionens tillsynsbefogenheter avseende registreringsskyldiga AIF-förvaltare och deras ledning preciseras i syfte att säkerställa att tillsynen är effektiv.

Det föreslås att bestämmelser om valet av fondbolags styrelser införs i lagen om placeringsfonder. Förslaget syftar till att tydliggöra rättsläget efter totalreformen av lagen om placeringsfonder, vid vilken den styrelsemedlem som fondandelsägarstämman utsett frångicks och det fastställdes krav för de oberoende medlemmarnas kompetens och erfarenhet.

Dessutom föreslås mindre ändringar i lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder för att avhjälpa tidigare genomförandebrister.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

4.2.1 Ekonomiska konsekvenser

Konsekvenser för hushållen

Hushållen har en investerarroll, varvid ändringarna har en liten inverkan på dem. Enligt Finlands Banks statistik över placeringsfonder hade hushållen i Finland vid utgången av år 2020 investeringar i finska placeringsfonder till ett värde av 27 miljarder euro, vilket är cirka 20 procent av kapitalet i de finska placeringsfonderna. Största delen av hushållen investerar ändå i inhemska placeringsfonder, vilket gör att EU-lagstiftningens och de därav följande nationella ändringarnas inverkan är liten vad gäller största delen av hushållen. Enligt Statistikcentralens finansräkenskaper var hushållens investeringar i placeringsfonder vid utgången av september 2020 värda 26 miljarder euro, medan värdet av deras investeringar i utländska fonder var 3 miljarder euro. Syftet med lagstiftningsändringarna är att möjliggöra gränsöverskridande fondinvesteringar bättre än förut, och därmed förbättras också icke-professionella investerares möjligheter att investera över det egna landets gränser. Man kan emellertid anta att största delen av hushållen fortsätter att placera i fonder via sin egen bank. Enligt Finansinspektionens statistik har cirka 70 procent av finländarnas placeringsfondskapital investerats i placeringsfonder som de tre stora finanshusen tillhandahåller.

I Finland har AIF-fonderna under kontrollerade former gjorts tillgängliga också för icke-professionella kunder, vilket har bidragit till att bredda investerarnas investeringsmöjligheter. I propositionen föreslås det bli tillåtet att AIF-förvaltare kartlägger också icke-professionella kunders intresse för en AIF-fond som ännu inte är etablerad, eller en AIF-fond som är etablerad men ännu inte har anmälts för marknadsföring på lagstadgat sätt. Genom detta ändras dock inte de lagstadgade förutsättningarna för marknadsföring till icke-professionella kunder. Genom de nya bestämmelserna om sonderande marknadsföring blir verksamhet som tidigare inte omfattats av marknadsföringsbestämmelserna föremål för behörig tillsyn och delaktig av investerarskyddet. Som en positiv effekt av den ökade regleringen kan man se att tillvägagångssätten på marknaden blir bättre och enhetligare. Även om sonderande marknadsföring tillåts bli riktad också till icke-professionella kunder, kommer professionella kunder ändå att vara den huvudsakliga målgruppen för sonderande marknadsföring. På grund av de förfarandebestämmelser och dokumentationskrav som hänför sig till sonderande marknadsföring kan det anses vara sannolikt att investerarnas intresse kommer att kartläggas inte bara när det gäller professionella kunder utan också när det gäller närmast sådana icke-professionella kunder som till sin natur kan jämföras med professionella kunder och att sonderande marknadsföring inte kommer att riktas till allmänheten. Till denna del kan konsekvenserna för konsumenterna i allmänhet anses vara ringa.

Konsekvenser för företagen

Konsekvenser för fondbolag och AIF-förvaltare

EU-lagstiftningen och de bestämmelser som föreslås bli införda i nationell lag har konsekvenser för fondbolag och AIF-förvaltare. I februari 2021 fanns det i Finland enligt Finansinspektionens tillsynsregister 21 fondbolag och 125 AIF-förvaltare, av vilka 36 var auktoriserade och 89 var registrerade, samt sex EuVECA-förvaltare och en EuSEF-förvaltare. I praktiken är aktörerna något färre, eftersom en del av fondbolagen också är auktoriserade AIF-förvaltare. Finska fondbolag har fyra filialer inom EES, samtliga i nordiska länder. I Finland har AIF-förvaltare etablerat fem filialer, av vilka tre också har etablerat filialer i Finland till fondbolag. Finansinspektionens register över serviceleverantörer som lämnat in anmälan upptar 807 utländska placeringsfonder och 69 serviceleverantörer som tillhandahåller placeringsfondstjänster inom EES. Sammanlagt 17 finska AIF-förvaltare förvaltar eller marknadsför sina fonder inom EES, medan 404 EES-baserade AIF-förvaltare erbjuder, förvaltar eller marknadsför sina AIF-fonder i Finland eller har en filial i Finland. I Finland erbjuder eller marknadsför 350 aktörer som är etablerade utanför EES sina AIF-fonder. I Finland erbjuds en

EuSEF-fond och sex EuVECA-fonder över gränserna, medan en utländsk EuSEF-förvaltare och 82 EuVECA-förvaltare tillhandahåller sina tjänster i Finland.

Fondkapitalet i de finska placeringsfonderna var 134 miljarder euro vid utgången av år 2020. Enligt Statistikcentralens finansiella rapporter var vid utgången av september 2020 de finska aktörernas investeringar i finska placeringsfonder värda 134 miljarder euro, medan värdet av deras investeringar i utländska fonder var 148 miljarder euro. Enligt samma statistik är utländska investeringar till ett värde av 27 miljarder euro riktade till finska placeringsfonder. Uppgifter finns att tillgå endast i fråga om placeringsfonder. Det är en större utmaning att bedöma storleksordningen för investeringar i AIF-fonder. Enligt Pääomasijoittajat ry:s statistik samlades det år 2019 ihop 919 miljoner euro hos finska investerare för att användas till framtida investeringar. Samma år gjorde kapitalplaceringsfonder investeringar till ett belopp av 1,0 miljarder euro i finska företag. Av de medel som investerades i företag hörde 496 miljoner euro från finska kapitalplaceringsfonder och 516 miljoner euro från utländska kapitalplaceringsfonder. Enligt översikten *Pääomasijoitusalan markkinakatsaus* som publicerades i juni 2021 samlades det åren 2016–2020 sammanlagt 3,4 miljarder euro i kapitalplaceringsfonderna. Den offentliga sektorns andel av de inhemska venture capital-fondernas anskaffning av medel är cirka 30 procent. I Finland har de utländska fondinvesternas andel av venture capital-fondernas anskaffning av medel tills vidare varit under 20 procent. Enligt samma översikt har kretsen av investerare som valt buyout-fonder varit större och i högre grad bestående av privata aktörer än kretsen av investerare som valt venture capital-fonder. Arbetspensionsbolagens andel är 32 procent, den näst största gruppen av investerare är fonder-i-fonder och family office vehicles har stigit upp till tredje plats bland de olika kategorierna av fondinvesterar. De internationella investerarnas andel i finska buyout-fonder har varit i genomsnitt 21 procent under de fem senaste åren.

Största delen av ändringarnas konsekvenser riktar sig mot fondbolag som erbjuder sina placeringsfonder över gränserna och AIF-förvaltare som erbjuder sina AIF-fonder över gränserna. I synnerhet utökas den reglering som ska tillämpas på AIF-förvaltare, samtidigt som den blir mer detaljerad än förut. Det gränsöverskridande erbjudandet av placeringsfonder och AIF-fonder tydliggörs i huvudsak, och i regel underlättas det jämfört med tidigare, i och med att medlemsstaternas tidigare divergerande reglerings- och tolkningspraxis förenhetligas. Till exempel kan aktörerna med stöd av förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder i fortsättningen lättare få information om de olika EES-staternas marknadsföringskrav samt om de avgifter som de behöriga myndigheterna tar ut. Samtidigt förbjuds medlemsstaterna också att kräva att fondbolag eller AIF-förvaltare finns på plats fysiskt i den berörda EES-staten för att marknadsföra andelar över gränserna. De nya bestämmelserna om sonderande marknadsföring och upphörande av marknadsföring föranleder dock också ytterligare krav som gäller särskilt AIF-förvaltare och förutsätter ändringar i tidigare tillämpad marknadspraxis. Den nya regleringen kan komma att inverka på AIF-fondernas internationella anskaffning av medel, eftersom regleringen i direktivet förändrar den gränsöverskridande marknadsföringens nuvarande praxis till exempel genom att i vissa situationer förhindra för viss tid att det så kallade *reverse solicitation*-undantaget tillämpas, om sonderande marknadsföring av AIF-fonder har bedrivits i dessa länder. Vidare kan den nya regleringen leda till att AIF-förvaltarna tvingas att överväga noggrannare huruvida det är värt att bedriva anskaffning av medel i ett land där antalet enskilda potentiella investerare är litet. Eftersom förutsättningarna i Finland har varit på en i någon mån lägre nivå än kraven i direktivet är det också möjligt att de nya bestämmelserna höjer tröskeln för att inleda gränsöverskridande marknadsföring som riktar sig till Finland.

Konsekvenser för företagen i den reella världen

Ändringsförslagets och EU-lagstiftningens direkta konsekvenser för den reella världen är små. Indirekt torde den nya lagstiftningen förbättra tillgången till företagsfinansiering om kapitalets rörlighet över gränserna förbättras, vilket har varit EU-lagstiftningens primära mål. Enligt Statistikcentralens finansiella rapporter hade de finska företagen vid utgången av september 2020 placeringsfundsinvesteringar till ett värde av 10,6 miljarder euro, av vilket 1,6 miljarder euro hade investerats i utländska placeringsfonder.

4.2.2 Konsekvenser för myndigheterna

Ändringarna av EU-lagstiftningen samt de lagförslag som ingår i propositionen har konsekvenser för Finansinspektionen och dess arbetsmängd. De nya anmälningsförfarandena i fråga om upphörande av marknadsföring av placerings- och AIF-fonder samt i fråga om sonderande marknadsföring av AIF-fonder medför nya arbetsuppgifter för Finansinspektionen. Samtidigt ska Finansinspektionen utöva tillsyn över att dessa nya bestämmelser följs. Finansinspektionens verksamhet påverkas också av de ändringar i underrättelseprocesserna enligt fondföretagsdirektivet och AIFM-direktivet som innebär exaktare tidsfrister inom vilka Finansinspektionen vid behov ska förbjuda en planerad ändring av uppgifter som anmälts. Dessutom åläggs Finansinspektionen nya uppgifter också i och med den direkt tillämpliga förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder, där det förutsätts bland annat att Finansinspektionen på sin webbplats offentliggör information om och sammanfattningar av de nationella bestämmelserna avseende marknadsföringskrav. Finansinspektionen åläggs också att sända uppgifter om marknadsföringskrav, marknadsföringsmaterial samt avgifter till Esma. De ändringar som föreslås i lagen om Finansinspektionen kan också anses vara viktiga för Finansinspektionens verksamhet, eftersom de säkerställer en effektivare tillsyn över registreringskyldiga AIF-förvaltare.

4.2.3 Samhälleliga konsekvenser

Den föränderliga EU-lagstiftningen och de till följd av den föreslagna nationella lagstiftningsändringarna gäller en begränsad kapitalmarknadssektor, därför har förslagen inga betydande samhälleliga konsekvenser. Syftet med ändringsförslagen är emellertid att utveckla EU:s inre marknad och förbättra kapitalets rörlighet över gränserna.

5 Alternativa handlingsvägar

Ändringsdirektivet om gränsöverskridande distribution av fonder medger inget nationellt handlingsutrymme för medlemsstaterna avseende genomförandet till den del som gäller verksamhet som hör till direktivbestämmelsernas tillämpningsområde. Det nationella handlingsutrymme som generellt följer av AIFM-direktivet vad gäller sonderande marknadsföring av AIF-fonder och upphörande av marknadsföring refereras ovan i avsnitt 3.2.

Genomförandet av ändringsdirektivet om gränsöverskridande distribution av fonder pågår som bäst i de olika medlemsstaterna, vilket är anledningen till att utförlig information om andra medlemsstaters planerade eller vidtagna åtgärder för genomförande av EU-rättsakten inte har fåtts ännu.

6 Remissvar

Finansministeriet begärde yttranden om propositionsutkastet av sammanlagt 21 myndigheter och sammanslutningar genom en begäran om utlåtande som daterats den 7 maj 2021. I sam-

band med begäran om utlåtande offentliggjordes också propositionsutkastet (på finska) på finansministeriets projektsidor. Remisstiden löpte ut den 17 juni 2021.

Sammanlagt 14 remissinstanser besvarade begäran om utlåtande. Yttranden lämnades av Finansinspektionen, Konkurrens- och konsumentverket (nedan *KKV*), Finanssiala ry, Försäkrings- och finansrådgivningen FINE (nedan *FINE*), Finlands näringsliv rf, Pääomasijoittajat ry, Börsstiftelsen i Finland, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf (nedan *FFC*), Kuluttajaliitto-Konsumentförbundet ry (nedan *Konsument-förbundet*), Hannes Snellman Advokatbyrå Ab och Företagarna i Finland rf. Finlands Bank, Työeläkevakuuttajat TELA-Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry och Skatte-förvaltningen meddelade att de inte har något att yttra. Begäran om utlåtande, ett sammandrag av yttrandena och de detaljerade yttrandena av dem som svarade på begäran om utlåtande finns i den offentliga tjänsten på adressen valtion-euvosto.fi/hankkeet med identifieringskoden VM106:00/2020.

Finansinspektionen understödde på det stora hela de ändringar som föreslås i regeringens proposition, men föreslog en del preciseringar som beskrivs närmare nedan, särskilt beträffande Finansinspektionens tillsynsbefogenheter. Finanssiala ry understödde förslagen i huvudsak men ansåg att bestämmelserna om sonderande marknadsföring av AIF-fonder kräver ytterligare precisering. Finlands näringsliv rf ansåg att propositionsutkastet är motiverat och understödde det, men fäste ändå vikt vid de omständigheter som Finanssiala ry förde fram i sitt yttrande, särskilt i fråga om sonderande marknadsföring och den föreslagna lagstiftningens ikraftträdande. FFC ansåg att propositionen är värd att understödja i oförändrat skick och är ett viktigt inslag i utvecklingen för att harmonisera EU:s kapital- och finansmarknad. Börsstiftelsen i Finland konstaterade att den förhåller sig positiv till de föreslagna lagändringarna och den bakomliggande EU-lagstiftningen. Företagarna i Finland rf fann i sitt yttrande att förslaget i princip kan öka tillgången till företagsfinansiering, men att den samtidiga åtstramningen av regleringen kan höja tröskeln för gränsöverskridande aktörer att etablera sig på marknaden i Finland. Det innebär enligt Företagarna i Finland rf att förslagets sammantagna konsekvenser kan bli obefintliga.

Pääomasijoittajat ry anförde att den nya regleringen sannolikt kommer att leda till att AIF-fondernas internationella anskaffning av medel avtar, vilket bör beaktas vid konsekvensbedömningen i den allmänna motiveringen i propositionsutkastet. Pääomasijoittajat ry uppmärksammade den omständigheten att regleringen ger större aktörer på andra större marknader en konkurrensfördel eftersom de har bättre förmåga att bära administrativa kostnader. Enligt Pääomasijoittajat ry:s uppfattning är det därmed möjligt att bedöma att regleringen har särskilt negativa konsekvenser för den gränsöverskridande anskaffning av medel som de finska fonderna bedriver. Vid den fortsatta propositionsberedningen har konsekvensbedömningarna i propositionen kompletterats med text om den internationella anskaffningen av medel.

FINE understödde allmänt taget ändringsförslagen i propositionen och konstaterade att det med avseende på investerarskyddet är ändamålsenligt att reduceringen av skyldigheter i fråga om sonderande marknadsföring gäller bara professionella investerare och att informations-skyldigheter och andra skyldigheter som hänför sig till marknadsföring alltid bör uppfyllas fullt ut vid sonderande marknadsföring som eventuellt riktar sig till icke-professionella investerare.

KKV understödde den i utkastet föreslagna åtstramningen av bedömningen av registreringsskyldiga AIF-förvaltares tillförlitlighet avseende förutsättningarna för registrering. Dessutom understödde KKV den i utkastet ingående möjligheten att återkalla registreringen av registreringsskyldiga AIF-förvaltare. KKV uppmärksammade dock det nationella handlingsutrymmet i fråga om sonderande marknadsföring av AIF-fonder till icke-

professionella investerare. Enligt KKV:s uppfattning finns det behov av att utreda om det finns grunder för och behov av att möjliggöra sonderande marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella investerare i konsumentställning med beaktande av de begränsningsmöjligheter som direktivet medger. Konsumentförbundet meddelade i sitt yttrande att det i huvudsak understöder utkastet till regeringsproposition men önskade att uppmärksamhet vid den fortsatta beredningen skulle ägnas åt konsekvenserna för konsumenter, i synnerhet då det är fråga om sonderande marknadsföring av AIF-fonder till andra än professionella investerare. Vid den fortsatta propositionsberedningen har motiven och konsekvensbedömningarna i propositionen kompletterats med anledning av de påpekanden som KKV och Konsumentförbundet gjort.

Remissinstansernas mer detaljerade kommentarer till specialmotiveringen tog fasta särskilt på bestämmelserna om sonderande marknadsföring. Till denna del beskrivs remissvaren mer ingående längre fram, liksom också de ändringar som med anledning av kommentarerna gjorts i propositionen.

Enligt Finanssiala ry finns det skäl att skärskåda den sonderande marknadsföringen separat ur en fonds "hemlands" perspektiv jämfört med situationer där fonden marknadsförs också i andra länder. Sonderande marknadsföring i ett visst land förhindrar inte *reverse solicitation*-teckningar i ett sådant annat land där sonderande marknadsföring av fonden inte alls har bedrivits. Med anledning av Finanssiala ry:s yttrande har propositionsmotiven preciserats till denna del för undvikande av oklarheter. Finanssiala ry understödde förslaget att utsträcka regleringen om auktoriserade AIF-förvaltare också till registreringskyldiga och utländska AIF-förvaltare för att konkurrensförutsättningarna ska vara jämbördiga.

Finanssiala ry föreslog i sitt yttrande att 13 a kap. 3 § 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder skulle strykas, eftersom i momentet angivna *reverse solicitation*-teckningar enligt Finanssiala ry:s tolkning inte kan komma i fråga om fonden inte är etablerad. Enligt Finanssiala ry skulle bestämmelsen vara logisk i situationer där det är fråga om marknadsföring i Finland av en utländsk fond, men de situationerna regleras i 19 och 20 kap. Vid den fortsatta beredningen av propositionen ströks emellertid 18-månadersbegränsningen i 13 a kap. 3 § 2 mom. inte trots Finanssiala ry:s yttrande, eftersom Finanssiala ry:s tolkning inte är i linje med direktivets ordalydelse. I ändringsdirektivet görs det ingen åtskillnad mellan marknadsföring i en fonds hemland och marknadsföring också i andra länder, och tids-fristen 18 månader är inte beroende av huruvida AIF-fonden har etablerats. Om tidsfristen i 13 a kap. 3 § 2 mom. ströks skulle det kunna uppkomma risk för att bestämmelserna om för-faranden vid marknadsföring kringgås, om en sådan anmälan om inledande av marknadsföring av AIF-fonden som förutsätts i regleringen inte gjordes.

Dessutom ansåg Finanssiala ry att tidtabellen för lagstiftningens ikraftträdande utgör en utmaning och föreslog att det i lagen skulle föreskrivas om en sex månader lång övergångsperiod för bestämmelserna om sonderande marknadsföring. Vid den fortsatta beredningen föreslogs med anledning av det fördröjda direktivgenomförandet ingen övergångsbestämmelse, eftersom en nationell övergångsbestämmelse skulle kunna ge upphov till oklarheter särskilt i situationer där gränsöverskridande sonderande marknadsföring bedrivs.

I sitt yttrande understödde Finansinspektionen ambitionen att nationellt utsträcka bestämmelserna om sonderande marknadsföring också till registreringskyldiga AIF-förvaltare och till AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer. Finansinspektionen påpekade dessutom i sitt yttrande att bestämmelsen i 13 a kap. 1 § om sonderande marknadsföring innebär att endast bolag som redan är registrerade eller har ett verksamhetstillstånd har rätt att bedriva sonderande marknadsföring. När sonderande marknadsföring bedrivs bara av sådana bolag som Finansinspektionen redan har tillsyn över kan man förvissa sig bättre om att bolagen iakttar

regleringen och har adekvata förutsättningar att förvalta AIF-fonder. Enligt Finansinspektionen är detta särskilt viktigt när den sonderande marknadsföringen riktas till icke-professionella kunder. Med anledning av yttrandet har de detaljerade motiven till bestämmelsen förtydligats till denna del vid den fortsatta beredningen av propositionen för att kravet på registrering eller verksamhetstillstånd ska framgå tydligare.

Pääomasijoittajat ry fann att den modell som hade valts i propositionen och där regleringen om sonderande marknadsföring gäller också registreringsskyldiga AIFM-bolag samt marknadsföring till icke-professionella kunder är motiverad. Enligt Pääomasijoittajat ry skulle alla andra alternativ onödigtvis komplicera situationerna och de olika förfarandena. Enligt Pääomasijoittajat ry är de i direktivet angivna förutsättningarna för att sonderande marknadsföring till en del finländare skulle leda till att *reverse solicitation* inte är tillämpligt i Finland över huvud taget grumliga. I och med att marknadsföringen av slutna AIF-fonder alltjämt till en stor del sker direkt via enskilda investerarkontakter är det också mycket möjligt att en investerare utan att ha vetskap om sonderande marknadsföring som riktats till en annan investerare kontaktar förvaltaren på eget initiativ. Enligt Pääomasijoittajat ry förefaller det onödigt att utesluta denna möjlighet. Vid den fortsatta beredningen av propositionen har bestämmelserna inte föreslagits bli ändrade till denna del, eftersom det i ändringsdirektivet inte går att hitta stöd för en tolkning där 18-månadersgränsen är tillämplig endast på sådana investerare som varit föremål för sonderande marknadsföring. Syftet med tidsgränsen är att förhindra att marknadsföringsbestämmelserna kringgås, så en annan tolkning skulle i hög grad kunna försvåra tillsynen över att bestämmelserna om sonderande marknadsföring iakttas.

Hannes Snellman Advokatbyrå Ab anförde att definitionen av begreppet värdepappersföretag som det i det föreslagna 13 a kap. 4 § 1 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder hänvisas till inte omfattar tredjelandsföretag som på grundval av ett verksamhetstillstånd som Finansinspektionen beviljat tillhandahåller investeringstjänster eller bedriver investeringsverksamhet samt tillhandahåller sidotjänster i Finland på det sätt som avses i 5 kap. 7 § 2 mom. i lagen om investeringstjänster utan att etablera en filial. Hannes Snellman Advokatbyrå Ab ansåg att enligt förslagets ordalydelse kan ett ovannämnt tredjelands-företag därmed inte bedriva sonderande marknadsföring av AIF-fonder i Finland. Eftersom sådana företag ändå enligt lagen om investeringstjänster (747/2012) har rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (bland annat att marknadsföra fonder) till professionella kunder inom ramen för sitt verksamhetstillstånd, anförde Hannes Snellman Advokatbyrå Ab att distinktionen saknar grund. Trots yttrandet har ändringar i 13 a kap. 4 § 1 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder inte föreslagits i fråga om tredjelandsföretag. Artikel 30a.3 i AIFM-direktivet definierar uttömmande de tredje parter som endast får bedriva sonderande marknadsföring för en AIF-förvaltares räkning. Det kan inte anses att direktivets ordalydelse direkt möjliggör att sonderande marknadsföring tillåts också för de aktörer som Hannes Snellman Advokatbyrå Ab för fram. Även om tredjelandsföretag enligt lagen om investeringstjänster har rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland följer av detta inte automatiskt att de har tillstånd att handla som ”i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU avsedda värdepappersföretag”. Eftersom regleringsskyldigheten i artikel 30a.3 i AIFM-direktivet i betydande grad begränsar skaran av aktörer som har rätt att bedriva sonderande marknadsföring har det vid den fortsatta propositionsberedningen inte heller till denna del ansetts vara motiverat att försätta AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer i en gynnsammare ställning än EES-baserade AIF-förvaltare.

Finansinspektionen yttrade att den understöder det i 5 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreslagna tillägget av en hänvisning till 7 kap. 9 §. Finansinspektionen anmärkte ändå att det också i 32 a och 32 c § i lagen om Finansinspektionen bör införas en hänvisning till 5 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

för att Finansinspektionen ska kunna tillämpa tillsynsbefogenheterna i fråga på registrerings-skyldiga förvaltare. Finansinspektionen yttrade också att den understöder de ändringar som föreslås i 3 kap. 3 § i lagen om placeringsfonder och i lagen om Finansinspektionen. Finansinspektionen ansåg att särskilt preciseringarna i 28 § i lagen om Finansinspektionen är viktiga för Finansinspektionens verksamhet. Med anledning av yttrandet har till propositionen vid den fortsatta beredningen fogats också förslag till ändring av 32 a och 32 c § i lagen om Finansinspektionen.

FINE ansåg att det är bra att det föreskrivs att tjänsteleverantören i samband med upphörande av marknadsföring ska informera om ändringarna och göra ett allmänt erbjudande om inlösen, men påpekade att det i samband med funktioner som är tillgängliga för icke-professionella kunder inte specifikt nämns något om behandlingen av eventuella menings-skiljaktigheter som rör marknadsföringen.

Finanssiala ry föreslog i sitt yttrande också att formuleringarna i 21 kap. 6 och 6 a–6 c § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder skulle samordnas så att Finansinspektionen i alla ovannämnda bestämmelser åläggs att vidta åtgärder inom 15 bankdagar. Vid den fortsatta beredningen har uttrycket ”utan dröjsmål” bibehållits i 6 a §, där det föreskrivs om ändrade uppgifter om marknadsföring, eftersom kravet i fråga härrör direkt från artikel 31.4 i AIFM-direktivet.

Pääomasijoittajat ry ansåg att det är motiverat att i 12 kap. 1 § 4 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder införa ett väsentlighetskriterium med anknytning till upp-datering av information som getts i samband med en anmälan om marknadsföring. Fastän detta enligt Pääomasijoittajat ry motsvarar praxis i de flesta länder och i Finland, har det vid den fortsatta propositionsberedningen inte föreslagits ändringar i momentet, eftersom väsentlighetskriteriets existens har förts fram redan tidigare i förarbetena till bestämmelsen.

7 Specialmotivering

7.1 Lagen om placeringsfonder

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. *Tillämpningsområde samt annan lagstiftning som är tillämplig på fondbolag.* Till paragrafen föreslås bli fogat ett nytt 7 mom. som innehåller en informativ hänvisning till förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder.

3 kap. Verksamhetsförutsättningar och minimikapital

3 §. *Fondbolags styrelse.* Det föreslås att 1 mom. ändras. I momentet ska det förtydligas att medlemmarna i ett fondbolags styrelse utses av fondbolagets bolagsstämma. I samband med att den nya lagen om placeringsfonder (213/2019) stiftades frångicks en styrelsemedlem som valts av fondandelsägarna. I stället föreskrevs det att minst en tredjedel av medlemmarna i styrelsen ska vara oberoende. Av de oberoende medlemmarna krävs större kompetens och erfarenhet än av sådana medlemmar som valts av fondandelsägarna (RP 243/2018 rd, s. 55 och 84–85). Samtidigt frångicks i lagen om placeringsfonder också regelbundet ordnade fondandelsägarstämmor. I den nuvarande lagen om placeringsfonder fastställs det inte vem som ska välja medlemmarna i ett fondbolags styrelse, i stället är de allmänna bestämmelserna i 6 kap. 9 § i aktiebolagslagen (624/2006) tillämpliga. Därmed existerar fortfarande en möjlighet att fondandelsägarstämman väljer en del av medlemmarna i fondbolagets styrelse, något som

inte kan anses vara förenligt med syftet för den nya lagen om placeringsfonder. Den föreslagna bestämmelsen om hur medlemmarna i fondbolagens styrelser ska utses behövs för att det ska vara möjligt att försäkra sig om att de oberoende medlemmarna har tillräcklig kompetens och erfarenhet för att fullgöra sitt uppdrag. Fondbolaget och dess styrelse svarar för att styrelsemedlemmarna har tillräcklig kompetens och erfarenhet för att fullgöra sitt uppdrag. Om fondandelsägarna väljer en medlem i fondbolagets styrelse har fondbolaget och dess styrelse de facto inte möjlighet att övervaka och ansvara för styrelsemedlemmens kompetens och erfarenhet.

15 kap. Marknadsföring av fondandelar och fondbolags informationsskyldighet

1 §. Marknadsföringsprinciper. Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet med anledning av förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder. I 1 mom. ska det enligt förslaget alltså på motsvarande sätt som i den gällande lagen föreskrivas att marknadsföringen av fondandelar ska ske på finska eller svenska eller något annat språk som Finansinspektionen godkänner, om Finansinspektionen kräver det. För att trygga att marknadsföringen är begriplig är det fortfarande motiverat att språkrav för den bibehålls i nationell lag.

I 2 mom. föreslås en informativ hänvisning till förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder, där det i artikel 4 fastställs harmoniserade regler om kraven för marknadsföringsmaterial som riktas till investerare i EES-staterna. Med stöd av artikeln ska fondbolag bland annat säkerställa att allt marknadsföringsmaterial som riktas till investerare är identifierbart som sådant och innehåller en beskrivning av riskerna och avkastningen vid köp av fondandelar i en placeringsfond på ett lika klart och tydligt sätt. Det ska också säkerställas att all information som ingår i marknadsföringsmaterialet är rättvisande, tydlig och ej vilseledande. Dessutom får sådant marknadsföringsmaterial som innehåller specifik information om en placeringsfond inte motsäga den information som återges i fondprospektet eller faktabladet. De nationella marknadsföringskraven i det gällande 2 mom. föreslås bli upphävda, eftersom artikel 77 i fondföretagsdirektivet som de baserat sig på har utgått genom ändringsdirektivet. Förslaget motsvarar till denna del artikel 1.2 i ändringsdirektivet.

I 3 mom. föreslås en informativ hänvisningsbestämmelse till artikel 7 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder, där det föreskrivs att Finansinspektionen ska ha rätt att begära att i förväg bli underrättad om marknadsföringsmaterial. För att aktörerna ska kunna veta om Finansinspektionen kräver sådan underrättelse i förväg och vilket förfarandets eventuella innehåll är ska Finansinspektionen i enlighet med förordningen offentliggöra förfaranden för underrättelser i förväg på sin webbplats.

Bestämmelserna i det gällande 3 mom. om en skyldighet att i fondprospektet och vid behov i marknadsföringsmaterialet ange om nettovärdet av en placeringsfonds tillgångar tenderar att variera avsevärt föreslås bli överförda till det nya 2 mom. i 2 §.

2 §. Meddelande om riskkoncentration och variationer i nettotillgångsvärdet i fondprospekt och marknadsföringsmaterial. Det föreslås att paragrafrubriken ändras med anledning av det nya moment som fogas till paragrafen. Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. där det i överensstämmelse med gällande 1 § 3 mom. föreskrivs om en skyldighet att i fondprospektet och vid behov i marknadsföringsmaterialet ange om nettovärdet av en placeringsfonds tillgångar tenderar att variera avsevärt på grund av investeringarnas sammansättning eller förvaltningsmetoderna. Momentet motsvarar artikel 70.3 i fondföretagsdirektivet.

21 kap. Förvaringsinstituts uppgifter

5 §. Förutsättningar för utläggning av förvaringsverksamhet på entreprenad. Det föreslås att ett nytt 5 mom. fogas till paragrafen. I momentet föreskrivs i enlighet med artikel 22 a.4 i fondföretagsdirektivet att tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper genom värdepappersavvecklingssystem enligt det direktivet, eller tillhandahållande av liknande tjänster från värdepappersavvecklingssystem i tredjeland, inte ska betraktas som utläggning av förvaringsverksamhet på entreprenad. Genom momentet avhjälps en brist i genomförandet av det så kallade UCITS V-direktivet (2014/91/EU) som kommissionen har påpekat för Finland.

22 kap. Fondbolags verksamhet utomlands och marknadsföring av placeringsfonder utomlands

1 §. Fondbolags verksamhet utomlands genom filial. Det föreslås att 5 och 6 mom. upphävs på grund av att innehållet i dem flyttas till den nya 2 a §, som gäller ändringar i uppgifter som anmälts.

2 a §. Ändringar i uppgifter som anmälts. Paragrafen är ny och i den föreskrivs om ett anmälningsförfarande som ska iakttas när uppgifter rörande en filial som ett fondbolag har etablerat i en värdstat ändras. I 1 mom. föreskrivs att fondbolaget, om de uppgifter som avses i 1 § 1 mom. 2–4 punkten ändras, ska underrätta Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i fondbolagets värdstat om ändringarna senast en månad innan ändringarna träder i kraft. Med dessa ändringar avses till exempel ändringar avseende den verksamhet som fondbolaget bedriver i värdstaten eller ändringar i filialens organisationsstruktur, riskhanteringsmetoder eller de personer som ansvarar för filialens verksamhet. Bestämmelsen motsvarar i sak det gällande 1 § 5 mom. genom vilket artikel 17.8 första stycket i fondföretagsdirektivet genomfördes.

I 2 mom. föreskrivs om en skyldighet för Finansinspektionen att inom utsatt tid förbjuda en ändring som föreslås i fråga om verksamhet som fondbolagets filial bedriver. Finansinspektionen ska inom 15 arbetsdagar förbjuda genomförandet av en i enlighet med 1 mom. anmäld ändring i den verksamhet som filialen bedriver, om ändringen skulle leda till att fondbolaget inte längre följer lagen om placeringsfonder. Finansinspektionen ska underrätta också den behöriga myndigheten i fondbolagets värdstat om förbudet.

I 3 mom. föreskrivs om en skyldighet för Finansinspektionen att vidta åtgärder, om fondbolaget genomför ändringen efter att Finansinspektionen meddelat förbudet. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i fondbolagets värdstat om de åtgärder som vidtagits.

I 4 mom. föreskrivs om en skyldighet för Finansinspektionen att informera den behöriga myndigheten i fondbolagets värdstat, om det sker förändringar i omfattningen av fondbolagets verksamhetstillstånd eller i eventuella begränsningar i fråga om de typer av placeringsfonder som fondbolaget har verksamhetstillstånd att förvalta. Finansinspektionen ska på motsvarande sätt ändra uppgifterna i det intyg som avses 1 § i 3 mom. Bestämmelsen motsvarar i sak det gällande 1 § 6 mom., genom vilket artikel 17.9 i fondföretagsdirektivet genomfördes.

Förslaget motsvarar artikel 1.1 i ändringsdirektivet (i artikel 17.8 i fondföretagsdirektivet infördes andra och tredje stycken).

3 §. Finansinspektionens rätt att kräva att förutsättningarna för ett tillstånd uppfylls. Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet. I den ändrade paragrafen föreskrivs till stor del i

överensstämmelse med den gällande paragrafen om en möjlighet för Finansinspektionen att ingripa i verksamhet som ett fondbolags filial som är verksam någon annanstans än i en EES-stat bedriver, om fondbolaget inte uppfyller de förutsättningar som anges i 2 §. I paragrafen stryks emellertid hänvisningen till 1 §, eftersom saken i fråga om en filial som fondbolaget etablerat i en EES-stat regleras i den nya 2 a §.

7 §. Marknadsföring av fondandelar i andra EES-stater än Finland. Det föreslås att *1 mom.* ändras. I momentet föreskrivs alltjämt om en skyldighet att anmäla till Finansinspektionen, om ett fondbolag eller ett utländskt EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland har för avsikt att marknadsföra fondens fondandelar i någon annan EES-stat än Finland. Kraven i 1–3 punkten i det gällande momentet i fråga om uppgifter och utredningar som ska fogas till anmälan kompletteras i överensstämmelse med ändringarna i artikel 93.1 i fondföretagsdirektivet. Bestämmelsen i *1 punkten* motsvarar den gällande 1 punkten om arrangemangen för marknadsföring av placeringsfondens fondandelar i fondens EES-värdmedlemsstat. Anmälan ska enligt den nya *2 punkten* innehålla också information om den behöriga myndigheten i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat behöver för att ta ut arvoden eller avgifter, exempelvis en adress för ändamålet. Enligt den nya *3 punkten* ska anmälan dessutom innehålla information om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i 7 a § 1 mom. Bestämmelserna i 4 och 5 punkten motsvarar gällande 2 och 3 punkten.

Förslaget motsvarar artikel 1.5 a i ändringsdirektivet (artikel 93.1 tredje stycket i fondföretagsdirektivet).

7 a §. Funktioner som är tillgängliga för investerare i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat. Paragrafen är ny och i den föreskrivs om en skyldighet för fondbolag och utländska EES-fondbolag att genomföra funktionerna i artikel 92 i fondföretagsdirektivet för att utföra de i artikeln identifierade uppgifterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat. Genomförandet av funktionerna förutsätter ändå inte att fondbolaget eller EES-fondbolaget finns på plats fysiskt i EES-staten i fråga eller utser en tredje part som får i uppdrag att utföra uppgifterna. Funktionerna kan tillhandahållas också på elektronisk väg. I *1 mom.* uppräknas i överensstämmelse med artikel 92.1 i fondföretagsdirektivet de uppgifter för vars utförande fondbolag och utländska EES-fondbolag ska genomföra de funktioner som behövs.

I *2 mom.* föreskrivs om språkrav för funktionerna.

I *3 mom.* föreskrivs det att de uppgifter som specificeras i paragrafen kan utföras på fondbolagets och EES-fondbolagets vägnar eller tillsammans med dem av en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras. Det ska finnas ett skriftligt avtal som bevis på utnämmandet av den tredje parten.

Förslaget motsvarar artikel 1.4 i ändringsdirektivet (den ändrade artikel 92 i fondföretagsdirektivet).

8 §. Fondbolags skyldighet att hålla handlingar tillgängliga för den behöriga myndigheten i en EES-stat. Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet. Bestämmelsen i *1 mom.* motsvarar det gällande 1 mom. med den ändringen att laghänvisningarna korrigeras i överensstämmelse med de ändringar som föreslås i 7 §.

Bestämmelsen i *2 mom.* motsvarar det gällande 3 mom. med en lagteknisk hänvisningskorrigering. Det föreslås att substansen i det gällande 2 mom. flyttas till den nya 9 a §, som handlar om ändrade uppgifter om marknadsföring av fondandelar.

9 a §. *Ändrade uppgifter om marknadsföring av fondandelar.* Paragrafen är ny och i den föreskrivs om ett med artikel 93.8 i fondföretagsdirektivet förenligt anmälningsförfarande som ska tillämpas vid ändringar i de uppgifter som fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget har lämnat inför marknadsföring av placeringsfonden i någon annan EES-stat. I 1 mom. föreskrivs om en skyldighet för fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget att underrätta om ändringar i de uppgifter som avses i 7 § 1 mom. 1–3 punkten. Momentet motsvarar i stor utsträckning det gällande 8 § 2 mom., men kompletteras för att ändringarna i fondföretagsdirektivet ska beaktas. Förutom de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat ska i fortsättningen också Finansinspektionen underrättas om ändringar. Ändringen hänför sig till de nya skyldigheter som nedan i 2 mom. föreslås för Finansinspektionen. Anmälningsskyldigheten för fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget utsträcks också på så sätt att skyldigheten gäller förutom ändringar i arrangemangen för marknadsföring av placeringsfondens fondandelar också ändringar i information som den behöriga myndigheten i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat behöver för att ta ut arvoden eller avgifter eller för att meddela om sådana samt ändringar i de funktioner som avses i 7 a § 1 mom. Ändringarna ska anmälas senast en månad innan de träder i kraft.

I 2 mom. föreskrivs om en ny skyldighet för Finansinspektionen att inom 15 arbetsdagar förbjuda en ändring som ett fondbolag eller ett utländskt EES-fondbolag anmält enligt 1 mom., om ändringen skulle leda till att fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget inte längre följer lagen om placeringsfonder. Finansinspektionen ska dessutom underrätta den behöriga myndigheten i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat om detta.

I 3 mom. föreskrivs om skyldigheterna för Finansinspektionen att vidta lämpliga åtgärder och vid behov förbjuda marknadsföringen av placeringsfonden, om fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget trots Finansinspektionens förbud genomför en ändring som avses i 1 mom. Finansinspektionen ska dessutom utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat om de åtgärder som vidtagits.

Förslaget motsvarar artikel 1.5 b i ändringsdirektivet (artikel 93.8 i fondföretagsdirektivet).

10 §. *Finansinspektionens skyldighet att vidta åtgärder.* Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom., där det föreskrivs om en skyldighet för Finansinspektionen att vidta åtgärder för att få slut på sådan verksamhet i ett fondbolag eller ett utländskt EES-fondbolag som strider mot bestämmelserna också när anmälan görs av den behöriga myndigheten i den EES-stat som fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget på det sätt som avses i 12 § har underrättat om att marknadsföringen av en placeringsfond upphör. Enligt den nya artikel 93a.6 som införs i fondföretagsdirektivet ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i anmälan om upphörande av marknadsföring ha samma rättigheter och skyldigheter som de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat enligt artiklarna 21.2, 97.3 och 108.

Förslaget motsvarar artikel 1.6 i ändringsdirektivet (artikel 93a.6 i fondföretagsdirektivet).

12 §. *Upphörande av marknadsföring i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat.* Paragrafen är ny och i den föreskrivs om rätten enligt artikel 93a i fondföretagsdirektivet att upphöra med arrangemang för marknadsföring i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat. I paragrafen föreskrivs om harmoniserade krav och ett förfarande för att upphöra med marknadsföringen i en annan EES-stat av en placeringsfond som ett fondbolag eller ett utländskt EES-fondbolag förvaltar i Finland efter att en anmälan i enlighet med 7 § tidigare har gjorts om marknadsföring av placeringsfonden i den EES-staten. Upphörandet av marknadsföringen är därmed ett omvänt förfarande i förhållande till anmälan om inledande av marknadsföring i en situation där fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget vill lämna marknaden i fråga. Upphörandet av

marknadsföring kan omfatta alla fondandelar i placeringsfonden eller till exempel en viss andelsklass i placeringsfonden. Anmälan om upphörande av marknadsföring ska lämnas till Finansinspektionen, som ska se till att anmälan vidarebefordras till de berörda EES-staterna och Esma.

För att marknadsföringen ska få upphöra ska ett fondbolag eller ett utländskt EES-fondbolag enligt 1 mom. lämna ett allmänt erbjudande om att inlösa alla sådana av investerare i EES-staten innehavda andelar i den placeringsfond som anmälan om upphörande av marknadsföring gäller. Anbudet om inlösen ska offentliggöras under minst 30 arbetsdagar och riktas, direkt eller via förmedlare, individuellt till alla fondandelsägare i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat vilkas identitet är känd. Dessutom ska avsikten att upphöra med marknadsföringen av fondandelar i placeringsfonden i den EES-staten offentliggöras på ett sätt som är allmänt tillgängligt. Sättet ska vara brukligt för marknadsföring av placeringsfonder och passande för en typisk investerare i placeringsfonder. Det kan också vara fråga om elektronisk kommunikation. För att marknadsföringen ska få upphöra ska fondbolaget eller EES-fondbolaget ändra eller avsluta avtalsarrangemang med förmedlare eller ombud med verkan från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring, i syfte att förhindra alla slag av nya eller fortsatta direkta eller indirekta erbjudanden om eller placeringar i EES-staten av de fondandelar som anges i anmälan om upphörande av marknadsföring.

I 2 mom. föreskrivs om språkkrav för det allmänna erbjudandet om inlösen och anmälan om upphörande av marknadsföring. I momentet föreskrivs dessutom om en skyldighet att tydligt beskriva konsekvenserna för fondandelsägarna om de inte godkänner erbjudandet om inlösen av sina fondandelar.

I 3 mom. föreskrivs om det anmälningsförfarande som ska tillämpas på upphörande av marknadsföring.

I 4 mom. föreskrivs om en skyldighet för Finansinspektionen att granska den anmälan som fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget gjort och att senast 15 arbetsdagar efter mottagandet vidarebefordra den till de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat som identifierats i anmälan samt till Esma. Finansinspektionen ska dessutom utan dröjsmål underrätta fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget om att anmälan har skickats.

Enligt 5 mom. ska fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget upphöra med alla erbjudanden till investerare om eller placeringar av fondandelar i placeringsfonden i fondens EES-värdmedlemsstat från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring i denna EES-stat.

I 6 mom. föreskrivs dessutom om fondbolagets och det utländska EES-fondbolagets informationsskyldighet gentemot investerarna efter att anmälan om upphörande av marknadsföring av placeringsfonden har gjorts. Trots anmälan om upphörande av marknadsföring och det allmänna erbjudandet om inlösen ska fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget lämna de uppgifter och handlingar som föreskrivs i momentet till de investerare i den berörda EES-staten som innehar fondandelar i placeringsfonden. Motsvarande uppgifter och handlingar ska dessutom lämnas till Finansinspektionen. Enligt ändringsdirektivet ska investerarna förse med de uppgifter som krävs enligt artiklarna 68–82 och enligt artikel 94 i fondföretagsdirektivet. Med anledning av detta hänvisas det vad informationsskyldigheten beträffar till de uppgifter och handlingar som avses i 9 § samt till ändringar i dem. Informationskyldigheten kan uppfyllas också genom elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation.

I 7 mom. föreskrivs det om en skyldighet för Finansinspektionen att informera den behöriga myndigheten i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat om alla ändringar i de uppgifter som avses i 7 § 1 mom. 4 och 5 punkten också efter att det i den berörda EES-staten har gjorts en anmälan om upphörande av arrangemangen för marknadsföring.

Förslaget motsvarar artikel 1.6 i ändringsdirektivet (artikel 93a.1–93a.5 och 93a.7 i fondföretagsdirektivet).

23 kap. Marknadsföring av andelar i fondföretag i Finland

1 §. Underrättelse. Det föreslås att 1, 4 och 5 mom. ändras. I 1 mom. föreslås i stor utsträckning bli föreskrivet på samma sätt som i gällande lag om rätten för fondföretag att marknadsföra sina andelar i Finland, om den behöriga myndigheten i företags hemstat har underrättat Finansinspektionen om att marknadsföringen inleds. Kraven i gällande 1–4 punkten i momentet för information och utredningar som underrättelsen ska innehålla ses över så att de motsvarar de krav som lagts till i artikel 93.1 i fondföretagsdirektivet. I underrättelsen ska enligt 1 punkten alljämt ingå information om arrangemangen för marknadsföring av fondföretags andelar i Finland och uppgift om att företags andelar marknadsförs av det fondbolag som förvaltar företaget. I fortsättningen ska underrättelsen enligt den nya 2 punkten innehålla också information som Finansinspektionen behöver för att ta ut arvoden eller avgifter eller för att meddela om sådana samt enligt den nya 3 punkten information om genomförandet av funktioner för utförande av de uppgifter som avses i 2 § 1 mom. I överensstämmelse med gällande 2–4 punkten ska underrättelsen också innehålla fondföretags stadgar eller stiftelsehandlingar, fondprospekt, senaste verksamhetsberättelse och den halvårsrapport som offentliggjorts därefter (den nya 4 punkten), fondföretags faktablad (den nya 5 punkten) och ett intyg från den behöriga myndigheten i fondföretags hemstat över att företaget uppfyller kraven i fondföretagsdirektivet (den nya 6 punkten).

Hänvisningarna i 4 mom. ändras i överensstämmelse med de föreslagna ändringarna i 1 mom.

Det föreslås att 5 mom. ändras så att fondföretags skyldighet att skriftligen informera Finansinspektionen om ändringar i de uppgifter som redan lämnats utsträcks. Förutom att Finansinspektionen ska underrättas om ändringar i arrangemangen för marknadsföring ska fondföretaget också informera om ändringar i information som Finansinspektionen behöver för att ta ut arvoden eller avgifter eller för att meddela om sådana samt ändringar i information om genomförandet av funktioner för utförande av de uppgifter som avses i 2 § 1 mom. Information om ändringarna ska lämnas senast en månad innan ändringarna träder i kraft.

Förslaget motsvarar artikel 1.5 i ändringsdirektivet (artikel 93.1 tredje stycket och artikel 93.8 i fondföretagsdirektivet).

2 §. Funktioner som är tillgängliga för investerare i Finland. Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet. Paragrafrubriken ändras i överensstämmelse med det ändrade innehållet i paragrafen. I paragrafen föreslås bestämmelser om en skyldighet för fondföretag att genomföra de funktioner som avses i artikel 92 i fondföretagsdirektivet för utförande av de uppgifter som identifieras i artikeln, om fondföretaget har för avsikt att marknadsföra andelar i Finland. I förhållande till den gällande bestämmelsen ökas kraven på fondföretaget. Genomförandet av funktionerna förutsätter emellertid inte att fondföretaget finns på plats fysiskt i Finland eller utser en tredje part som får i uppdrag att utföra uppgifterna. Funktionerna kan tillhandahållas också på elektronisk väg. I 1 mom. specificeras de uppgifter för vars utförande funktionerna ska genomföras i fortsättningen.

I 2 mom. föreskrivs om språkrav för de funktioner som avses i 1 mom. Språkraven ska iakttagas också i samband med funktioner som tillhandahålls på elektronisk väg.

I 3 mom. föreskrivs om rätten för fondföretag att utse en tredje part som tillhandahåller de i 1 mom. avsedda funktionerna på fondföretagets vägnar eller tillsammans med det. Funktionerna kan tillhandahållas av en sådan tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras. Det ska upprättas ett skriftligt avtal om utförandet av uppgifterna där det preciseras vilka uppgifter som inte utförs av fondföretaget och där det överenskomms om den tredje partens rätt att få information av fondföretaget.

I paragrafen ska det inte längre föreskrivas i överensstämmelse med det gällande 2 mom. om en skyldighet för fondföretag att underrätta Finansinspektionen om sitt beslut att avsluta marknadsföringen av andelar i Finland, eftersom särskilda bestämmelser om upphörande av marknadsföring föreslås i den nya 7 §.

Förslaget motsvarar artikel 1.4 i ändringsdirektivet (den ändrade artikel 92 i fondföretagsdirektivet).

3 §. Tillhandahållande av information om marknadsföringskrav. Paragrafen föreslås bli upphävd i sin helhet. I det gällande 1 mom. föreskrivs i enlighet med artikel 91.3 i fondföretagsdirektivet om en skyldighet för Finansinspektionen att se till att information om lagar, förordningar och föreskrifter som i Finland har särskild betydelse för arrangemang för marknadsföring av andelar i fondföretag är tillgänglig. Eftersom nämnda bestämmelse i fondföretagsdirektivet har utgått i enlighet med artikel 1.3 i ändringsdirektivet föreslås också motsvarande nationella bestämmelse bli upphävd. I artikel 5 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder föreskrivs i fortsättningen om en skyldighet för de behöriga myndigheterna att offentliggöra nationella bestämmelser om marknadsföringskraven för placeringsfonder, fondföretag och AIF-fonder.

I det gällande 2 mom. föreskrivs om ett bemyndigande för finansministeriet att utfärda förordning för genomförande av artikel 30 i kommissionens genomförandedirektiv 2010/44/EU. Bemyndigandet att utfärda förordning föreslås bli upphävt, eftersom kommissionens befogenhet enligt artikel 95.1 a i fondföretagsdirektivet att genom delegerade akter anta genomförandeåtgärder i fråga om artikel 91.3 har utgått. Till följd av den delegeringen av befogenheterna att anta akter har det i artikel 30 i kommissionens genomförandedirektiv föreskrivits närmare om omfattningen på den information som ska tillhandahållas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 91.3. I och med att artikel 30 i kommissionens genomförandedirektiv har utgått behöver också 6 kap. i finansministeriets förordning om de utredningar som ska fogas till ansökan om verksamhetstillstånd för fondbolag och förvaringsinstitut, om ersättningssystem, fondprospekt och sådana finansiella instrument som avses i 13 kap. i lagen om placeringsfonder samt om omfattningen av den information som ska tillhandahållas fondföretag (257/2019), i vilket kapitel det föreskrivs om information som ska tillhandahållas fondföretag, ändras till denna del.

Förslaget motsvarar artikel 1.3 och 1.7 i ändringsdirektivet.

7 §. Upphörande av marknadsföring av fondföretag i Finland. Paragrafen är ny och i den föreskrivs om förfarandet för upphörande av marknadsföring av fondföretag i Finland. Paragrafen motsvarar regleringen i artikel 93a i fondföretagsdirektivet i fråga om fondföretagets EES-värdmedlemsstat. Genom de nya bestämmelserna ersätts samtidigt den nationella reglering som ingår i det gällande 2 § 2 mom. om en skyldighet för fondföretag att underrätta Finansinspektionen om sitt beslut att upphöra med marknadsföringen av andelar i Finland.

Enligt artikel 93a i fondföretagsdirektivet får ett fondföretag avanmäla arrangemangen för marknadsföring i en EES-stat där en anmälan gjorts i enlighet med artikel 93 så snart villkoren i artikeln är uppfyllda. Avanmälan (dvs. upphörandet av marknadsföring) kan gälla alla andelar i fondföretaget som marknadsförs i Finland eller exempelvis en viss andelsklass. Anmälan om upphörande av marknadsföring görs till den behöriga myndigheten i fondföretagets hemstat, som ser till att anmälan vidarebefordras till Finansinspektionen. I 1 mom. föreskrivs om förutsättningarna för att upphöra med marknadsföring i Finland av andelar i ett fondföretag. Upphörandet av marknadsföringen av andelar i fondföretaget förutsätter att ett allmänt erbjudande lämnas om att återköpa eller inlösa alla sådana andelar i fondföretaget som innehas av andelsägare i Finland. Det allmänna erbjudandet om återköp eller inlösen ska offentliggöras under minst 30 arbetsdagar och riktas individuellt till alla andelsägare i fondföretaget i Finland vilkas identitet är känd. Dessutom ska en anmälan om fondföretagets avsikt att upphöra med marknadsföringen av sina andelar i Finland offentliggöras på ett sätt som är allmänt tillgängligt. För att marknadsföringen ska få upphöra förutsätts också att fondföretaget ändrar eller avslutar avtalsarrangemang med förmedlare eller ombud med verkan från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring, i syfte att förhindra direkta eller indirekta erbjudanden om eller placeringar av dessa andelar i Finland.

I 2 mom. föreskrivs om språkrav för det erbjudande om återköp eller inlösen som avses i 1 mom. 1 punkten och för den anmälan som avses i 2 punkten. Dessutom ska i erbjudandet och anmälan ingå en tydlig beskrivning av konsekvenserna för andelsägarna i fondföretaget om de inte godkänner fondföretagets erbjudande om återköp eller inlösen.

I 3 mom. föreskrivs om en skyldighet för fondföretag att upphöra med alla direkta eller indirekta erbjudanden till investerare i Finland om eller placeringar av sina andelar från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring i Finland.

I 4 mom. föreskrivs om fondföretagets informationsskyldighet gentemot de investerare i Finland som fortfarande innehar andelar i fondföretaget. Fondföretaget får lämna de handlingar och uppgifter som avses i 6 § och som informationsskyldigheten omfattar samt ändringar i dem också genom elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation, förutsatt att uppgifterna, handlingarna och kommunikationstekniken finns tillgängliga för investerarna på finska eller svenska eller på något annat språk som Finansinspektionen godkänner.

I 5 mom. föreskrivs att Finansinspektionen från den dag då den behöriga myndigheten i fondföretagets hemstat har underrättat den om alla ändringar i de handlingar som avses i 1 § 1 mom. 4 och 5 punkten inte får kräva att fondföretaget visar att det i Finland iakttar de bestämmelser om marknadsföringskrav som avses i artikel 5 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder.

Förslaget motsvarar artikel 1.6 i ändringsdirektivet (den nya artikel 93a i fondföretagsdirektivet).

26 kap. Tystnadsplikt och skadeståndsskyldighet samt kundkontroll

3 §. Fondbolags skadeståndsskyldighet. Det föreslås att 1 mom. ändras så att till det som grund för skadestånd fogas också förfaranden som strider mot förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder. I artikel 4 i den förordningen föreskrivs om krav för marknadsföringsmaterial som riktas till investerare och som är sådant att överträdelser av det bör omfattas av fondbolagens skadeståndsskyldighet.

27 kap. **Påföljder och rapportering om överträdelser**

2 §. Påföljdsavgift. Det föreslås att 2 mom. 8 punkten och 3 mom. ändras. De i 2 mom. 8 punkten uppräknade bestämmelser för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift preciseras i överensstämmelse med ändringarna i 15 kap. 1 och 2 §.

Det föreslås att 3 mom. ändras så att till de bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen, för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift, i fråga om placeringsfonder fogas också bestämmelserna om kraven för marknadsföringsmaterial som riktas till investerare i artikel 4.1–4.3 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder. Förslaget baserar sig på artikel 14 i nämnda förordning, enligt vilken de behöriga myndigheternas befogenheter enligt fondföretagsdirektivet, inbegripet de befogenheter som avser sanktioner eller andra åtgärder, ska utövas också med avseende på de förvaltare som avses i artikel 4 i den förordningen. Överträdelse av de i artikel 4.1–4.3 i förordningen angivna kraven för marknadsföringsmaterial som riktas till investerare jämföras med överträdelse av de i 2 mom. 8 punkten i denna paragraf uppräknade skyldigheter som gäller marknadsföring och lämnande av information till investerare. Med anledning av det är påföljdsavgift att betrakta som rätt slag av administrativ påföljd för överträdelse av bestämmelserna i fråga.

7.2 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

1 kap. **Allmänna bestämmelser**

3 §. Registreringsskyldiga. Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet så att bestämmelserna om sonderande marknadsföring i det nya 13 a kap. läggs till de bestämmelser som ska tillämpas på registreringsskyldiga förvaltare.

6 §. Förhållande till annan lagstiftning. Det föreslås med anledning av senare hänvisningsbehov att Eltif-förordningens kortnamn fogas till 7 mom. Till paragrafen föreslås bli fogat ett nytt 10 mom. som innehåller en informativ hänvisningsbestämmelse till förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder.

9 §. Europeiska unionens bestämmelser. Det föreslås att 2 mom. upphävs. Den informativa hänvisningsbestämmelsen om Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012, nedan värdepapperiseringsförordningen, flyttas till 2 kap. 5 § 2 mom. för att lagen ska förbli konsekvent.

2 kap. **Definitioner**

4 §. Definitioner med anknytning till AIFM-direktivet. Till paragrafen föreslås bli fogad en ny 6 a punkt där begreppet sonderande marknadsföring definieras. Definitionen av sonderande marknadsföring grundar sig på artikel 4.1 aea i AIFM-direktivet. Med sonderande marknadsföring ska i lagen avses direkt eller indirekt tillhandahållande av information om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till investerare, i syfte att pröva deras intresse för en AIF-fond. I överensstämmelse med definitionen kan sonderande marknadsföring gälla antingen en AIF-fond som ännu inte är etablerad eller en sådan AIF-fond som är etablerad men ännu inte har anmälts för marknadsföring i enlighet med lag i den EES-stat där den investerare som är föremål för

sonderande marknadsföring har sin hemvist eller sitt säte. I AIFM-direktivet hänvisas till denna del till anmälan för marknadsföring i enlighet med artikel 31 eller 32, men eftersom bestämmelserna om sonderande marknadsföring nationellt utsträcks till att gälla även AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer och AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer, hänvisas i definitionen av sonderande marknadsföring också till sådana anmälningar om marknadsföring som anges i 20 kap. 2 och 3 §. I överensstämmelse med definitionen ska sonderande marknadsföring inte förstås som ett erbjudande till potentiella investerare att investera i andelar eller aktier i den AIF-fonden.

Sonderande marknadsföring som är förenlig med den föreslagna lagen ska bli föremål för prövning endast när den bedrivs av en AIF-förvaltare eller för en AIF-förvaltares räkning. Tillhandahållandet av information till investerare kan vara direkt eller indirekt. I överensstämmelse med definitionen ska det förutsättas att den sonderande marknadsföringen har ett samband med en viss AIF-fond. Därmed finns det inte grunder för att som sonderande marknadsföring betrakta sådan verksamhet där AIF-förvaltaren endast presenterar sitt eget kunnande utan något samband med investeringsstrategier eller investeringsidéer som hör samman med AIF-fonder. Eftersom syftet med sonderande marknadsföring är att pröva investerarnas intresse, bör som sonderande marknadsföring inte betraktas en situation där en investerare själv har kontaktat en AIF-förvaltare och AIF-förvaltaren med detta som utgångspunkt presenterar olika investeringsalternativ för investeraren.

Förslaget motsvarar artikel 2.1 i ändringsdirektivet (artikel 4.1 aea i AIFM-direktivet)

5 §. *Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning.* I 2 mom. 15 punkten föreslås en teknisk ändring med anledning av att en ny 16 punkt läggs till i momentet. Till den nya 16 punkten flyttas definitionen av värdepapperiseringsförfordningen, som tidigare varit placerad i 1 kap. 9 § 2 mom., för att lagen ska förbli konsekvent.

5 kap. **Registrering**

3 §. *Villkor för registrering.* Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet. Till de bestämmelser som är tillämpliga på registreringsskyldiga AIF-förvaltare fogas också bestämmelserna i 7 kap. 9 § om skyldighet att anmäla förvärv och avyttring av aktier. Genom lag 214/2019 ändrades paragrafen så att bestämmelserna om betydande ägares och ledningens tillförlitlighet utsträcktes till att gälla också registreringsskyldiga AIF-förvaltare. Enligt den gällande regleringen har dock en person som förvärvar eller avyttrar aktier i en registreringsskyldig AIF-fond inte haft någon skyldighet att underrätta Finansinspektionen om förändringar i sitt innehav, eftersom den anmälningsskyldighet som föreskrivs i 7 kap. 9 § inte har tillämpats på registreringsskyldiga AIF-förvaltare. På grund av att lagändringens syfte enligt lagens förarbeten var att på registreringsskyldiga AIF-förvaltares ledning och betydande ägare ställa samma tillförlitlighetskrav som enligt den då gällande lagen skulle ställas på auktoriserade AIF-förvaltare (RP 243/2018 rd, s. 58), är det befogat att skyldigheten att anmäla förvärv och avyttring av aktier utsträcks till att gälla även registreringsskyldiga AIF-förvaltare. För att villkoren för registrering oavbrutet ska vara uppfyllda bör Finansinspektionen kunna förvissa sig om ägarnas tillförlitlighet också i situationer där förändringar i innehavet sker. Av förslaget följer att Finansinspektionen vid behov kan förbjuda förvärv av ägarandelar i enlighet med 32 a § i lagen om Finansinspektionen eller begränsa de rättigheter som grundar sig på aktier i enlighet med lagens 32 c §.

IV AVDELNINGEN INFORMATIONSSKYLDIGHET, MARKNADSFÖRING OCH SONDERANDE MARKNADSFÖRING

Rubriken för avdelningen föreslås bli kompletterad till följd av det nya 13 a kap., som gäller sonderande marknadsföring.

12 kap. Erbjudande av andelar

3 §. Förbud mot att lämna osann eller vilseledande information. Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet med anledning av artikel 4 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder. I artikeln harmoniseras kraven på marknadsföringsmaterial som riktas till investerare i fråga om placerings- och AIF-fonder. AIF-förvaltarna ska med stöd av artikeln säkerställa att allt marknadsföringsmaterial som riktas till investerare är identifierbart som sådant och innehåller en beskrivning av riskerna och avkastningen vid köp av andelar i en AIF-fond på ett lika klart och tydligt sätt och att all information som ingår i marknadsföringsmaterialet är rättvisande, tydlig och ej vilseledande. Dessutom ska AIF-förvaltarna säkerställa att marknadsföringsmaterial som omfattar en uppmaning att köpa andelar i en AIF-fond och innehåller specifik information om en AIF-fond inte motsäger eller förminskar betydelsen av den information som ska göras tillgänglig för investerare i enlighet med artikel 23 i AIFM-direktivet. Eftersom bestämmelserna i artikeln delvis överlappar de krav som anges i denna paragraf behöver de nationella bestämmelserna om förbud mot att lämna osann eller vilseledande information vid marknadsföring av AIF-fonder upphävas. Förbudet i den gällande lagen mot att lämna osann eller vilseledande information är dock mer vidsträckt än förordningens tillämpningsområde, eftersom det nationella förbudet omfattar också situationer där den lagenliga informationsskyldigheten uppfylls. I 1 mom. föreslås bli föreskrivet i överensstämmelse med den gällande lagen om ett förbud och krav på rättelse som gäller detta. Bestämmelsen föreslås i överensstämmelse med gällande lag ingå också i tillämpningsområdet för skadeståndsbestämmelsen i 22 kap. 8 §.

I 2 mom. föreslås i överensstämmelse med den gällande lagen bli föreskrivet att osann eller vilseledande information inte heller får ges i så kallade *reverse solicitation*-situationer där investeraren tagit initiativ till valet av investeringsobjekt.

I 3 mom. finns en informativ hänvisningsbestämmelse till ovannämnda artikel 4 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder, genom vilken en del av den nationella regleringen ersätts.

4 §. Skyldighet att informera investerare. Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet. Bestämmelserna i 1–3 mom. motsvarar de gällande 1–3 mom.

Bestämmelserna i 4 mom. är nya. I momentet korrigeras en brist som kommissionen påpekat för Finland och som gäller genomförandet av artikel 23.2 i AIFM-direktivet. I momentet föreslås i enlighet med artikel 23.2 i AIFM-direktivet bli föreskrivet om en skyldighet för AIF-förvaltare att informera investerare innan de investerar i AIF-fonden om arrangemang som förvaringsinstitutet gjort för att avtalsrättsligt friskriva sig från sitt ansvar enligt artikel 21.13 i direktivet. Till denna del hänvisas i lagen till arrangemang som förvaringsinstitutet gjort för att friskriva sig från sitt ansvar enligt 16 kap. 1 § 1 mom. i enlighet med 3 § 2 mom. Närmare bestämmelser om förvaringsinstituts iakttagande av tillräcklig omsorg för ansvarsbefrielse som avses i nämnda 3 § 2 mom. finns i 6 § i finansministeriets förordning om skyldigheterna för förvaringsinstitut för alternativa investeringsfonder (230/2014), där också det konkreta innehållet i den informationsskyldighet som föreskrivs i detta moment anges. Dessutom ska investerarna utan dröjsmål informeras om ändringar som rör förvaringsinstitutets ansvar.

I 5 mom. föreslås en bestämmelse om sammanjämkning som till stor del motsvarar det gällande 4 mom. i fråga om regleringen om prospekt och basinformationsdokument. Momentet ändras

dock så att AIF-förvaltaren separat eller som kompletterande information i prospektet eller basinformationsdokumentet ska offentliggöra också den i det nya 4 mom. avsedda information som inte ingår i prospektet eller basinformationsdokumentet. Momentet motsvarar artikel 23.3 i AIFM-direktivet, som innehåller en hänvisning också till den information som avses i artikel 23.2.

Bestämmelserna i 6 mom. motsvarar det gällande 5 mom. med den ändringen att den informationsskyldighet som föreskrivs för den som marknadsför andelar i en AIF-fond gentemot investerare som överväger ett investeringsbeslut i fortsättningen ska omfatta även information i enlighet med det nya 4 mom. till investerare om arrangemang som förvaringsinstitutet gjort för att friskriva sig från sitt ansvar.

13 kap. **Marknadsföring till icke-professionella kunder**

6 §. Förbud mot förhandsteckning och tidigt mottagande av avgifter. Det föreslås att 4 mom. ändras så att möjligheten för Finansinspektionen att bevilja rätt att avvika från kraven i 1 mom. stryks. I 1 mom. föreskrivs att AIF-fonder inte får marknadsföras till icke-professionella kunder förrän Finansinspektionen har tillställts den anmälan som avses i 12 kap. 1 §. Finansinspektionen har dock med iakttagande av förutsättningarna i 10 § i finansministeriets förordning om verksamheten för förvaltare av alternativa investeringsfonder kunnat bevilja rätt att med avvikelse från kraven marknadsföra AIF-fonden innan Finansinspektionen har tillställts de handlingar och uppgifter som avses i 12 kap. 1 §. Eftersom det i propositionen föreslås att gränsdragningen mellan definitionen av marknadsföring respektive sonderande marknadsföring ska förtydligas genom att en uttrycklig definition av sonderande marknadsföring och förutsättningarna för bedrivande av den tas in i lagen anses det inte längre finnas behov av en möjlighet för Finansinspektionen att bevilja undantag. I propositionen föreslås att bestämmelserna i den nya artikel 30a i AIFM-direktivet om sonderande marknadsföring ska utsträckas också till sonderande marknadsföring som riktas till icke-professionella kunder och därmed att sonderande marknadsföring ska tillåtas med iakttagande av bestämmelserna i det nya 13 a kap. Icke-professionella kunder som är föremål för sonderande marknadsföring kan enligt förslaget förvärva andelar i en AIF-fond först när marknadsföring av AIF-fonden till icke-professionella kunder är tillåten enligt 13 kap.

Slopandet av Finansinspektionens möjlighet att bevilja undantag förutsätter också att de förutsättningar för beviljande av undantag som har fastställts med stöd av det i 7 § 1 mom. 1 punkten föreskrivna bemyndigandet att utfärda förordning upphävs.

6 a §. Funktioner som är tillgängliga för icke-professionella investerare. Paragrafenärnyoch i den föreskrivs om en skyldighet för AIF-förvaltare att genomföra funktioner för att utföra de uppgifter som uppräknas i paragrafen, om AIF-fonder marknadsförs till icke-professionella kunder. De uppgifter som uppräknas i paragrafen motsvarar kraven i artikel 43a i AIFM-direktivet. Paragrafen avses bli tillämpad både på auktoriserade och på registreringsskyldiga AIF-förvaltare, liksom även på AIF-förvaltare som motsvarar dem och är etablerade i en annan EES-stat, om dessa med stöd av denna lag har rätt att marknadsföra AIF-fonder till icke-professionella kunder i Finland. Kravet att genomföra funktioner som är tillgängliga för icke-professionella kunder innebär inte att en EES-baserad AIF-förvaltare finns på plats fysiskt i Finland eller utser en tredje part som får i uppdrag att utföra uppgifterna. Funktionerna kan tillhandahållas också på elektronisk väg. I 1 mom. uppräknas i överensstämmelse med artikel 43a.1 i AIFM-direktivet de uppgifter för vars utförande funktionerna ska genomföras.

I 2 mom. föreskrivs om språkrav för funktionerna. Funktionerna ska tillhandahållas på finska eller svenska eller på något annat språk som Finansinspektionen godkänner.

I 3 mom. föreskrivs om rätten för en tredje part att på AIF-förvaltarens vägnar utföra de uppgifter som avses i 1 mom. Anlitandet av en tredje part förutsätter att den tredje parten omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras. Den tillämpliga regleringen bestäms utgående från de uppgifter som ska utföras. AIF-förvaltaren ska ha ett skriftligt avtal som bevis på utnämmandet av den tredje parten.

I 4 mom. finns en förtydligande bestämmelse om att de nationella kraven på funktioner som ska tillhandahållas icke-professionella kunder inte på något som helst sätt begränsar tillämpningen av artikel 26 i Eltif-förordningen. Enligt nämnda artikel ska förvaltaren av en Eltif-fond vars andelar eller aktier är avsedda att marknadsföras till icke-professionella investerare i varje medlemsstat där förvaltaren avser att marknadsföra sådana andelar eller aktier, införa faciliteter tillgängliga för att teckna, göra utbetalningar till innehavare av andelar eller aktier, verkställa återköp eller inlösen av andelar eller aktier samt lämna ut den information som Eltif-fonden och Eltif-förvaltaren är skyldiga att tillhandahålla. Kraven i fråga har preciserats genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/480 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 vad gäller tekniska tillsynsstandarder för finansiella derivatinstrument som enbart tjänar säkringsändamål, tillräcklig livslängd för europeiska långsiktiga investeringsfonder, bedömningskriterier för marknaden för presumtiva köpare och värdering av de tillgångar som ska avyttras, samt olika typer av och egenskaper hos faciliteter som är tillgängliga för icke-professionella investerare.

Förslaget motsvarar artikel 2.6 i ändringsdirektivet (den nya artikel 43a i AIFM-direktivet).

6 b §. Marknadsföringsmaterial. Paragrafen är ny. I 1 mom. finns en informativ hänvisning till förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder, där det i artikel 4 anges harmoniserade regler för kraven på marknadsföringsmaterial riktat till investerare. Med stöd av artikeln ska AIF-förvaltare bland annat säkerställa att allt marknadsföringsmaterial som riktas till investerare är identifierbart som sådant och innehåller en beskrivning av riskerna och avkastningen vid köp av andelar i en AIF-fond på ett lika klart och tydligt sätt. Det ska också säkerställas att all information som ingår i marknadsföringsmaterialet är rättvisande, tydlig och ej vilseledande.

I 2 mom. föreskrivs att vad som i artikel 4 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder föreskrivs om de krav som gäller marknadsföringsmaterial för AIF-fonder och dess innehåll i förhållande till basfakta för investerare ska tillämpas också i förhållande till uppgifterna i det faktablad som avses i denna lag. Enligt artikel 4.5 ska kraven även tillämpas på AIF-fonder som offentliggör prospekt eller som tillämpar regler på formatet och innehållet i den basfakta för investerare som avses i artikel 78 i fondföretagsdirektivet. I Finland har det utarbetats faktablad för AIF-fonder på liknande sätt som för placeringsfonder som avses i fondföretagsdirektivet. En AIF-förvaltare som så önskat har kunnat gå över till att sammanställa ett faktablad som avses i Priips-förordningen. Eftersom faktablad för AIF-fonder har ansetts motsvara den reglering i 15 kap. 4 § i lagen om placeringsfonder som grundar sig på fondföretagsdirektivet, omfattas också nationella faktablad av regleringen i artikel 4 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder. AIF-förvaltaren ska därmed säkerställa bland annat att sådan marknadsföring där särskilda uppgifter om AIF-fonden presenteras inte motsäger eller förminskar betydelsen av faktabladet om AIF-fonden.

I 3 mom. finns en informativ hänvisningsbestämmelse till artikel 7 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder, där det föreskrivs om en rätt för Finansinspektionen att begära att i förväg bli underrättad om marknadsföringsmaterial, om en AIF-fond marknadsförs till icke-professionella kunder. För att aktörerna ska kunna veta om Finansinspektionen begär att bli underrättad i förväg och vilket det eventuella innehållet i

förfarandet är, ska Finansinspektionen i enlighet med förordningen på sin webbplats offentliggöra förfaranden för sådana underrättelser i förväg.

13 a kap. **Sonderande marknadsföring**

Till IV avdelningen i lagen föreslås bli fogat ett nytt 13 a kap. där det i syfte att genomföra den nya artikel 30a i AIFM-direktivet föreskrivs om förutsättningar för sonderande marknadsföring. Enligt de förutsättningar som fastställs i kapitlet innebär sonderande marknadsföring inte ett erbjudande till investerare om eller placeringar av andelar eller aktier i en AIF-fond, så regleringen i 12 kap. om erbjudande av andelar i Finland är inte tillämplig. Regleringen i kapitlet gäller förutom AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring också dem som bedriver sonderande marknadsföring för AIF-förvaltares räkning. I 19 kap. föreslås bli föreskrivet om sonderande marknadsföring i andra EES-stater, och i 20 kap. föreslås bli föreskrivet om rätten för förvaltare som är etablerade i tredjeländer att bedriva sonderande marknadsföring i Finland.

1 §. Förutsättningar för sonderande marknadsföring. I 1 mom. föreskrivs om förutsättningarna för att AIF-förvaltare ska få bedriva sonderande marknadsföring i Finland. Den i paragrafen angivna rätten att bedriva sonderande marknadsföring avses gälla lika väl auktoriserade AIF-förvaltare som registrerade AIF-förvaltare. På registrerade AIF-förvaltare ska också tillämpas samma begränsningar i fråga om uppgifter och handlingar som ska lämnas till investerare vid sonderande marknadsföring samt andra bestämmelser om sonderande marknadsföring i detta kapitel. De rättigheter och skyldigheter som avses i paragrafen är desamma som rättigheterna och skyldigheterna för EES-baserade AIF-förvaltare som föreskrivs i 19 kap. 5 a §.

Enligt artikel 4.1 aea i AIFM-direktivet är sonderande marknadsföring direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till potentiella professionella investerare, i syfte att pröva deras intresse för en AIF-fond eller delfond som ännu inte är etablerad, eller en AIF-fond eller en delfond som ännu inte har anmälts för marknadsföring i enlighet med artikel 31 eller 32, i en EES-stat där de potentiella investerarna har sin hemvist. Med avvikelse från direktivet är avsikten att sonderande marknadsföring nationellt ska tillåtas i fråga om inte bara professionella utan också icke-professionella kunder. Detta är i linje med att det i lagen redan tidigare har utnyttjats den rätt till nationell prövning som medges i artikel 43 i AIFM-direktivet i fråga om att AIF-fonder som etablerats i Finland och andra EES-stater får marknadsföras också till icke-professionella kunder under förutsättningar som tryggar investerarskyddet. Alldeles som vid marknadsföring bör utgångspunkten också vid sonderande marknadsföring av AIF-fonder dock vara att den riktas till professionella kunder. Med beaktande av regleringens acceptabilitet och proportionalitet är det inte motiverat att kategoriskt förbjuda sonderande marknadsföring till icke-professionella kunder, eftersom bestämmelserna om sonderande marknadsföring inte innebär en avvikelse från förutsättningarna i 13 kap. för marknadsföring till icke-professionella kunder i Finland. Enligt det kapitlet är en central förutsättning för marknadsföring till icke-professionella kunder alltså att AIF-förvaltaren är auktoriserad. Trots sonderande marknadsföring gäller det i fråga om registreringsskyldiga AIF-förvaltare att pröva huruvida Finansinspektionen av särskilda skäl kan bevilja undantag som innebär att marknadsföring till icke-professionella kunder i Finland tillåts.

Tillåtandet av sonderande marknadsföring till icke-professionella kunder och utsträckandet av de rättigheter och skyldigheter som hänför sig till sonderande marknadsföring också till registrerade AIF-förvaltare är i linje också med att förvaltare av europeiska riskkapitalfonder och förvaltare av europeiska fonder för socialt företagande tillåts att bedriva sonderande

marknadsföring också till icke-professionella kunder direkt med stöd av EuVECA- och EuSEF-förordningarna som reglerar dem. De förfaranden för sonderande marknadsföring som föreskrivs i nämnda förordningar motsvarar i huvudsak kraven i artikel 30a i AIFM-direktivet.

I paragrafen föreskrivs om mer detaljerade begränsningar i fråga om information som ska lämnas till investerare inom ramen för sonderande marknadsföring. Syftet med begränsningarna är att säkerställa att det inom ramen för sonderande marknadsföring inte lämnas information om investeringsstrategier och investeringsidéer som är tillräcklig för att tillåta investeraren att redan på basis av den kan fatta ett investeringsbeslut. I *1 mom. 1 punkten* förutsätts att den information som lämnas till investeraren inte är tillräcklig för att tillåta investerarna att förbinda sig att förvärva andelar i en viss AIF-fond. Enligt *2 punkten* ska den information som lämnas till investeraren inte heller motsvara teckningsblanketten eller motsvarande handlingar, oberoende av om det är utkast eller slutversionen som presenteras. I *3 punkten* föreskrivs dessutom att stadgar, prospekt eller erbjudandehandlingar i slutversion för en ännu ej etablerad AIF-fond inte får lämnas till investeraren. Utkast till dessa handlingar får dock lämnas, enligt förslaget.

I *2 mom.* föreskrivs om mer detaljerade krav på ett utkast till prospekt eller erbjudandehandling för AIF-fonden. Enligt momentet får utkastet inte innehålla så exakta uppgifter att investeraren kan fatta ett investeringsbeslut. Utkastet ska dessutom innehålla de påpekanden och varningar som anges i momentet.

I *3 mom.* åläggs AIF-förvaltaren att säkerställa att den sonderande marknadsföringen dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

Förslaget motsvarar artikel 2.2 i ändringsdirektivet (artikel 30a.1 och 30a.4 i AIFM-direktivet).

2 §. Anmälan om sonderande marknadsföring. I paragrafen föreskrivs om en skyldighet att göra anmälan om sonderande marknadsföring till Finansinspektionen. Anmälan om sonderande marknadsföring ska göras i efterhand. Kravet att en beskrivning av den sonderande marknadsföringen ska lämnas in i samband med anmälan innebär inte ett förfarande för godkännande av den sonderande marknadsföringens innehåll. Innan den sonderande marknadsföringen inleds behöver AIF-förvaltaren inte underrätta Finansinspektionen om den sonderande marknadsföringens närmare innehåll eller om de investerare som är föremål för den sonderande marknadsföringen. I paragrafen föreskrivs att AIF-förvaltaren inom två veckor efter det att den sonderande marknadsföringen inletts ska sända en fritt formulerad anmälan till Finansinspektionen med de uppgifter som fastställs närmare i 1–4 punkten.

Förslaget motsvarar artikel 2.2 i ändringsdirektivet (artikel 30a.2 tredje stycket i AIFM-direktivet).

3 §. Förvärv av andelar i AIF-fonder genom sonderande marknadsföring. I paragrafen föreskrivs om till sonderande marknadsföring anknutna begränsningar som gäller förvärv av andelar i AIF-fonder för att det ska förhindras att de förutsättningar i 12 och 13 kap. som gäller erbjudande av andelar kringgås genom att sonderande marknadsföring utnyttjas. I *1 mom.* föreskrivs om en allmän skyldighet för AIF-förvaltare att förhindra att andelar i AIF-fonder förvärvas genom sonderande marknadsföring. Dessutom föreslås det att AIF-förvaltare ska säkerställa att de investerare som är föremål för sonderande marknadsföring kan förvärva andelar i en AIF-fond först när det med stöd av lag är tillåtet att marknadsföra AIF-fonden i Finland. Medan den sonderande marknadsföringen pågår ska det därmed inte vara möjligt för investerare att teckna andelar i placeringsfonden, och det ska inte vara tillåtet att dela ut teckningsblanketter eller motsvarande handlingar till investerare.

I 2 mom. föreskrivs om en 18 månader lång period från det att sonderande marknadsföring har inletts, under vilken det ska anses att om en investerare i Finland tecknar andelar i en AIF-fond som avses i den information som lämnats inom ramen för den sonderande marknadsföringen, eller i en AIF-fond som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, är teckningen ett resultat av marknadsföringen. AIF-förvaltaren ska då kunna visa att den har följt regleringen i 12 kap. 1 § och gett in en tillbörlig anmälan till Finansinspektionen om inledande av marknadsföring. Regleringen i momentet ska tillämpas oberoende av om den investerare som tecknat andelar varit föremål för sonderande marknadsföring eller inte.

Förslaget motsvarar artikel 2.2 i ändringsdirektivet (artikel 30a.2 första och andra styckena i AIFM-direktivet).

4 §. *Sonderande marknadsföring som bedrivs av en tredje part.* I paragrafen definieras tredje parter som får bedriva sonderande marknadsföring för en AIF-förvaltares räkning. Enligt 1 mom. ska sonderande marknadsföring få bedrivas av andra AIF-förvaltare, värdepappersföretag, kreditinstitut, fondbolag och aktörer som är auktoriserade i en annan EES-stat för motsvarande verksamhet. Vidare ska det vara möjligt att för bedrivande av sonderande marknadsföring anlita anknutna ombud enligt lagen om investeringstjänster.

I 2 mom. föreskrivs att kraven i 1–3 § ska tillämpas på tredje parter som bedriver sonderande marknadsföring.

Genom förslaget genomförs artikel 2.2 i ändringsdirektivet (den nya artikel 30a.3 i AIFM-direktivet).

19 kap. EES-state rna

3 §. *Rätt att i Finland bedriva marknadsföring och sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder.* Paragrafrubriken föreslås bli ändrad genom att ett omnämnande av sonderande marknadsföring införs i den. Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. som motsvarar den i artikel 30a i AIFM-direktivet föreskrivna rätten för en auktoriserad AIF-förvaltare att bedriva sonderande marknadsföring i sin hemmedlemsstat av en AIF-fond som etablerats i en annan EES-stat. Även vid sonderande marknadsföring av en EES-baserad AIF-fond ska kraven i 13 a kap. uppfyllas och en anmälan om sonderande marknadsföring sändas till Finansinspektionen.

4 a §. *Rätt att i andra EES-stater bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder.* Paragrafen är ny och i den föreskrivs om rätten för auktoriserade AIF-förvaltare att bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder till professionella kunder i en annan EES-stat än Finland. Momentet motsvarar den i artikel 30a i AIFM-direktivet föreskrivna rätten för AIF-förvaltare att bedriva sonderande marknadsföring i en annan EES-stat än AIF-förvaltarens hemmedlemsstat. Den sonderande marknadsföringen får gälla en AIF-fond som ännu inte är etablerad, eller en AIF-fond som ännu inte har anmälts för marknadsföring i den berörda EES-staten i enlighet med artikel 32 i AIFM-direktivet. De i paragrafen angivna förutsättningarna för sonderande marknadsföring motsvarar i stor utsträckning kraven i 13 a kap. Eftersom den i direktivet föreskrivna gränsöverskridande rätten att bedriva sonderande marknadsföring gäller endast sonderande marknadsföring till professionella kunder, ska auktoriserade AIF-förvaltare i princip ha rätt att i en annan EES-stat bedriva sonderande marknadsföring endast till sådana investerare. Syftet med bestämmelsen är dock inte att begränsa AIF-förvaltarens rätt att bedriva sonderande marknadsföring också till icke-professionella kunder, om sådan tillåts i den andra EES-statens lagstiftning.

I 1 mom. föreskrivs om begränsningar som anges i artikel 30a.1 i AIFM-direktivet i fråga om uppgifter eller handlingar som lämnas till professionella kunder inom ramen för sonderande marknadsföring.

I 2 mom. föreskrivs om förfarandet för anmälan till Finansinspektionen om sonderande marknadsföring. Sonderande marknadsföring i en annan EES-stat förutsätter att en fritt formulerad anmälan görs inom två veckor från det att sonderande marknadsföring har inletts. Genom samma anmälan kan sonderande marknadsföring i flera EES-stater anmälas. Finansinspektionen ska se till att anmälan vidarebefordras till de berörda EES-staterna. Närmare bestämmelser om Finansinspektionens verksamhet finns i 21 kap. 5 a §.

I 3 mom. föreskrivs om de med artikel 30a.2 i AIFM-direktivet förenliga skyldigheterna för AIF-förvaltare att säkerställa att de investerare som är föremål för sonderande marknadsföring kan förvärva andelar i den berörda AIF-fonden först när marknadsföring i den berörda EES-staten är tillåten enligt 4 §.

I 4 mom. föreskrivs om en 18 månader lång period från det att sonderande marknadsföring inleddes, under vilken det ska anses att om en professionell kund tecknar andelar i den EES-staten är teckningen ett resultat av marknadsföringen. AIF-förvaltaren ska då iaktta det i 4 § 1 mom. angivna anmälningsförfarande som gäller marknadsföring i en annan EES-stat av en EES-baserad AIF-fond.

I 5 mom. föreskrivs om krav på att dokumentera den sonderande marknadsföringen.

I 6 mom. föreskrivs om rätten för en tredje part att bedriva sonderande marknadsföring i en annan EES-stat för en AIF-förvaltares räkning.

Förslaget motsvarar artikel 2.2 i ändringsdirektivet (artikel 30a i AIFM-direktivet).

5 a §. *EES-baserade AIF-förvaltares rätt att bedriva sonderande marknadsföring av AIF-fonder i Finland.* Paragrafen är ny och i den föreskrivs om rätten för EES-baserade AIF-förvaltare att bedriva sonderande marknadsföring i Finland. I 1 mom. föreskrivs om rätten för auktoriserade EES-baserade AIF-förvaltare att bedriva sonderande marknadsföring i Finland. Bestämmelsen motsvarar regleringen i artikel 30a i AIFM-direktivet beträffande den EES-stat där sonderande marknadsföring bedrivs innan en med artikel 32 i direktivet förenlig anmälan om marknadsföring har överlämnats. Enligt artikel 30a.1 i AIFM-direktivet får en auktoriserad EES-baserad AIF-förvaltare bedriva sonderande marknadsföring i EES-staterna, utom då den information som presenteras för professionella investerare inte uppfyller de förutsättningar som anges närmare i artikeln. Paragrafen anger inte några förutsättningar som går utöver detta. Innan den sonderande marknadsföringen inleds behöver en EES-baserad AIF-förvaltare inte anmäla vad den sonderande marknadsföringen innehåller eller vilka investerare den riktas till, och inte heller uppfylla några andra krav än de som anges i denna paragraf samt i 13 a kap. 1 och 3 § och 4 § 1 mom. Enligt direktivet ska en EES-baserad AIF-förvaltare inom två veckor efter det att den inlett sonderande marknadsföring sända ett informellt brev till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat. Brevet ska närmare ange bland annat under vilken tidsperiod den sonderande marknadsföringen i den andra EES-staten äger eller har ägt rum och innehålla en förteckning över de AIF-fonder som är föremål för den sonderande marknadsföringen. I paragrafen föreskrivs i enlighet med artikel 30a.2 tredje stycket i AIFM-direktivet att Finansinspektionen ska ha rätt att begära att den utländska EES-tillsynsmyndigheten lämnar ytterligare information om den sonderande marknadsföring som bedrivs eller har bedrivits i Finland efter att Finansinspektionen har fått en underrättelse gällande detta.

Den i AIFM-direktivet föreskrivna rätten att bedriva sonderande marknadsföring i EES-staterna gäller i regel bara auktoriserade EES-baserade AIF-förvaltare. I 2 mom. ges emellertid AIF-förvaltare som är registreringsskyldiga i EES-staterna motsvarande rätt att bedriva sonderande marknadsföring i Finland som i 13 a kap. föreskrivs i fråga om finska registreringsskyldiga AIF-förvaltare. En sådan AIF-förvaltare ska iaktta regleringen om sonderande marknadsföring i 13 a kap. 1 och 3 § och 4 § 1 mom. Dessutom ska AIF-förvaltare som är registreringsskyldiga i EES sända en fritt formulerad anmälan till Finansinspektionen inom två veckor efter det att sonderande marknadsföring har inletts i Finland.

I 3 mom. föreskrivs om en med artikel 30a.2 andra stycket i AIFM-direktivet förenlig 18 månader lång period som ska tillämpas efter att sonderande marknadsföring har inletts och under vilken en teckning som en investerare har gjort i Finland ska betraktas som ett resultat av marknadsföringen. EES-baserade AIF-förvaltare eller AIF-förvaltare som är registreringsskyldiga i EES ska därmed i tillämpliga delar iaktta marknadsföringsbestämmelserna i 5 §.

Förslaget motsvarar artikel 2.2 i ändringsdirektivet (artikel 30a i AIFM-direktivet).

6 §. Rätt att upphöra med marknadsföring i en annan EES-stat. Paragrafen är ny och i den föreskrivs om en med artikel 32a i AIFM-direktivet förenlig rätt att upphöra med arrangemang för marknadsföring i andra EES-stater än AIF-förvaltarens hemmedlemsstat. Rätten för en finsk AIF-förvaltare att till professionella kunder marknadsföra en EES-baserad AIF-fond i någon annan EES-stat än Finland är i princip anmälningsskyldig verksamhet. I paragrafen föreskrivs om krav och förfaranden som är gemensamma för EES-staterna och som en auktoriserad AIF-förvaltare ska uppfylla för att få upphöra med arrangemangen för marknadsföring av en EES-baserad AIF-fond i en annan EES-stat. Upphörandet av marknadsföring är därmed ett omvänt förfarande i förhållande till den i 4 § föreskrivna anmälan om inledande av marknadsföring i en situation där AIF-förvaltaren vill lämna marknaden i den berörda EES-staten. Upphörandet av marknadsföring kan omfatta alla andelar i AIF-fonden eller en del av dem. Anmälan om upphörande av marknadsföring ska lämnas till Finansinspektionen, som ska se till att anmälan vidarebefordras till de berörda EES-staterna och Esma. Bestämmelser om Finansinspektionens verksamhet i anslutning till upphörande av marknadsföring föreslås i 21 kap. 6 c §.

För att marknadsföringen och till den anknyttande marknadsföringsarrangemang ska få upphöra ska AIF-förvaltaren enligt 1 mom. lämna ett allmänt erbjudande om att återköpa eller inlösa alla sådana andelar i en AIF-fond som innehåses av investerare i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat. AIF-förvaltaren ska dessutom på ett sätt som är allmänt tillgängligt offentliggöra en anmälan om sin avsikt att upphöra med marknadsföringen av AIF-fonden i den EES-staten. Det kan också vara fråga om elektronisk kommunikation. För att marknadsföringen ska få upphöra ska AIF-förvaltaren dessutom ändra eller avsluta avtalsarrangemang med förmedlare eller ombud med verkan från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring, i syfte att förhindra nya eller ytterligare, direkta eller indirekta, erbjudanden om eller placeringar av de andelar vars marknadsföring upphör.

I 2 mom. föreskrivs om ett med artikel 32a.1 a i AIFM-direktivet förenligt undantag från skyldigheten att lämna ett allmänt erbjudande om återköp eller inlösen, när det är fråga om slutna AIF-fonder eller Eltif-fonder.

I 3 mom. föreskrivs om en med artikel 32a.2 i AIFM-direktivet förenlig skyldighet att lämna en anmälan till Finansinspektionen.

Enligt 4 mom. ska AIF-förvaltaren upphöra med alla direkta eller indirekta erbjudanden till investerare om eller placeringar av andelar i den förvalta EES-fonden i en annan EES-stat från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring i denna EES-stat.

I 5 mom. föreskrivs om AIF-förvaltarens skyldighet att informera de investerare som trots upphörandet av arrangemangen för marknadsföring och trots AIF-förvaltarens offentliga erbjudande om återköp och inlösen fortfarande innehar andelar i AIF-fonden. Informationsskyldigheten kan uppfyllas också med hjälp av elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation i enlighet med artikel 32a.8 i AIFM-direktivet.

Enligt 6 mom. ska anmälan om upphörande av marknadsföring följas av ett 36 månader långt förbud för AIF-förvaltaren att i den berörda EES-staten bedriva sonderande marknadsföring av den AIF-fond som identifierats i anmälan eller tillhandahålla motsvarande information om investeringsstrategier eller investeringsidéer.

Förslaget motsvarar artikel 2.4 i ändringsdirektivet (den nya artikel 32a.1, 32a.2 och 32a.3 tredje stycket samt artikel 32a.4 och 32a.8 i AIFM-direktivet).

6 a §. *EES-baserade AIF-förvaltares rätt att upphöra med marknadsföring i Finland.* Paragrafen är ny och i den föreskrivs om ett förfarande som är omvänt mot den i 5 § föreskrivna underrättelsen. Det som föreskrivs i 1 mom. motsvarar regleringen i artikel 32a i AIFM-direktivet om upphörande av arrangemang för marknadsföring i fråga om värmedlemsstaten. Enligt artikel 32a.1 får en EES-baserad AIF-förvaltare upphöra med de arrangemang som den fastställt för att marknadsföra en förvaltat EES-baserad AIF-fond i en EES-stat där en anmälan gjorts i enlighet med artikel 32, när de villkor som anges i artikeln är uppfyllda. I paragrafen anges inte några skyldigheter utöver detta. Upphörandet av marknadsföring förutsätter att ett allmänt erbjudande om återköp eller inlösen lämnas till investerare i Finland, att en anmälan om den EES-baserade AIF-förvaltarens avsikt att upphöra med marknadsföringen av AIF-fonden i Finland offentliggörs och att avtalsarrangemang ändras eller avslutas i syfte att förhindra direkta eller indirekta erbjudanden om eller placeringar av andelar i AIF-fonden.

I 2 mom. föreskrivs om ett med artikel 32a.1 a i AIFM-direktivet förenligt undantag från skyldigheten att lämna ett allmänt erbjudande om återköp eller inlösen, när det är fråga om slutna AIF-fonder eller europeiska långsiktiga investeringsfonder.

Enligt 3 mom. ska EES-baserade AIF-förvaltare upphöra med alla direkta eller indirekta erbjudanden till investerare i Finland om eller placeringar av andelar i förvaltade EES-baserade AIF-fonder från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring.

I 4 mom. föreskrivs i syfte att trygga ett tillräckligt investerarskydd att den EES-baserade AIF-förvaltaren ska informera de investerare i Finland som fortfarande innehar andelar i den EES-baserade AIF-fonden. Den informationsskyldighet som anges i momentet får uppfyllas också genom elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation i enlighet med artikel 32a.8 i AIFM-direktivet.

Enligt 5 mom. ska anmälan om upphörande av marknadsföring följas av ett 36 månader långt förbud för den EES-baserade AIF-förvaltaren att bedriva sonderande marknadsföring av den AIF-fond som identifierats i anmälan eller tillhandahålla motsvarande information om investeringsstrategier eller investeringsidéer i Finland.

I 6 mom. föreskrivs i enlighet med artikel 32a.7 i AIFM-direktivet att Finansinspektionen, efter att ha fått all information om ändringar av de handlingar och uppgifter som avses i leden b–f i

bilaga IV till AIFM-direktivet av en EES-tillsynsmyndighet i den EES-baserade AIF-förvaltarens hemstat, inte längre kan kräva att den EES-baserade AIF-förvaltaren iakttar de bestämmelser i Finland om marknadsföringskrav som avses i artikel 5 i förordningen om gränsöverskridande distribution.

I 7 mom. föreskrivs om upphörande med marknadsföringen i Finland när det gäller EES-baserade AIF-fonder som förvaltas av AIF-förvaltare som är registreringsskyldiga i EES. På AIF-förvaltare som är registreringsskyldiga i EES tillämpas i huvudsak samma krav som på auktoriserade EES-baserade AIF-förvaltare. Eftersom det är fråga om en nationell bestämmelse ska AIF-förvaltare som är registreringsskyldiga i EES lämna en anmälan om upphörande av marknadsföring till Finansinspektionen.

Förslaget motsvarar artikel 2.4 i ändringsdirektivet (artikel 32a i AIFM-direktivet)

20 kap. Tredjeländer

2 a §. *Rätt att bedriva sonderande marknadsföring av AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer.* Paragrafen är ny och i den föreskrivs om sonderande marknadsföring i Finland av AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer. Den rätt som anges i paragrafen gäller både AIF-förvaltare som är auktoriserade i Finland och EES-baserade AIF-förvaltare. Rätten att bedriva sonderande marknadsföring i Finland av AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer avses dock vara snävare än rätten att bedriva sonderande marknadsföring av motsvarande EES-baserade AIF-fonder. Eftersom AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer i princip får marknadsföras bara till professionella kunder och eftersom marknadsföring till icke-professionella kunder skulle förutsätta undantag som Finansinspektionen beviljar av särskilt vägande skäl, föreslås att sonderande marknadsföring av sådana AIF-fonder ska få riktas endast till professionella kunder. Därmed är det i Finland förbjudet att till icke-professionella kunder rikta sonderande marknadsföring av AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer.

Enligt 1 mom. ska på sonderande marknadsföring av AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer utöver denna paragraf tillämpas också 13 a kap. 1 §, 3 § 1 mom. och 4 § om sonderande marknadsföring i Finland.

Enligt 2 mom. ska en fritt formulerad anmälan sändas till Finansinspektionen inom två veckor efter att den sonderande marknadsföringen av en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland inletts. Kraven på vad anmälan ska innehålla motsvarar i huvudsak kraven i 13 a kap. 2 §.

I 3 mom. föreskrivs i motsvarighet till 13 a kap. 3 § 2 mom. om en 18 månader lång period från det att sonderande marknadsföring har inletts under vilken det ska anses att om en professionell kund tecknar andelar i en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland och som avses i den information som lämnats inom ramen för den sonderande marknadsföringen, eller i en AIF-fond som etablerats i ett tredjeland som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, ska teckningen betraktas som ett resultat av marknadsföringen. AIF-förvaltaren ska då kunna visa att den har iakttagit regleringen i 2 § i detta kapitel och sänt en tillbörlig anmälan till Finansinspektionen om inledande av marknadsföring.

I 4 mom. föreskrivs om motsvarande rätt också för EES-baserade AIF-förvaltare att bedriva sonderande marknadsföring av en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland.

3 a §. *Sonderande marknadsföring från tredjeländer.* Paragrafen är ny och i den föreskrivs om rätten för AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer att bedriva sonderande marknadsföring i Finland. Den sonderande marknadsföringen kan gälla både EES-baserade AIF-fonder och i

tredjeländer etablerade AIF-fonder som ännu inte anmälts till Finansinspektionen i enlighet med 3 § för marknadsföring i Finland. I skäl 12 i ingressen till ändringsdirektivet om gränsöverskridande distribution av fonder konstateras att de nationella lagar och andra författningar som är nödvändiga för efterlevnaden av AIFM-direktivet, och i synnerhet efterlevnaden av de harmoniserade reglerna om sonderande marknadsföring, inte på något sätt får vara till nackdel för en EES-baserad AIF-förvaltare i förhållande till en icke EES-baserad AIF-förvaltare. Regleringen om sonderande marknadsföring i AIFM-direktivet innebär att de krav som tillämpas på sonderande marknadsföring skärps i Finland, eftersom det i Finlands nationella reglering till en del har ställts krav som är på lägre nivå än kraven i direktivet. Till denna del anses det vara motiverat att lagen kompletteras med bestämmelser som motsvarar i AIFM-direktivets reglering om sonderande marknadsföring också i fråga om sonderande marknadsföring i Finland som AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer bedriver.

Enligt 1 mom. får AIF-förvaltare som är etablerade i ett tredjeland bedriva sonderande marknadsföring av sådana EES-baserade AIF-fonder eller i tredjeländer etablerade AIF-fonder som de förvaltar till professionella kunder i Finland. Eftersom AIF-förvaltare som är etablerade i ett tredjeland har rätt att i Finland marknadsföra bara till professionella kunder, föreslås också sonderande marknadsföring vara tillåten endast när den riktas till professionella kunder. På sonderande marknadsföring som bedrivs av AIF-förvaltare som är etablerade i ett tredjeland tillämpas 13 a kap. 1 §, 3 § 1 mom. och 4 § om förutsättningarna för sonderande marknadsföring.

Enligt 2 mom. ska AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer sända en fritt formulerad anmälan till Finansinspektionen inom två veckor efter det att sonderande marknadsföring har inletts. Kraven på innehållet i anmälan motsvarar i huvudsak kraven i 13 a kap. 2 §. Anmälan om sonderande marknadsföring görs i efterhand. Kravet att en beskrivning av den sonderande marknadsföringen ska lämnas in i samband med anmälan innebär inte ett förfarande för godkännande av den sonderande marknadsföringens innehåll, och innan den sonderande marknadsföringen inleds behöver AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer inte underrätta Finansinspektionen om den sonderande marknadsföringens närmare innehåll eller om de investerare som är föremål för den sonderande marknadsföringen.

I 3 mom. föreskrivs i motsvarighet till 13 a kap. 3 § 2 mom. om en 18 månader lång period från det att sonderande marknadsföring har inletts under vilken det ska anses att om en professionell kund tecknar andelar i en EES-baserad AIF-fond som avses i den information som lämnats inom ramen för den sonderande marknadsföringen, eller i en AIF-fond som etablerats i ett tredjeland som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, ska teckningen betraktas som ett resultat av marknadsföringen. Den AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredjeland ska då kunna visa att den har iakttagit regleringen i 3 § i detta kapitel och sänt en tillbörlig anmälan till Finansinspektionen om inledande av marknadsföring i Finland. Regleringen i momentet är tillämplig oberoende av om den investerare som tecknat andelar har varit föremål för sonderande marknadsföring eller inte. Regleringen i momentet är tillämplig också på så kallade *reverse solicitation*-situationer där en professionell kund tar initiativ till valet av investeringsobjekt och själv kontaktar en AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredjeland.

5 §. *Gränsöverskridande investeringar i AIF-fonder.* En lagteknisk korrigering föreslås i 1 mom. så att det i momentet hänvisas till 12 kap. 4 § 6 mom.

5 a §. *Rätt för AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer att upphöra med marknadsföring i Finland.* Paragrafen är ny och i den föreskrivs om upphörande av marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder eller AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer när marknadsföringen bedrivs av AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer och om upphörande av därtill anknutna arrangemang i Finland.

I 1 mom. föreskrivs om förutsättningarna för att upphöra med marknadsföringen. Enligt 1 punkten förutsätter upphörandet med marknadsföringen att ett allmänt erbjudande lämnas om att återköpa eller inlösa alla sådana andelar i AIF-fonden som innehas av investerare i Finland, vilket offentliggörs under minst 30 bankdagar och riktas individuellt till alla investerare vilkas identitet är känd. I 2 punkten föreskrivs att en anmälan om den i ett tredjeland etablerade AIF-förvaltarens avsikt att upphöra med marknadsföringen av andelar i AIF-fonden i Finland ska offentliggöras på ett sätt som är allmänt tillgängligt. Enligt 3 punkten ska dessutom eventuella avtalsarrangemang med förmedlare eller ombud ändras eller avslutas med verkan från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring, i syfte att i Finland förhindra direkta eller indirekta erbjudanden om eller placeringar av andelar i AIF-fonden.

I 2 mom. föreskrivs att skyldigheten att lämna ett erbjudande om återköp eller inlösen inte ska tillämpas på slutna AIF-fonder.

I 3 mom. föreskrivs om en skyldighet att till Finansinspektionen lämna en anmälan om upphörande av marknadsföring. AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer och vill upphöra med att i Finland marknadsföra en AIF-fond som de förvaltar ska till Finansinspektionen lämna en anmälan med de uppgifter som avses i 1 mom. 1–3 punkten.

Enligt 4 mom. ska AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer upphöra med alla direkta eller indirekta erbjudanden till investerare i Finland om eller placeringar av andelar i de i anmälan om upphörande av marknadsföring avsedda EES-baserade AIF-fonder eller AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring.

I syfte att trygga ett tillräckligt investerarskydd föreskrivs i 5 mom. att AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer har en informationsskyldighet gentemot de investerare i Finland som fortfarande innehar andelar i den AIF-fond som en anmälan om upphörande av marknadsföring gäller. Informationsskyldigheten kan uppfyllas också genom elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation.

Enligt 6 mom. ska anmälan om upphörande av marknadsföring följas av ett 36 månader långt förbud för AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer att i Finland bedriva sonderande marknadsföring av den AIF-fond som identifierats i anmälan eller tillhandahålla motsvarande information om investeringsstrategier eller investeringsidéer.

I 7 mom. föreskrivs att bestämmelserna i paragrafen tillämpas också på sådana EES-baserade AIF-förvaltare som upphör med marknadsföring i Finland av AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer och som de förvaltar.

21 kap. Bestämmelser som gäller Finansinspektionen

5 a §. *Sonderande marknadsföring av AIF-fonder i andra EES-stater.* Paragrafen är ny och motsvarar de krav som i artikel 30a.2 tredje stycket i AIFM-direktivet åläggs den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat när en auktoriserad AIF-förvaltare bedriver sonderande marknadsföring i en annan EES-stat.

6 §. *Ändrade uppgifter om förvaltning av AIF-fonder eller tillhandahållande av investerings tjänster.* Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet. Bestämmelserna om ändrade uppgifter om marknadsföring stryks, eftersom särskilda bestämmelser om ändrade uppgifter föreslås i 6 a och 6 b §. Eftersom ändringar som gjorts i artiklarna 32 och 33 i AIFM-direktivet föranleder att förfarandena för ändring av uppgifter som AIF-förvaltaren anmält skiljer sig från

varandra till sitt innehåll i fortsättningen, föreslås av tydlighetsskäl att bestämmelserna om dem inte ska finnas i en och samma paragraf.

När det gäller ändrade uppgifter om förvaltning av AIF-fonder eller tillhandahållande av investeringstjänster preciseras Finansinspektionens skyldigheter genom exaktare tidsfrister i syfte att förenhetliga förfarandet i de olika EES-staterna och underlätta AIF-förvaltarens gränsöverskridande verksamhet. Enligt *1 mom.* ska Finansinspektionen bedöma planerade ändringar av uppgifter om förvaltning av AIF-fonder eller tillhandahållande av investeringstjänster och vid behov inom 15 bankdagar efter att ha fått all information om ändringar i uppgifter som AIF-förvaltaren lämnat tidigare förbjuda AIF-förvaltaren att genomföra ändringen.

I *2 mom.* föreskrivs att Finansinspektionen ska vidta åtgärder för att den verksamhet som strider mot bestämmelserna ska upphöra i det fallet att de förutsättningar som anges i momentet är uppfyllda. Det är i synnerhet fråga om att utöva tillsynsbefogenheterna i 3 kap. i lagen om Finansinspektionen. Dessutom ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-förvaltarens EES-värdmedlemsstat om detta.

I *3 mom.* föreskrivs om grunderna för att godkänna anmälan om ändringar samt om förfarandet i det fallet att ändringarna är godtagbara. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i den andra EES-staten om ändringarna.

Förslaget motsvarar artikel 2.5 i ändringsdirektivet (artikel 33.6 andra och tredje styckena i AIFM-direktivet).

6 a §. Ändrade uppgifter om marknadsföring. Paragrafen är ny. I den föreskrivs till en del i överensstämmelse med den gällande 6 § om en skyldighet för Finansinspektionen att bedöma väsentliga ändringar i uppgifter om marknadsföring beträffande anmälningar som avses i 12 kap. 1 § 4 mom. Förfarandet ska i enlighet med artikel 31.4 i AIFM-direktivet tillämpas på ändrade uppgifter om marknadsföring när en AIF-förvaltare marknadsför en AIF-fond eller en EES-baserad AIF-fond i Finland.

Enligt *1 mom.* ska Finansinspektionen bedöma ändringar i uppgifter om marknadsföring av AIF-fonder och vid behov utan dröjsmål förbjuda AIF-förvaltaren att genomföra ändringen.

I *2 mom.* föreskrivs om en skyldighet för Finansinspektionen att vidta åtgärder för att den verksamhet som strider mot bestämmelserna ska upphöra i det fallet att de förutsättningar som anges i momentet är uppfyllda.

I *3 mom.* föreskrivs om grunderna för att godkänna en anmälan om ändringar samt om förfarandet i det fallet att ändringarna är godtagbara. Det anses alltför motiverat att Finansinspektionen ska meddela AIF-förvaltaren huruvida ändringarna är godtagbara, eftersom lika exakta tidsfrister inte ska tillämpas på det i paragrafen angivna förfarandet som på gränsöverskridande marknadsföringssituationer.

6 b §. Ändrade uppgifter om marknadsföring i gränsöverskridande situationer. Paragrafen är ny. I den föreskrivs delvis i överensstämmelse med den gällande 6 § om en skyldighet för Finansinspektionen att bedöma väsentliga ändringar i uppgifter om marknadsföring beträffande en anmälan som avses i 19 kap. 4 § 4 mom. Förfarandet avses bli tillämpat i enlighet med artikel 32.7 i AIFM-direktivet på ändrade uppgifter om marknadsföring när en AIF-förvaltare marknadsför en förvaltd EES-baserad AIF-fond i en annan EES-stat än Finland. I förhållande till den gällande regleringen preciseras Finansinspektionens skyldigheter genom exaktare

tidsfrister för att förfarandet i de olika EES-staterna ska harmoniseras och AIF-förvaltarens gränsoverskridande marknadsföring ska underlättas. Enligt 1 mom. ska Finansinspektionen bedöma ändrade uppgifter om marknadsföring och vid behov inom 15 bankdagar efter att ha fått all information om ändringar i uppgifter som AIF-förvaltaren tidigare meddelat förbjuda AIF-förvaltaren att genomföra ändringen. Samtidigt ska Finansinspektionen underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-förvaltarens EES-värdmedlemsstat om detta.

I 2 mom. föreskrivs att Finansinspektionen ska vidta åtgärder för att den verksamhet som strider mot bestämmelserna ska upphöra i det fallet att de kriterier som anges i momentet är uppfyllda. Det är särskilt fråga om utövande av tillsynsbefogenheter enligt 3 kap. i lagen om Finansinspektionen, och vid behov ska Finansinspektionen uttryckligen förbjuda marknadsföringen av AIF-fonden.

I 3 mom. föreskrivs om grunderna för att godkänna anmälan om ändringar samt om förfarandet i det fallet att ändringarna är godtagbara. Då ska Finansinspektionen inom en månad underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-förvaltarens EES-värdmedlemsstat om ändringarna.

Förslaget motsvarar artikel 2.3 i ändringsdirektivet (artikel 32.7 andra, tredje och fjärde styckena i AIFM-direktivet).

6 c §. Upphörande av marknadsföring i andra EES-stater. Paragrafen är ny och den föreskrivs om skyldigheterna för Finansinspektionen när en AIF-förvaltare har för avsikt att upphöra med marknadsföringen av en förvaltd AIF-fond i en annan EES-stat. Paragrafen motsvarar de skyldigheter som i artikel 32a i AIFM-direktivet åläggs den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat. Bestämmelser om de med artikeln förenliga förutsättningar som gäller AIF-förvaltarens upphörande med marknadsföringen finns i 19 kap. 6 §. Enligt 1 mom. ska Finansinspektionen granska den anmälan som AIF-förvaltaren gjort och inom 15 bankdagar vidarebefordra den både till den utländska EES-tillsynsmyndigheten i den EES-stat som identifierats i anmälan om upphörande av marknadsföring och till Esma. AIF-förvaltaren ska omedelbart underrättas om att anmälan lämnats in.

I 2 mom. föreskrivs om en skyldighet för Finansinspektionen att till den utländska EES-tillsynsmyndigheten lämna behövliga uppgifter om ändringar i de handlingar och uppgifter som gäller AIF-förvaltarens anmälan om marknadsföring.

I 3 mom. föreskrivs om ett bemyndigande att utfärda förordning. Genom förordning av finansministeriet utfärdas enligt bemyndigandet närmare bestämmelser om de uppgifter som avses i 2 mom. Den informationsskyldighet som anges i artikel 32a.5 i AIFM-direktivet omfattar information om alla ändringar i de handlingar och uppgifter som avses i leden b–f i bilaga IV till direktivet. Enligt bilaga IV omfattar denna dokumentation och information AIF-fondens stadgar eller stiftelseurkunder; uppgift om vilket som är AIF-fondens förvaringsinstitut; beskrivning av eller information om AIF-fonden som är tillgänglig för investerarna; information om var master-AIF-fonden är etablerad om AIF-fonden är en feeder-AIF-fond; samt eventuell ytterligare information enligt artikel 23.1 för varje AIF-fond som AIF-förvaltaren förvaltar eller avser att förvalta. Eftersom kraven i bilaga IV har genomförts i och med 10 § i finansministeriets förordning om verksamheten för förvaltare av alternativa investeringsfonder, behöver det i fråga om Finansinspektionens skyldigheter också hänvisas till kraven på förordningsnivå.

Förslaget motsvarar artikel 2.4 i ändringsdirektivet (artikel 32a.3 första och andra styckena samt artikel 32a.5 i AIFM-direktivet)

22 kap. Påföljder, överklagande och rapportering om överträdelser

2 §. Påföljdsavgift. Det föreslås att 4 mom. ändras så att till de bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen, för vilkas försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift, i fråga om AIF-fonder läggs bestämmelserna om kraven för marknadsföringsmaterial som riktas till investerare i artikel 4.1–4.5 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder. Förslaget grundar sig på artikel 14 i nämnda förordning, där det föreskrivs att de behöriga myndigheternas befogenheter enligt AIFM-direktivet, inbegripet de befogenheter som avser sanktioner eller andra åtgärder, ska utövas också med avseende på de förvaltare som avses i artikel 4 i förordningen. Överträdelser av kraven för marknadsföringsmaterial som riktar sig till investerare i artikel 4.1–4.5 i förordningen likställs med överträdelser av de i 1 mom. 8 punkten i denna paragraf uppräknade skyldigheterna beträffande information som ska lämnas till investerare. Med anledning av detta är påföljdsavgift att betrakta som den rätta arten av administrativ påföljd för överträdelse av de berörda bestämmelserna.

4 §. Ändringssökande. Hänvisningen till den upphävda förvaltningsprocesslagen (586/1996) stryks i paragrafen. Den gällande lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019) blir tillämplig via hänvisningen till 73 § i lagen om Finansinspektionen.

4 a §. Överklagande till följd av vissa EU-förordningar. Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet. I 1 och 2 mom. stryks hänvisningarna till den upphävda förvaltningsprocesslagen. Den gällande lagen om rättegång i förvaltningsärenden blir tillämplig via hänvisningen till 73 § i lagen om Finansinspektionen. I de fall som föreskrivs i 2 mom. går man över till att i stället för allmän reglering iakttä 73 § i lagen om Finansinspektionen för att överklagandet också i dessa situationer ska koncentreras till Helsingfors förvaltningsdomstol.

8 §. Skadeståndsskyldighet. Det föreslås att 1 mom. och 5 mom. 2 punkten ändras. I 1 mom. föreskrivs om skadeståndsskyldigheten för AIF-förvaltare och EES-baserade AIF-förvaltare. Till momentet föreslås bli fogat som grund för skadestånd också förfarande som strider mot förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder. I den nämnda förordningen och särskilt i artikel 4 i den föreskrivs om kraven för marknadsföringsmaterial som riktas till investerare och för vars del det finns skäl att föreskriva att underlåtenhet att uppfylla kraven ska omfattas av skadeståndsskyldighet. Det är däremot inte rimligt att också AIF-förvaltarens ledning ska vara personligen skadeståndsansvarig för överträdelse av de med förordningen förenliga bestämmelserna om marknadsföringsmaterial. Med anledning av detta föreslås det inte att ledningens i paragrafen föreskrivna skadeståndsskyldighet breddas på grund av förordningen.

I 5 mom. 2 punkten föreslås en lagteknisk korrigering av hänvisningen med anledning av de ändringar som föreslås i 12 kap. 4 §.

7.3 Lagen om Finansinspektionen

26 §. Återkallande av verksamhetstillstånd och registrering samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet. Det föreslås att 8 mom. ändras. I den föreskrivs i nuläget om tillämpning av bestämmelserna om återkallelse av verksamhetstillstånd på vissa situationer som är jämförbara därmed. Enligt förslaget fogas till momentet ett omnämnande av att bestämmelserna om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas på motsvarande sätt på återkallelse av registrering av registreringsskyldiga AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

27 §. Begränsning av verksamhet som baserar sig på verksamhetstillstånd eller registrering. Det föreslås att 5 mom. ändras. Till momentet fogas ett omnämnande av att det som i paragrafen föreskrivs om begränsning av verksamhet som baserar sig på verksamhetstillstånd ska tillämpas också på begränsning av på registrering baserad verksamhet som bedrivs av registreringsskyldiga AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

28 §. Begränsning av ledningens verksamhet. Det föreslås att 2 mom. ändras så att till den fogas en hänvisning också till andra finansmarknadsaktörer enligt 5 § 24 punkten. När lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder genom lag 214/2019 ändrades så att de i lagen föreskrivna förpliktelserna i fråga om ledningens tillförlitlighet utsträcktes till att omfatta registreringsskyldiga AIF-förvaltare, ändrades motsvarande tillsynsbefogenheter för Finansinspektionen inte i det sammanhanget. Därmed har Finansinspektionen inte haft tillräckliga tillsynsbefogenheter att ingripa i tillförlitligheten hos registreringsskyldiga AIF-förvaltares ledning. I syfte att säkerställa att kraven på att registreringsskyldiga AIF-förvaltares ledning är tillförlitlig genomförs effektivt föreslås att de i denna paragraf föreskrivna tillsynsbefogenheterna för Finansinspektionen i fråga om begränsning av ledningens verksamhet tillämpas också på registreringsskyldiga AIF-förvaltare som avses i 5 § 24 punkten.

32 a §. Förbud mot förvärv av ägarandelar. Det föreslås att *det inledande stycket i 1 mom.* ändras så att en hänvisning till 5 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder läggs till för att Finansinspektionen ska kunna rikta i denna paragraf föreskrivna tillsynsbefogenheter också mot registreringsskyldiga AIF-förvaltare.

32 c §. Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar. Det föreslås att *1 mom. 1 punkten* ändras så att en hänvisning också till 5 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder läggs till för att Finansinspektionen ska kunna rikta i denna paragraf föreskrivna tillsynsbefogenheter också mot registreringsskyldiga AIF-förvaltare.

8 Bestämmelser på lägre nivå än lag

Regleringshelheten föreslås bli kompletterad genom bestämmelser på lägre nivå än lag för att ändringsdirektivet om gränsöverskridande distribution av fonder ska genomföras.

I 21 kap. 6 c § i lagförslag 2 föreslås ett nytt bemyndigande att utfärda förordning. Enligt 3 mom. i paragrafen utfärdas genom förordning av finansministeriet för genomförande av AIFM-direktivet närmare bestämmelser om de i 2 mom. avsedda uppgifter som Finansinspektionen ska lämna. Bemyndigandet att utfärda förordning anknyter till Finansinspektionens skyldighet att till den utländska EES-tillsynsmyndigheten lämna uppgifter om ändringar i de handlingar och uppgifter som AIF-förvaltaren lämnat tidigare, när marknadsföringen av AIF-fonden i den berörda EES-staten upphör. Eftersom närmare bestämmelser om kraven på innehållet i AIF-förvaltarens anmälan om marknadsföring finns i finansministeriets förordning om verksamheten för förvaltare av alternativa investeringsfonder, behöver det också med avseende på Finansinspektionens skyldigheter hänvisas exakt till kraven i fråga på förordningsnivå för att genomföra den nya artikel 32.5 i AIFM-direktivet.

Dessutom behöver förordningar som finansministeriet utfärdat med stöd av den nuvarande regleringen ändras med anledning av ändringsdirektivet. Enligt 19 kap. 7 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder får genom förordning av finansministeriet, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, för genomförande av AIFM-direktivet utfärdas närmare bestämmelser om sådan dokumentation och information som avses i 4 § 1 mom. I 10

§ i finansministeriets förordning om verksamheten för förvaltare av alternativa investeringsfonder genomförs kraven i bilaga IV till AIFM-direktivet i fråga om dokumentation och information som ska tillhandahållas om marknadsföring av AIF-fonder i andra medlemsstater än AIF-förvaltarens hemmedlemsstat avses. Paragrafen ska ändras i överensstämmelse med ändringarna i bilaga IV för att artikel 2.8 i ändringsdirektivet ska genomföras.

9 Ikraftträdande

Lagförslagen 1 och 2 föreslås träda i kraft så snart som möjligt, eftersom ändringsdirektivets genomförande har fördröjts. Eftersom lagförslag 3 inte är direkt kopplat till ändringsdirektivets genomförande föreslås det för säkerställande av ett klart rättsläge att lagförslaget träder i kraft först den 1 januari 2022, då också ett stort antal andra delvis överlappande ändringar av lagen om Finansinspektionen kommer att träda i kraft (lagen om ändring av lagen om Finansinspektionen (599/2021)).

I ändringsdirektivet förutsätts att medlemsstaterna senast den 2 augusti 2021 antar och offentliggör de nationella lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. Medlemsstaterna ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 2 augusti 2021.

Förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder blev i huvudsak tillämplig den 1 augusti 2019. Artikel 4.1–4.5, artikel 5.1 och 5.2, artikel 15 och artikel 16 har dock tillämpats först från och med den 2 augusti 2021.

10 Verkställighet och uppföljning

I lagstiftningspaketet om gränsöverskridande distribution av fonder finns bestämmelser om verkställighets- och uppföljningsåtgärder på EU-nivå.

Senast den 2 augusti 2024 gör kommissionen en utvärdering av tillämpningen av förordningen och ändringsdirektivet på grundval av ett offentligt samråd och mot bakgrund av diskussioner med Esma och behöriga myndigheter.

Kommissionen överlämnar senast den 2 augusti 2021 också en rapport till Europaparlamentet och rådet om kundinitierade kontakter (reverse solicitation) och efterfrågan på investerarens eget initiativ, med angivande av omfattningen av denna form av teckning av fonder och dess inverkan på EU:s passordning.

Dessutom ska kommissionen senast den 2 augusti 2023 lägga fram en rapport med en bedömning av bland annat fördelarna med en harmonisering av de bestämmelser som är tillämpliga på sådana fondbolag som prövar investerarens intresse för en viss investeringssidé eller investeringsstrategi, och huruvida ändringar av fondföretagsdirektivet är nödvändiga för det ändamålet.

Esma ska den 30 juni 2021 och därefter vartannat år lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen med en översikt över marknadsföringskraven i alla medlemsstater och en analys av effekterna av nationella lagar och andra författningar som reglerar marknadsföringsmaterial. Med anknytning till denna rapport åläggs de behöriga myndigheterna att underrätta Esma om bland annat antalet krav på att ändra marknadsföringsmaterialet med anledning av kontrollen i förhand och i efterhand och beskriva de allmänaste överträdelserna.

11 Förhållande till andra propositioner

Vid tidpunkten för överlämnande av denna proposition har under behandling i riksdagen ännu varit regeringens proposition till regeringen med förslag till lagstiftning om pensionsstiftelser, pensionskassor och försäkringskassor och till vissa lagar som har samband med den (RP 28/2021 rd), som beretts vid social- och hälsovårdsministeriet. I lagförslag 9 i den propositionen föreslås att det i 26 § 8 mom. och 28 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen görs ändringar som rör pensionsstiftelser, pensionskassor, tilläggspensionsstiftelser, tilläggspensionskassor, EES-tilläggspensionsstiftelser och EES-tilläggspensionskassor och som vid behov ska beaktas också i motsvarande bestämmelser i lagförslag 3 i denna proposition i deras slutliga stadfästa form. Vid tidpunkten för överlämnande av denna proposition bereds vid finansministeriet också en regeringsproposition med förslag till lagstiftning som kompletterar EU:s gräsrotsfinansieringsförordning (VM008:00/2021). I vardera propositionen föreslås ändringar i 28 § i lagen om Finansinspektionen, så om förslagen behandlas i riksdagen samtidigt bör de vid behov samstämmas.

12 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

12.1 Administrativa påföljder

I 27 kap. 2 § 2 mom. 8 punkten och 3 mom. i lagförslag 1 och i 22 kap. 2 § 4 mom. i lagförslag 2 föreslås bli föreskrivet om en påföljdsavgift. Enligt grundlagsutskottets vedertagna tolkning är denna typ av avgifter administrativa påföljder av sanktionskaraktär som inte är skatter eller avgifter som avses i 81 § i grundlagen. Utskottet har i sak jämställt administrativa påföljder av sanktionskaraktär med straffrättsliga påföljder (se t.ex. GrUU 12/2019 rd, s. 7–8, GrUU 9/2018 rd, s. 2, GrUU 2/2017 rd, s. 4–5, GrUU 14/2013 rd och GrUU 17/2012 rd). Eftersom påförande av administrativa påföljder av sanktionskaraktär innebär utövning av offentlig makt, ska bestämmelser om dem med stöd av 2 § 3 mom. i grundlagen utfärdas genom lag. Utskottet har ansett att det vid påförande av administrativa påföljder är fråga om betydande utövning av offentlig makt, och att det därför ska lagstiftas om grunderna för betalningsskyldigheten och avgiftens storlek, lika väl som om den betalningsskyldiges rättsskydd och grunderna för att verkställa lagen (se t.ex. GrUU 12/2019 s. 7–8, GrUU 9/2018 rd, s. 2, GrUU 2/2017 rd, s. 5, GrUU 14/2013 rd, GrUU 17/2012 rd, GrUU 9/2012 s. 2/I). Grundlagsutskottet har också ansett att kravet på exakthet enligt den straffrättsliga legalitetsprincipen i 8 § i grundlagen inte direkt gäller administrativa påföljder men att det allmänna kravet på exakthet inte kan åsidosättas i ett sådant sammanhang heller (se t.ex. GrUU 12/2019 rd, s. 7, GrUU 9/2018 rd, s. 3, GrUU 2/2017 rd, s. 5, GrUU 14/2013 rd, GrUU 17/2012 rd och GrUU 9/2012 rd). Vidare ska bestämmelserna uppfylla proportionalitetskraven i fråga om påföljderna (GrUU 2/2017 rd, s. 5, GrUU 28/2014 rd, GrUU 15/2014 rd).

I de ovannämnda bestämmelserna, 27 kap. 2 § 3 mom. i lagförslag 1 och 22 kap. 2 § 4 mom. i lagförslag 2, ges Finansinspektionen rätt att påföra påföljdsavgift vid försummelse att iakta eller överträdelse av de skyldigheter som föreskrivs i artikel 4 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder. I förordningen förutsätts det att de behöriga myndigheternas befogenheter som avser sanktioner enligt fondföretagsdirektivet, AIFM-direktivet samt EuVECA-, EuSEF- och Eltif-förordningarna ska utövas också med avseende på de förvaltare som avses i artikel 4 i förordningen. Strävan har varit att i propositionen jämka samman grundlagens krav på exakta och proportionella påföljder med kraven att påföljderna ska vara effektiva och avskräckande. De föreslagna administrativa påföljderna gör det möjligt att effektivt ingripa i förfaranden som strider mot förordningen, vilket bidrar till att effektivisera den offentliga tillsynen över marknadsföringsmaterial som rör placerings- och AIF-fonder. De

föreslagna administrativa påföljderna motsvarar också i hög grad de överträdelser och försummelser som redan enligt gällande lag omfattas av påföljdsavgift. Regleringen anses uppfylla kravet i 2 § 3 mom. i grundlagen om utfärdande av bestämmelser genom lag samt proportionalitetskrav. De bestämmelser som specificeras i punkten anses också till sitt innehåll uppfylla kraven på exakthet och noggrann avgränsning, eftersom de gärningar och försummelser som sanktioneras har karaktäriserats i lagen för att de ska specificeras.

12.2 Bemyndigande att utfärda ministerieförordning

Enligt 80 § i grundlagen kan republikens president, statsrådet och ministerierna utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag. Bestämmelser om grunder för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag ska dock utfärdas genom lag. När det gäller bestämmelser om bemyndigande i lag har det i grundlagsutskottets praxis ställts krav på att bestämmelserna ska vara exakta och noggrant avgränsade (t.ex. GrUU 1/2004 rd, s. 2/I). Utgångspunkten för behörighetsfördelningen mellan statsrådet och ministerierna är att statsrådet utfärdar förordningar om vittsyftande och principiellt viktiga ärenden samt om andra ärenden vars betydelse kräver det. Ministerierna kan närmast bemyndigas att utfärda förordningar om frågor av teknisk natur och frågor som har ringa samhällelig eller politisk betydelse (t.ex. GrUU 33/2004 rd, s. 6)

I 21 kap. 6 c § 3 mom. i lagförslag 2 finns ett nytt bemyndigande för finansministeriet att utfärda förordning. Det i propositionen ingående bemyndigandet att utfärda förordning anknyter till Finansinspektionens uppgifter när avsikten är att marknadsföringen av en AIF-fond ska upphöra i en annan EES-stat. Det i propositionen ingående bemyndigandet att utfärda förordning är därmed närmast av teknisk natur. Bemyndigandet att utfärda förordning är inte heller vittsyftande eller principiellt viktigt med avseende på statsrådets hela verksamhet, och inte heller hör det till flera ministeriers ansvarsområde. Det är orsaken till att finansministeriet, som svarar för finansmarknadslagstiftningen, i lagen kan ges i uppdrag att utfärda förordningen.

Enligt det bemyndigande att utfärda förordning som ingår i propositionen utfärdas genom förordning av finansministeriet för genomförandet av AIFM-direktivet närmare bestämmelser om de i 2 mom. i samma paragraf avsedda uppgifter som Finansinspektionen ska lämna till den utländska EES-tillsynsmyndigheten i den andra EES-staten. Bemyndigandet att utfärda förordning behövs för att uppfylla Finansinspektionens informationsskyldighet enligt artikel 32a.5 i AIFM-direktivet. För informationsskyldighetens del behövs en exakt hänvisning till sådana uppgifter som genomförts nationellt i finansministeriets förordning om verksamheten för förvaltare av alternativa investeringsfonder, vilken utfärdats med stöd av 19 kap. 7 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Bemyndigandet att utfärda förordning är därmed exakt och noggrant avgränsat, eftersom det begränsas till bestämmelser som behövs för att genomföra AIFM-direktivet. Bemyndigandet att utfärda förordning motsvarar också den övriga lagstiftningen om finansmarknaden.

Med stöd av vad som anförts ovan bedöms det att lagförslagen kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Eftersom ändringsdirektivet om gränsöverskridande distribution av fonder och förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder innehåller bestämmelser som föreslås bli

genomförda genom lag och föreslås bli kompletterade genom lag, föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag

om ändring av lagen om placeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om placeringsfonder (213/2019) 22 kap. 1 § 5 och 6 mom. samt 23 kap. 3 §,
ändras 3 kap. 3 § 1 mom., 15 kap. 1 § och rubriken för 2 §, 22 kap. 3 §, 7 § 1 mom. och 8 §,
23 kap. 1 § 1, 4 och 5 mom. samt 2 §, 26 kap. 3 § 1 mom. samt 27 kap. 2 § 2 mom. 8 punkten
och 3 mom. och
fogas till 1 kap. 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 380/2021, ett nytt 7 mom., till 15 kap.
2 § ett nytt 2 mom., till 21 kap. 5 § ett nytt 5 mom., till 22 kap. nya 2 a, 7 a och 9 a §, till 22
kap. 10 § ett nytt 2 mom., till 22 kap. en ny 12 § samt till 23 kap. en ny 7 § som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde samt annan lagstiftning som är tillämplig på fondbolag

Bestämmelser om marknadsföring av fondandelar i placeringsfonder och andelar i
fondföretag finns förutom i denna lag i Europaparlamentets och rådets förordning (EU)
2019/1156 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva
investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU)
nr 1286/2014, nedan *förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder*.

3 kap.

Verksamhetsförutsättningar och minimikapital

3 §

Fondbolags styrelse

Ett fondbolags styrelse utses av fondbolagets bolagsstämma. Styrelsen ska ha minst tre
medlemmar av vilka minst en tredjedel ska vara oberoende.

15 kap.

Marknadsföring av fondandelar och fondbolags informationsskyldighet

1 §

Marknadsföringsprinciper

Marknadsföringen av fondandelar i placeringsfonder ska ske på finska eller svenska eller något annat språk som Finansinspektionen godkänner, om Finansinspektionen kräver det.

Bestämmelser om de krav som gäller marknadsföringsmaterial som riktar sig till investerare finns förutom i denna lag också i artikel 4 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder.

Finansinspektionen har med stöd av artikel 7 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder rätt att begära att i förväg bli underrättad om marknadsföringsmaterial som fondbolagen använder.

2 §

Meddelande om riskkoncentration och variationer i nettotillgångsvärdet i fondprospekt och marknadsföringsmaterial

Om nettovärdet av en placeringsfonds tillgångar tenderar att variera avsevärt på grund av investeringarnas sammansättning eller förvaltningsmetoderna, ska detta särdrag anges i fondprospektet och vid behov i marknadsföringsmaterialet.

21 kap.

Förvaringsinstituts uppgifter

5 §

Förutsättningar för utläggning av förvaringsverksamhet på entreprenad

Vid tillämpning av denna paragraf samt 6 och 7 § ska tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper genom värdepappersavvecklingssystem enligt det direktivet, eller tillhandahållande av liknande tjänster från värdepappersavvecklingssystem i tredjeland, inte betraktas som utläggning av förvaringsverksamhet på entreprenad.

22 kap.

Fondbolags verksamhet utomlands och marknadsföring av placeringsfonder utomlands

2 a §

Ändringar i uppgifter som anmälts

Om de uppgifter som avses i 1 § 1 mom. 2–4 punkten ändras, ska fondbolaget på förhand underrätta Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om ändringarna senast en månad innan ändringarna träder i kraft.

Finansinspektionen ska bedöma de planerade ändringarna efter att ha fått en sådan anmälan som avses i 1 mom. Om ändringen skulle leda till att fondbolaget inte längre följer denna lag, ska Finansinspektionen inom 15 arbetsdagar efter att ha fått all den information som avses i momentet förbjuda genomförandet av ändringen. Finansinspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om detta.

Om fondbolaget genomför ändringen trots Finansinspektionens förbud, ska Finansinspektionen vidta lämpliga åtgärder och vid behov tillämpa 19 kap. 2 § om återkallande av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamheten för att säkerställa att den verksamhet som strider mot bestämmelserna upphör. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om de åtgärder som vidtagits.

Om de uppgifter som lämnats enligt 1 § 2 mom. ändras, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om detta. Om det sker förändringar i omfattningen av fondbolagets verksamhetstillstånd eller i eventuella begränsningar i fråga om de typer av placeringsfonder som fondbolaget har verksamhetstillstånd att förvalta, ska Finansinspektionen informera den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om ändringarna och på motsvarande sätt ändra uppgifterna i det intyg som avses i 1 § i 3 mom.

3 §

Finansinspektionens rätt att kräva att förutsättningarna för ett tillstånd uppfylls

Om ett fondbolag inte uppfyller de förutsättningar som anges i 2 § kan Finansinspektionen sätta ut en tid för korrigerande av situationen och, om kravet inte uppfylls inom den utsatta tiden, tillämpa bestämmelserna i 19 kap. 2 § om återkallande av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamheten.

7 §

Marknadsföring av fondandelar i andra EES-stater än Finland

Fondbolag och utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland och som har för avsikt att marknadsföra fondens fondandelar i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat ska anmäla detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla följande uppgifter och handlingar:

- 1) information om arrangemangen för marknadsföring av placeringsfondens fondandelar i fondens EES-värdmedlemsstat och uppgift om att fondandelarna marknadsförs av det fondbolag eller det utländska EES-fondbolag som förvaltar placeringsfonden,
- 2) information som den behöriga myndigheten i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat behöver för att ta ut arvoden eller avgifter eller för att meddela om sådana,
- 3) information om de arrangemang som avses i 7 a § 1 mom.,
- 4) placeringsfondens stadgar, fondprospekt, senaste verksamhetsberättelse och följande halvårsrapport, översatta i enlighet med 9 § 2 mom. 3 punkten,

5) faktabladet, översatt i enlighet med 9 § 2 mom. 2 punkten.

7 a §

Funktioner som är tillgängliga för investerare i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat

Fondbolag och utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland och som har för avsikt att marknadsföra fondens fondandelar i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat ska genomföra de funktioner som behövs för att utföra följande uppgifter i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat:

1) behandla teckningar och inlösen av fondandelar i placeringsfonden och sköta utbetalningar till fondandelsägarna i enlighet med villkoren i de handlingar som krävs enligt 15 kap.,

2) tillhandahålla investerare information om hur order som avses i 1 punkten kan göras och hur inlösen betalas.

3) underlätta hanteringen av information och tillgången till de förfaranden och arrangemang som avses i fondföretagsdirektivets artikel 15 om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i placeringsfonden,

4) tillhandahålla investerare de uppgifter och de handlingar som avses i 15 kap. enligt de villkor som fastställs i 9 § i detta kapitel, för att de ska kunna konsultera dem och ta kopior,

5) skriftligen eller i någon annan varaktig form tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför så att investerarna kan bevara och lagra informationen och återge den i oförändrad form,

6) fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen och de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat.

Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska se till att de funktioner som avses i 1 mom. tillhandahålls på det officiella språket eller ett av de officiella språken i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat eller på ett språk som godkänns av de behöriga myndigheterna i den staten.

En tredje part, som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, kan på fondbolagets och det utländska EES-fondbolagets vägnar eller tillsammans med dem utföra de uppgifter som avses i 1 mom. Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska ha ett skriftligt avtal som bevis på utnämmandet av den tredje parten där det preciseras vilka av de uppgifter som avses i momentet som inte utförs av fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget och där det fastställs att den tredje parten har rätt att av fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget få de uppgifter och handlingar som krävs för att utföra uppgifterna.

8 §

Fondbolags skyldighet att hålla handlingar tillgängliga för den behöriga myndigheten i en EES-stat

Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska se till att de handlingar som avses i 7 § 1 mom. 4 och 5 punkten och vid behov översättningarna av dem är tillgängliga för de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat på bolagens webbplatser. Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska hålla handlingarna och översättningarna uppdaterade. De ska anmäla varje ändring i handlingarna till de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat och ange var dessa handlingar är tillgängliga i elektronisk form.

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som behövs för genomförandet av kommissionens genomförandedirektiv i fråga om rätten för de behöriga myndigheterna i

placeringsfondens EES-värdmedlemsstat att i enlighet med 1 mom. i denna paragraf få de handlingar som avses i 7 § 1 mom. 4 och 5 punkten.

9 a §

Ändrade uppgifter om marknadsföring av fondandelar

Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska skriftligen underrätta Finansinspektionen och de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat om ändringar i de uppgifter som avses i 7 § 1 mom. 1–3 punkten senast en månad innan ändringarna träder i kraft.

Finansinspektionen ska bedöma ändringarna efter att ha fått en anmälan som avses i 1 mom. Om ändringen skulle leda till att fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget inte längre följer denna lag, ska Finansinspektionen inom 15 arbetsdagar efter att ha fått all den information som avses i momentet förbjuda genomförandet av ändringen. Finansinspektionen ska underrätta de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat om detta.

Om fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget genomför ändringen trots Finansinspektionens förbud, ska Finansinspektionen vidta lämpliga åtgärder och vid behov förbjuda marknadsföringen av placeringsfonden för att säkerställa att den verksamhet som strider mot bestämmelserna upphör. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat om de åtgärder som vidtagits.

10 §

Finansinspektionens skyldighet att vidta åtgärder

Vad som i 1 mom. föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att vidta åtgärder tillämpas också på anmälningar som gjorts av den behöriga myndigheten i den EES-stat som identifierats i den anmälan som avses i 12 § 3 mom., när ett fondbolag eller ett utländskt EES-fondbolag har meddelat att marknadsföringen av fondandelar i en placeringsfond som det förvaltar i Finland har upphört i den EES-staten.

12 §

Upphörande av marknadsföring i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat

Ett fondbolag och ett utländskt EES-fondbolag får upphöra med marknadsföringen av fondandelar i en placeringsfond som bolaget förvaltar i Finland i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat där en anmälan gjorts i enlighet med 7 § 1 mom., om

1) ett allmänt erbjudande lämnas om att utan avgifter eller avdrag inlösa alla sådana fondandelar som innehas av investerare i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat, vilket offentliggörs under minst 30 arbetsdagar och riktas, direkt eller via förmedlare, individuellt till alla investerare vilkas identitet är känd,

2) en anmälan om fondbolagets eller det utländska EES-fondbolagets avsikt att upphöra med marknadsföringen av fondandelar i placeringsfonden i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat offentliggörs på ett sätt som är allmänt tillgängligt och som är brukligt för marknadsföring av placeringsfonder och passande för en typisk investerare i placeringsfonder, och

3) avtalsarrangemang med förmedlare eller ombud ändras eller avslutas med verkan från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring, i syfte att förhindra direkta eller

indirekta erbjudanden om eller placeringar av de fondandelar i en placeringsfond som anges i den anmälan som avses i 3 mom.

Det erbjudande om inlösen som avses i 1 mom. 1 punkten och den anmälan som avses i 2 punkten ska göras på det officiella språket eller ett av de officiella språken i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat eller på ett språk som godkänns av de behöriga myndigheterna i den staten. I dem ska ingå en tydlig beskrivning av konsekvenserna för fondandelsägarna om de inte godkänner ett erbjudande om inlösen av sina fondandelar.

Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska lämna en anmälan med de uppgifter som avses i 1 mom. 1–3 punkten till Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska granska den anmälan som avses i 3 mom. och senast 15 arbetsdagar efter mottagandet av den fullständiga anmälan vidarebefordra den till den behöriga myndighet i den EES-värdmedlemsstat som identifierats i anmälan samt till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget om att anmälan har skickats.

Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska upphöra med alla direkta eller indirekta erbjudanden till investerare om eller placeringar av fondandelar i den förvaltade placeringsfonden i fondens EES-värdmedlemsstat från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring i denna EES-stat.

Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska lämna de uppgifter och handlingar som avses i 9 § till investerare i den berörda EES-staten som innehar fondandelar i placeringsfonden samt till Finansinspektionen. Uppgifterna och handlingarna kan också lämnas genom elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation, om uppgifterna, handlingarna och kommunikationstekniken finns tillgängliga för investerare på det officiella språket eller något av de officiella språken i EES-staten eller på något annat språk som godkänts av den behöriga myndigheten i EES-staten.

Finansinspektionen ska informera den behöriga myndigheten i den EES-stat som identifierats i den anmälan som avses i 3 mom. om alla ändringar i de handlingar som avses i 7 § 1 mom. 4 och 5 punkten.

23 kap.

Marknadsföring av andelar i fondföretag i Finland

1 §

Underrättelse

Ett fondföretag får marknadsföra sina andelar i Finland, om den behöriga myndigheten i företagets hemstat har underrättat Finansinspektionen om att marknadsföringen inleds. Underrättelsen ska innehålla

1) information om arrangemangen för marknadsföring av fondföretagets andelar i Finland och uppgift om att företagets andelar marknadsförs av det fondbolag som förvaltar företaget,

2) information som Finansinspektionen behöver för att ta ut arvoden eller avgifter eller för att meddela om sådana,

3) information om genomförandet av arrangemang för skötsel av de uppgifter som avses i 2 § 1 mom.,

4) fondföretagets stadgar eller stiftelsehandlingar, fondprospekt, senaste verksamhetsberättelse och den halvårsrapport som offentliggjorts därefter, översatta i enlighet med 6 § 2 mom.,

5) faktabladet, översatt i enlighet med 6 § 2 mom.,

6) ett intyg från den behöriga myndigheten i fondföretagets hemstat över att företaget uppfyller kraven i fondföretagsdirektivet.

Fondföretaget ska se till att Finansinspektionen på elektronisk väg har tillgång till de handlingar som avses i 1 mom. 4 och 5 punkten och vid behov till översättningarna. Fondföretaget ska anmäla varje ändring i handlingarna till Finansinspektionen och ange var dessa handlingar är tillgängliga på elektronisk väg.

Fondföretaget ska skriftligen informera Finansinspektionen om ändringar i de uppgifter som avses i 1 mom. 1–3 punkten senast en månad innan ändringarna träder i kraft.

2 §

Funktioner som är tillgängliga för investerare i Finland

För att marknadsföra andelar i Finland ska ett fondföretag vidta åtgärder för att kunna

1) behandla teckningar, återköp och inlösen av andelar i fondföretag och sköta utbetalningar till fondandelsägarna i enlighet med villkoren i de handlingar som krävs enligt kapitel IX i fondföretagsdirektivet,

2) tillhandahålla investerare information om hur order som avses i 1 punkten kan göras och hur återköp och inlösen betalas.

3) underlätta hanteringen av information och tillgången till de förfaranden och arrangemang som avses i fondföretagsdirektivets artikel 15 om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i fondföretaget,

4) tillhandahålla investerare de uppgifter och de handlingar som krävs enligt kapitel IX i fondföretagsdirektivet enligt de villkor som fastställs i 6 §, för att de ska kunna konsultera dem och ta kopior,

5) skriftligen eller i någon annan varaktig form tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför så att investerarna kan bevara och lagra informationen och återge den i oförändrad form,

6) fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen och de behöriga myndigheterna.

Fondföretaget ska säkerställa att de funktioner som avses i 1 mom. tillhandahålls på finska eller svenska eller på något annat språk som Finansinspektionen godkänner.

De uppgifter som avses i 1 mom. kan på fondföretagets vägnar eller tillsammans med det utföras av en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras. Fondföretaget ska ha ett skriftligt avtal som bevis på utnämmandet av den tredje parten där det preciseras vilka av de uppgifter som avses i momentet som inte utförs av fondföretaget och där det fastställs att den tredje parten har rätt att av fondföretaget få alla uppgifter och handlingar som krävs för att utföra uppgifterna.

7 §

Upphörande av marknadsföring av fondföretag i Finland

Ett fondföretag som gjort en i 1 § avsedd anmälan om marknadsföring får upphöra med att marknadsföra sina andelar i Finland, om

1) ett allmänt erbjudande lämnas om att utan avgifter eller avdrag återköpa eller inlösa alla sådana andelar i fondföretaget som innehas av investerare i Finland, vilket offentliggörs under minst 30 arbetsdagar och riktas, direkt eller via förmedlare, individuellt till alla andelsägare i fondföretaget i Finland vilkas identitet är känd,

2) en anmälan om fondföretagets avsikt att upphöra med marknadsföringen av sina andelar i Finland offentliggörs på ett sätt som är allmänt tillgängligt och som är brukligt för marknadsföring av fondföretag och passande för en typisk fondföretagsinvesterare, och

3) avtalsarrangemang med förmedlare eller ombud ändras eller avslutas med verkan från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring av fondföretagets andelar, i syfte att förhindra direkta eller indirekta erbjudanden om eller placeringar av dessa andelar i Finland.

Det erbjudande om återköp eller inlösen som avses i 1 mom. 1 punkten och den anmälan som avses i 2 punkten ska göras på finska eller svenska eller på något annat språk som Finansinspektionen godkänner. I dem ska ingå en tydlig beskrivning av konsekvenserna för andelsägarna i fondföretaget om de inte godkänner ett erbjudande om återköp eller inlösen av sina fondandelar.

Fondföretaget ska upphöra med alla direkta eller indirekta erbjudanden till investerare i Finland om eller placeringar av sina andelar från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring.

Fondföretaget ska lämna de handlingar och uppgifter som avses i 6 § samt ändringar i dem till de investerare i Finland som fortfarande innehar andelar i fondföretaget. Fondföretaget får lämna dessa handlingar och uppgifter samt ändringar i dem genom elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation, om uppgifterna, handlingarna och kommunikationstekniken finns tillgängliga för investerarna på finska eller svenska eller på något annat språk som Finansinspektionen godkänner.

Finansinspektionen får inte från den dag då den behöriga myndigheten i fondföretagets hemstat har underrättat den om alla ändringar i de handlingar som avses i 1 § 1 mom. 4 och 5 punkten kräva att fondföretaget visar att det i Finland iakttar de bestämmelser om marknadsföringskrav som avses i artikel 5 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder.

26 kap.

Tystnadsplikt och skadeståndsskyldighet samt kundkontroll

3 §

Fondbolags skadeståndsskyldighet

Ett fondbolag är skyldigt att ersätta skada som det uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat en placeringsfond, fondandelsägare eller någon annan genom förfaranden som strider mot denna lag, mot förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder, mot kommissionens förordningar som antagits med stöd av fondföretagsdirektivet eller mot placeringsfondens stadgar.

27 kap.

Påföljder och rapportering om överträdelser

2 §

Påföljdsavgift

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen, för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift, är utöver vad som anges i 1 mom. följande bestämmelser i denna lag:

8) 7 kap. 5 §, 15 kap. 1 § 1 mom., 2 § 2 mom. och 3–12 § samt 26 kap. 7 § om skyldigheter som gäller marknadsföring och skyldigheten att ge information till investerare, om försummelsen att iaktta bestämmelserna upprepas,

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen, för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift, är utöver vad som anges i 1 och 2 mom. i denna paragraf i fråga om placeringsfonder bestämmelserna om lämnande av information om transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar i artiklarna 13 och 14 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt i fråga om placeringsfonder bestämmelserna om kraven för marknadsföringsmaterial som riktas till investerare i artiklarna 4.1–3 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) 1 kap. 9 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1110/2018,

ändras 1 kap. 3 § och 6 § 7 mom., 2 kap. 5 § 2 mom. 15 punkten, 5 kap. 3 §, rubriken för IV avdelningen, 12 kap. 3 och 4 §, 13 kap. 6 § 4 mom., rubriken för 19 kap. 3 §, 20 kap. 5 § 1 mom., 21 kap. 6 §, 22 kap. 2 § 4 mom., 4 och 4 a § samt 8 § 1 mom. och 5 mom. 2 punkten, av dem 1 kap. 6 § 7 mom. sådant det lyder i lag 739/2016, 2 kap. 5 § 2 mom. 15 punkten sådan den lyder i lag 528/2021, 5 kap. 3 § samt 22 kap. 2 § 4 mom. och 4 a § sådana de lyder i lag 214/2019, 12 kap. 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1230/2018 och 21 kap. 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1078/2017, och

fogas till 1 kap. 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 739/2016, 214/2019 och 381/2021, ett nytt 10 mom., till 2 kap. 4 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1078/2017, en ny 6 a punkt, till 2 kap. 5 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 627/2014, 527/2016, 229/2017, 1078/2017, 1230/2018, 214/2019 och 528/2021, en ny 16 punkt, till 13 kap. nya 6 a och 6 b §, till lagen ett nytt 13 a kap., till 19 kap. 3 § ett nytt 3 mom., till 19 kap. nya 4 a och 5 a §, till 19 kap. en ny 6 § i stället för den 6 § som upphävts genom lag 1078/2017, till 19 kap. en ny 6 a §, till 20 kap. nya 2 a, 3 a och 5 a § samt till 21 kap. nya 5 a och 6 a–6 c § som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Registreringsskyldiga

En AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder vars sammanlagda tillgångar understiger de tröskelvärden som anges i 2 § ska vara föremål för registrering enligt 5 kap. (*registreringsskyldig AIF-förvaltare*). På en registreringsskyldig AIF-förvaltare tillämpas dessutom 12, 13 a och 21–23 kap.

6 §

Förhållande till annan lagstiftning

Bestämmelser om europeiska långsiktiga investeringsfonder finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder, nedan *förordningen om europeiska långsiktiga investeringsfonder*.

Bestämmelser om marknadsföring av AIF-fonder finns förutom i denna lag i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2016, nedan *förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder*.

2 kap.

Definitioner

4 §

Definitioner med anknytning till AIFM-direktivet

I denna lag avses med

6 a) *sonderande marknadsföring* direkt eller indirekt tillhandahållande av information om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till investerare, i syfte att pröva deras intresse för en AIF-fond som ännu inte är etablerad, eller en AIF-fond som är etablerad men ännu inte har anmälts för marknadsföring i enlighet med 12 kap. 1 §, 19 kap. 4 eller 5 § eller 20 kap. 2 eller 3 §, i den EES-stat där investeraren har sin hemvist eller sitt säte, något som i varje enskild fall inte ska förstås som ett erbjudande till investerare att investera i andelar eller aktier i den AIF-fonden.

5 §

Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning

I denna lag avses med

15) *EU:s förordning om tillsynskrav för värdepappersföretag* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014,

16) *värdepapperiseringsförordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012.

5 kap.

Registrering

3 §

Villkor för registrering

En registreringsskyldig AIF-förvaltare ska i samband med sin registreringsansökan ge Finansinspektionen sina identifieringsuppgifter och identifieringsuppgifterna för de förvaltade AIF-fonderna samt information om investeringsstrategierna för AIF-fonderna. På en registreringsskyldig AIF-förvaltare tillämpas bestämmelserna i 4 kap. 4 § om betydande ägares tillförlitlighet och bestämmelserna i 6 kap. 5 § om ledningens tillförlitlighet samt bestämmelserna i 7 kap. 9 § om skyldighet att anmäla förvärv och avyttring av aktier.

IV AVDELNINGEN

Informationsskyldighet, marknadsföring och sonderande marknadsföring

12 kap.

Erbjudande av andelar

3 §

Förbud mot att lämna osann eller vilseledande information

Vid uppfyllande av informationsskyldigheten enligt denna lag får osann eller vilseledande information inte ges. Om det efter att informationen getts framgår att den är vilseledande eller osann på ett sätt som har en väsentlig betydelse för investerare, ska den utan dröjsmål rättas eller kompletteras i tillräcklig utsträckning.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller också när investeraren själv har kontaktat den som erbjuder AIF-fonder.

Bestämmelser om de krav som gäller marknadsföringsmaterial som riktar sig till investerare finns förutom i denna lag också i artikel 4 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder.

4 §

Skyldighet att informera investerare

En AIF-förvaltare som förvaltar en AIF-fond vars andelar marknadsförs i Finland eller i någon annan EES-stat ska hålla väsentlig och tillräcklig information om varje EES-baserad AIF-fond som den förvaltar tillgänglig för investerarna innan de investerar i AIF-fonden.

Uppgifter om väsentliga förändringar i sådan väsentlig och tillräcklig information som avses i 1 mom. ska hållas tillgängliga för investerarna.

Det som föreskrivs i 2 mom. gäller också AIF-förvaltare som är skyldiga att i enlighet med 1 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen opartiskt tillhandahålla investerarna information.

AIF-förvaltaren ska informera investerare innan de investerar i AIF-fonden om arrangemang som förvaringsinstitutet gjort för att avtalsrättsligt friskriva sig från sitt ansvar enligt 16 kap. 1 § 1 mom. i enlighet med 3 § 2 mom. AIF-förvaltaren ska även utan dröjsmål informera investerarna om ändringar som rör förvaringsinstitutets ansvar.

Om en AIF-förvaltare är skyldig att offentliggöra prospekt som avses i prospektförordningen eller basinformationsdokument som avses i 3 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen, ska den separat eller som kompletterande information i prospektet eller basinformationsdokumentet offentliggöra den i 1 och 4 mom. avsedda information som inte ingår i prospektet eller basinformationsdokumentet.

Den som marknadsför andelar i en AIF-fond ska hålla väsentlig och tillräcklig information som avses i 1 mom. tillgänglig för investerarna och informera investerarna om de arrangemang som avses i 4 mom. innan de investerar i fonden. Informationsskyldigheten gäller också när investeraren själv har kontaktat den som erbjuder AIF-fonder. Professionella kunder kan genom specifikt skriftligt samtycke avstå från sin rätt enligt detta moment att få information gällande en AIF-förvaltare.

13 kap.

Marknadsföring till icke-professionella kunder

6 §

Förbud mot förhandsteckning och tidigt mottagande av avgifter

Finansinspektionen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja en AIF-förvaltare rätt att avvika från kraven i 2—3 mom.

6 a §

Funktioner som är tillgängliga för icke-professionella investerare

För att marknadsföra AIF-fonder till icke-professionella kunder i Finland ska AIF-förvaltaren genomföra de funktioner som behövs för att utföra följande uppgifter:

1) behandla teckningar, återköp och inlösen av andelar i AIF-fonden och utbetalningar i anslutning till dessa i enlighet med de villkor som anges i de handlingar och uppgifter som avses i 12 kap. 4 §,

2) tillhandahålla icke-professionella investerare information om hur order som avses i 1 punkten kan göras och hur återköp och inlösen betalas,

3) underlätta hanteringen av information om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i AIF-fonden,

4) tillhandahålla icke-professionella kunder de handlingar och uppgifter som avses i 11 kap. 1 § och 12 kap. 4–6 för att de ska kunna konsultera dem och ta kopior,

5) tillhandahålla icke-professionella kunder relevant information om de uppgifter som funktionerna utför skriftligen eller i någon annan varaktig form så att kunderna kan bevara och lagra informationen och återge den i oförändrad form,

6) fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen och utländska EES-tillsynsmyndigheter.

De funktioner som avses i 1 mom. ska tillhandahållas på finska eller svenska eller på något annat språk som Finansinspektionen godkänner.

De funktioner som avses i 1 mom. kan på AIF-förvaltarens vägnar tillhandahållas av en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras. AIF-förvaltaren ska ha ett skriftligt avtal som bevis på utnämmandet av den tredje parten där det preciseras vilka av de uppgifter som avses i 1 mom. som inte utförs av AIF-förvaltaren och där det fastställs att den tredje parten har rätt att av AIF-förvaltaren få alla handlingar och uppgifter som krävs för att utföra uppgifterna.

Det som föreskrivs ovan om funktioner som ska tillhandahållas icke-professionella kunder begränsar inte tillämpningen av artikel 26 i förordningen om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

6 b §

Marknadsföringsmaterial

Bestämmelser om de krav som gäller marknadsföringsmaterial som riktar sig till icke-professionella kunder finns förutom i denna lag också i artikel 4 i förordningen om gränsoverskridande distribution av fonder.

Vad som föreskrivs i artikel 4.2 och 4.5 i den förordning som nämns i 1 mom. om de krav som gäller marknadsföringsmaterial i förhållande till basfakta för investerare tillämpas också i förhållande till uppgifterna i faktabladet.

Finansinspektionen har i enlighet med artikel 7 i den förordning som nämns i 1 mom. rätt att begära att i förväg bli underrättad om marknadsföringsmaterial som AIF-förvaltaren använder, om AIF-fonden marknadsförs till icke-professionella kunder i Finland.

13 a kap.

Sonderande marknadsföring

1 §

Förutsättningar för sonderande marknadsföring

AIF-förvaltare har rätt att bedriva sonderande marknadsföring av AIF-fonder i Finland, om de uppgifter som lämnas till investeraren inte

1) är tillräckliga för att tillåta investerarna att förbinda sig att förvärva andelar i en viss AIF-fond,

2) motsvarar teckningsblanketten eller motsvarande handlingar eller utkast till dem, och

3) utgör stadgar, ett prospekt eller erbjudandehandlingar i slutversion för en ännu ej etablerad AIF-fond.

Om ett utkast till prospekt eller erbjudandehandling för AIF-fonden tillhandahålls inom ramen för sonderande marknadsföring, får det inte innehålla så exakta uppgifter att investeraren kan fatta ett investeringsbeslut. I utkastet till prospekt eller erbjudandehandling ska det tydligt anges att

- 1) de inte utgör ett erbjudande eller en uppmaning att teckna andelar i en AIF-fond, och
- 2) den information som presenteras inte ska ses som tillförlitlig, eftersom den är ofullständig och kan komma att förändras.

En AIF-förvaltare ska säkerställa att den sonderande marknadsföringen dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

2 §

Anmälan om sonderande marknadsföring

Inom två veckor efter det att den sonderande marknadsföringen inletts ska AIF-förvaltaren sända en fritt formulerad anmälan till Finansinspektionen med följande uppgifter:

- 1) de EES-stater där sonderande marknadsföring bedrivs eller har bedrivits,
- 2) perioderna för sonderande marknadsföring,
- 3) en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen, av vilken framgår de investeringsstrategier som presenteras, och
- 4) vid behov en förteckning över de AIF-fonder som är föremål för sonderande marknadsföring.

3 §

Förvärv av andelar i AIF-fonder genom sonderande marknadsföring

AIF-förvaltaren ska säkerställa att investerarna inte förvärvar andelar i en AIF-fond genom sonderande marknadsföring och att de investerare i Finland som är föremål för sonderande marknadsföring kan förvärva andelar i AIF-fonden först när det med stöd av denna lag är tillåtet att marknadsföra AIF-fonden i Finland.

Om investeraren inom 18 månader från det att sonderande marknadsföring har inletts i Finland tecknar andelar i en AIF-fond som avses i den information som lämnats inom ramen för den sonderande marknadsföringen, eller i en AIF-fond som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, ska teckningen betraktas som ett resultat av marknadsföringen och omfattas av det som i 12 kap. 1 § föreskrivs om rätt att marknadsföra AIF-fonder.

4 §

Sonderande marknadsföring som bedrivs av en tredje part

För en AIF-förvaltares räkning får sonderande marknadsföring i Finland bedrivas av andra AIF-förvaltare, värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, fondbolag enligt lagen om placeringsfonder och aktörer som är auktoriserade i en annan EES-stat för motsvarande verksamhet samt anknutna ombud enligt lagen om investeringstjänster.

På tredje parter som bedriver sonderande marknadsföring tillämpas 1–3 § om förutsättningarna för sonderande marknadsföring.

19 kap.

EES-staterna

3 §

Rätt att i Finland bedriva marknadsföring och sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder

Auktoriserade AIF-förvaltare har rätt att i Finland bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder som de förvaltar med iakttagande av 13 a kap.

4 a §

Rätt att i andra EES-stater bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder

Auktoriserade AIF-förvaltare får bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder till professionella kunder i en annan EES-stat än Finland, om de uppgifter och handlingar om den EES-baserade AIF-fonden som lämnas till professionella kunder uppfyller villkoren i 13 a kap. 1 § 1–2 mom.

AIF-förvaltaren ska göra en anmälan enligt 13 a kap. 2 § till Finansinspektionen inom två veckor från det att sonderande marknadsföring har inletts i en annan EES-stat.

AIF-förvaltaren ska säkerställa att investerarna inte förvärvar andelar i en EES-baserad AIF-fond genom sonderande marknadsföring och att de investerare som är föremål för sonderande marknadsföring kan förvärva andelar i den EES-baserade AIF-fonden först när marknadsföring i den EES-staten är tillåten enligt 4 §.

Om en professionell kund i en annan EES-stat inom 18 månader från det att sonderande marknadsföring inleddes tecknar andelar i en EES-baserad AIF-fond som avses i den information som tillhandahållits inom ramen för sonderande marknadsföring, eller i en AIF-fond som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, ska teckningen betraktas som ett resultat av marknadsföringen och omfattas av de anmälningsförfaranden som anges i 4 § 1.

AIF-förvaltare ska säkerställa att deras sonderande marknadsföring i en annan EES-stat dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

För auktoriserade AIF-förvaltares räkning får sonderande marknadsföring bedrivas av andra AIF-förvaltare, värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, fondbolag enligt lagen om placeringsfonder och aktörer som är auktoriserade i en annan EES-stat för motsvarande verksamhet samt anknutna ombud enligt lagen om investeringstjänster med iakttagande av vad som föreskrivs i denna paragraf.

5 a §

EES-baserade AIF-förvaltares rätt att bedriva sonderande marknadsföring av AIF-fonder i Finland

EES-baserade AIF-förvaltare kan i Finland bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder med iakttagande av 13 a kap. 1 §, 3 § 1 mom. och 4 § om förutsättningarna för sonderande marknadsföring. Efter att ha fått en underrättelse från en utländsk EES-tillsynsmyndighet i den EES-baserade AIF-förvaltarens hemmedlemsstat om den EES-baserade AIF-förvaltarens sonderande marknadsföring i Finland får Finansinspektionen begära att den utländska EES-tillsynsmyndigheten lämnar ytterligare information om denna sonderande marknadsföring.

AIF-förvaltare som är registreringsskyldiga i EES kan i Finland bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder med iakttagande av 13 a kap. 1 §, 3 § 1 mom. och 4 § om förutsättningarna för sonderande marknadsföring. Inom två veckor efter det att sonderande marknadsföring har inletts i Finland ska AIF-förvaltare som är registreringsskyldiga i EES sända en fritt formulerad anmälan till Finansinspektionen med följande uppgifter:

- 1) perioderna för sonderande marknadsföring,
- 2) en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen, av vilken framgår de investeringsstrategier som presenteras, och
- 3) vid behov en förteckning över de AIF-fonder som är föremål för sonderande marknadsföring.

Om investeraren inom 18 månader från det att sonderande marknadsföring har inletts i Finland tecknar andelar i en AIF-fond som avses i den information som lämnats inom ramen för sonderande marknadsföring som avses i 1 eller 2 mom. i denna paragraf, eller i en EES-baserad AIF-fond som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, ska teckningen betraktas som ett resultat av marknadsföringen och omfattas av det som i 5 § föreskrivs om rätt att marknadsföra andelar i EES-baserade AIF-fonder i Finland.

6 §

Rätt att upphöra med marknadsföring i en annan EES-stat

En auktoriserad AIF-förvaltare får upphöra med marknadsföringen av andelar i en EES-baserad AIF-fond som den förvaltar i den EES-stat där en anmälan gjorts i enlighet med 4 § 1 mom., om

1) ett allmänt erbjudande lämnas om att utan avgifter eller avdrag återköpa eller inlösa alla sådana andelar i en AIF-fond som innehåses av investerare i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat, vilket offentliggörs under minst 30 bankdagar och riktas, direkt eller via förmedlare, individuellt till alla investerare vilkas identitet är känd,

2) en anmälan om AIF-förvaltarens avsikt att upphöra med marknadsföringen av andelar i AIF-fonden i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat offentliggörs på ett sätt som är allmänt tillgängligt och som är brukligt för marknadsföring av AIF-fonder och passande för en typisk investerare i AIF-fonder, och

3) avtalsarrangemang med förmedlare eller ombud ändras eller avslutas med verkan från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring, i syfte att förhindra direkta eller indirekta erbjudanden om eller placeringar av de andelar i en AIF-fond som anges i den anmälan som avses i 3 mom.

Vad som i 1 mom. 1 punkten föreskrivs om skyldigheten att lämna ett allmänt erbjudande om återköp eller inlösen tillämpas inte på slutna AIF-fonder eller på europeiska långsiktiga investeringsfonder enligt förordningen om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

AIF-förvaltaren ska lämna en anmälan med de uppgifter som avses i 1 mom. 1–3 punkten till Finansinspektionen.

AIF-förvaltaren ska upphöra med alla direkta eller indirekta erbjudanden till investerare om eller placeringar av andelar i den förvaltade AIF-fonden i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring i denna EES-stat.

AIF-förvaltaren ska lämna de handlingar och uppgifter som avses i 11 kap. 1 § och 12 kap. 4–6 § till de investerare som fortfarande innehar andelar i AIF-fonden samt till Finansinspektionen.

AIF-förvaltaren får inte inom 36 månader från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat bedriva sonderande marknadsföring av andelar i den AIF-fond som identifierats i anmälan eller tillhandahålla motsvarande information om investeringsstrategier eller investeringsidéer i denna EES-stat.

6 a §

EES-baserade AIF-förvaltares rätt att upphöra med marknadsföring i Finland

EES-baserade AIF-förvaltare som har gjort en i 5 § 1 mom. avsedd anmälan om marknadsföring i Finland av en EES-baserad AIF-fond får upphöra med marknadsföring i Finland av den AIF-fond som avses i anmälan, om

1) ett allmänt erbjudande lämnas om att utan avgifter eller avdrag återköpa eller inlösa alla sådana andelar i en EES-baserad AIF-fond som innehas av investerare i Finland, vilket offentliggörs under minst 30 bankdagar och riktas, direkt eller via förmedlare, individuellt till alla investerare vilkas identitet är känd,

2) en anmälan om AIF-förvaltarens avsikt att upphöra med marknadsföringen av den EES-baserade AIF-fonden i Finland offentliggörs på ett sätt som är allmänt tillgängligt och som är brukligt för marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder och passande för en typisk investerare i sådana fonder, och

3) avtalsarrangemang med förmedlare eller ombud ändras eller avslutas med verkan från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring, i syfte att förhindra direkta eller indirekta erbjudanden om eller placeringar av andelar i den EES-baserade AIF-fonden.

Vad som i 1 mom. 1 punkten föreskrivs om skyldigheten att lämna ett erbjudande om återköp eller inlösen tillämpas inte på slutna AIF-fonder eller på europeiska långsiktiga investeringsfonder enligt förordningen om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

AIF-förvaltare ska upphöra med alla direkta eller indirekta erbjudanden till investerare i Finland om eller placeringar av andelar i EES-baserade AIF-fonder från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring.

AIF-förvaltare ska lämna de handlingar och uppgifter som avses i 11 kap. 1 § och 12 kap. 4–6 § till de investerare som fortfarande innehar andelar i den EES-baserade AIF-fonden.

Den EES-baserade AIF-förvaltare får inte inom 36 månader från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring av den EES-baserade AIF-fonden bedriva sonderande marknadsföring av andelar i den AIF-fonden eller tillhandahålla motsvarande information om investeringsstrategier eller investeringsidéer i Finland.

Efter att ha fått all information om ändringar i de handlingar och uppgifter som avses i leden b–f i bilaga IV till AIFM-direktivet av en utländsk EES-tillsynsmyndighet i den EES-baserade AIF-förvaltarens hemmedlemsstat kan Finansinspektionen inte längre kräva att den EES-baserade AIF-förvaltare i Finland iakttar de marknadsföringskrav som avses i artikel 5 i förordningen om gränsöverskridande distribution.

AIF-förvaltare som är registreringsskyldiga i EES och som i enlighet med 5 § 4 mom. har meddelat om marknadsföring i Finland av andelar i EES-baserade AIF-fonder som de förvaltar kan upphöra med marknadsföringen i Finland av den AIF-fond som avses i anmälan med iakttagande av vad som i 1–5 mom. föreskrivs om upphörande av marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder. AIF-förvaltare som är registreringsskyldiga i EES ska lämna en anmälan om upphörande av marknadsföring med de uppgifter som avses i 1 mom. 1–3 punkten till Finansinspektionen.

20 kap.

Tredjeländer

2 a §

Rätt att bedriva sonderande marknadsföring av AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer

Auktoriserade AIF-förvaltare får bedriva sonderande marknadsföring av AIF-fonder som de förvaltar och som är etablerade i tredjeländer till professionella kunder i Finland. Vid sonderande marknadsföring av en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland ska 13 a kap. 1 §, 3 § 1 mom. och 4 § om sonderande marknadsföring i Finland iakttas.

Inom två veckor efter det att den sonderande marknadsföringen inletts ska AIF-förvaltaren sända en fritt formulerad anmälan till Finansinspektionen med följande uppgifter:

- 1) perioderna för sonderande marknadsföring,
- 2) en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen, av vilken framgår de investeringsstrategier som presenteras, och
- 3) vid behov en förteckning över de AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer och som är föremål för sonderande marknadsföring.

Om den professionella kunden inom 18 månader från det att sonderande marknadsföring har inletts i Finland tecknar andelar i en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland och som avses i den information som lämnats inom ramen för den sonderande marknadsföringen, eller i en AIF-fond som etablerats i ett tredjeland som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, ska teckningen betraktas som ett resultat av marknadsföringen och omfattas av det som i 2 § i detta kapitel föreskrivs om rätt att marknadsföra AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer.

Vad som föreskrivs i 1–3 mom. tillämpas också på EES-baserade AIF-förvaltare.

3 a §

Sonderande marknadsföring från tredjeländer

AIF-förvaltare som är etablerade i ett tredjeland får bedriva sonderande marknadsföring av andelar i sådana EES-baserade AIF-fonder eller i tredjeländer etablerade AIF-fonder som de förvaltar till professionella kunder i Finland. Vid sonderande marknadsföring ska AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer iakttä 13 a kap. 1 §, 3 § 1 mom. och 4 § om förutsättningarna för sonderande marknadsföring.

Inom två veckor efter det att sonderande marknadsföring har inletts i Finland ska AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer sända en fritt formulerad anmälan till Finansinspektionen med följande uppgifter:

- 1) perioderna för sonderande marknadsföring,
- 2) en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen, av vilken framgår de investeringsstrategier som presenteras, och
- 3) vid behov en förteckning över de EES-baserade AIF-fonder eller i tredjeländer etablerade AIF-fonder som är föremål för sonderande marknadsföring.

Om den professionella kunden inom 18 månader från det att sonderande marknadsföring har inletts i Finland tecknar andelar i en EES-baserad AIF-fond som avses i den information som lämnats inom ramen för den sonderande marknadsföringen, eller i en AIF-fond som etablerats i ett tredjeland som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, ska teckningen betraktas som ett resultat av marknadsföringen och omfattas av det som i 3 § i detta kapitel föreskrivs om rätten för AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer att bedriva marknadsföring i Finland.

5 §

Gränsöverskridande investeringar i AIF-fonder

Bestämmelserna i detta kapitel påverkar inte investerarens rätt att investera i sådana i ett tredjeland etablerade AIF-fonder som de valt. Professionella kunder kan genom specifikt skriftligt samtycke avstå från sin rätt till information enligt 12 kap. 4 § 6 mom. gällande en AIF-förvaltare som förvaltar en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland.

5 a §

Rätt för AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer att upphöra med marknadsföring i Finland

AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer och som har gjort en anmälan enligt 3 § om marknadsföring i Finland av EES-baserade AIF-fonder eller AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer får upphöra med marknadsföringen av den i anmälan avsedda AIF-fonden, om

1) ett allmänt erbjudande lämnas om att utan avgifter eller avdrag återköpa eller inlösa alla sådana andelar i en AIF-fond som innehas av investerare i Finland, vilket offentliggörs under minst 30 bankdagar och riktas, direkt eller via förmedlare, individuellt till alla investerare vilkas identitet är känd,

2) en anmälan om den i ett tredjeland etablerade AIF-förvaltarens avsikt att upphöra med marknadsföringen av andelar i den EES-baserade AIF-fonden eller den i ett tredjeland etablerade AIF-fonden i Finland offentliggörs på ett sätt som är allmänt tillgängligt och som är brukligt för marknadsföring av sådana fonder och passande för en typisk investerare i sådana fonder, och

3) avtalsarrangemang med förmedlare eller ombud ändras eller avslutas med verkan från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring, i syfte att i Finland förhindra direkta eller indirekta erbjudanden om eller placeringar av andelar i den EES-baserade AIF-fonden eller den i ett tredjeland etablerade AIF-fonden.

Vad som i 1 mom. 1 punkten föreskrivs om skyldigheten att lämna ett erbjudande om återköp eller inlösen tillämpas inte på slutna AIF-fonder.

AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer ska lämna en anmälan med de uppgifter som avses i 1 mom. 1–3 punkten till Finansinspektionen.

AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer ska upphöra med alla direkta eller indirekta erbjudanden till investerare i Finland om eller placeringar av andelar i EES-baserade AIF-fonder eller AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring.

Förvaltare som är etablerade i tredjeländer ska lämna de handlingar och uppgifter som avses i 11 kap. 1 § och 12 kap. 4–6 § till de investerare som fortfarande innehar andelar i den EES-baserade AIF-fonden eller den i ett tredjeland etablerade AIF-fonden.

AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer får inte inom 36 månader från den dag som avses i 4 mom. bedriva sonderande marknadsföring av andelar i en EES-baserad AIF-fond eller en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland eller tillhandahålla motsvarande information om investeringsstrategier eller investeringsidéer i Finland.

Vad som föreskrivs i denna paragraf tillämpas också på sådana i 2 § 2 mom. avsedda EES-baserade AIF-förvaltare som upphör med marknadsföring i Finland av AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer och som de förvaltar.

21 kap.

Bestämmelser som gäller Finansinspektionen

5 a §

Sonderande marknadsföring av AIF-fonder i andra EES-stater

Finansinspektionen ska efter att ha fått en anmälan enligt 19 kap. 4 a § 2 mom. utan dröjsmål underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i den EES-stat där AIF-förvaltaren bedriver eller bedrev sonderande marknadsföring. Finansinspektionen ska på begäran ge den utländska EES-tillsynsmyndigheten ytterligare information om den sonderande marknadsföring som bedrivs eller har bedrivits i den berörda EES-staten.

6 §

Ändrade uppgifter om förvaltning av AIF-fonder eller tillhandahållande av investeringstjänster

Finansinspektionen ska bedöma planerade ändringar efter att ha fått en anmälan som avses i 19 kap. 1 § 4 mom. Om den planerade ändringen skulle leda till att AIF-förvaltaren inte längre följer denna lag, ska Finansinspektionen inom 15 bankdagar efter att ha fått all den information som avses i 19 kap. 1 § 4 mom. förbjuda genomförandet av ändringen.

Om en AIF-förvaltare trots Finansinspektionens förbud genomför en ändring som avses i 1 mom. eller om en oplanerad ändring som lett till att AIF-förvaltaren inte längre följer denna lag har ägt rum, ska Finansinspektionen vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att den verksamhet som strider mot bestämmelserna upphör. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-förvaltarens EES-värdmedlemsstat om detta.

Om ändringarna är godtagbara och Finansinspektionen kan försäkra sig om att AIF-förvaltaren följer denna lag, ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-förvaltarens EES-värdmedlemsstat om ändringarna.

6 a §

Ändrade uppgifter om marknadsföring

Finansinspektionen ska bedöma planerade ändringar efter att ha fått en anmälan som avses i 12 kap. 1 § 4 mom. Om en AIF-förvaltare på grund av en planerad ändring inte längre skulle följa denna lag, ska Finansinspektionen utan dröjsmål förbjuda genomförandet av ändringen.

Om en planerad ändring genomförs trots Finansinspektionens förbud eller om en oplanerad ändring som innebär att AIF-förvaltaren inte längre följer denna lag har ägt rum, ska Finansinspektionen vidta lämpliga åtgärder och vid behov förbjuda marknadsföringen av AIF-fonden för att säkerställa att den verksamhet som strider mot bestämmelserna upphör.

Om ändringarna är godtagbara och Finansinspektionen kan försäkra sig om att en AIF-förvaltare följer denna lag, ska Finansinspektionen utan dröjsmål meddela AIF-förvaltaren att den inte avser att förbjuda ändringarna.

6 b §

Ändrade uppgifter om marknadsföring i gränsöverskridande situationer

Finansinspektionen ska bedöma planerade ändringar efter att ha fått en anmälan som avses i 19 kap. 4 § 4 mom. Om den planerade ändringen skulle leda till att AIF-förvaltaren inte längre följer denna lag, ska Finansinspektionen inom 15 bankdagar efter att ha fått all den information som avses i 19 kap. 4 § 4 mom. förbjuda genomförandet av ändringen. Finansinspektionen ska underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-förvaltarens EES-värdmedlemsstat om detta.

Om en AIF-förvaltare trots Finansinspektionens förbud genomför en ändring som avses i 1 mom. eller om en oplanerad ändring som lett till att AIF-förvaltaren inte längre följer denna lag har ägt rum, ska Finansinspektionen vidta lämpliga åtgärder och vid behov förbjuda marknadsföringen av AIF-fonden för att säkerställa att den verksamhet som strider mot bestämmelserna upphör. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-förvaltarens EES-värdmedlemsstat om detta.

Om ändringarna är godtagbara och Finansinspektionen kan försäkra sig om att AIF-förvaltaren följer denna lag, ska Finansinspektionen inom en månad från mottagandet av anmälan underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-förvaltarens EES-värdmedlemsstat om ändringarna.

6 c §

Upphörande av marknadsföring i andra EES-stater

Efter att ha fått den anmälan som avses i 19 kap. 6 § 3 mom. ska Finansinspektionen granska anmälan och inom 15 bankdagar efter mottagandet av den fullständiga anmälan vidarebefordra den till EES-tillsynsmyndigheten i den EES-värdmedlemsstat som identifierats i anmälan samt till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten. Finansinspektionen ska omedelbart underrätta AIF-förvaltaren om att anmälan lämnats in.

Finansinspektionen ska till den utländska EES-tillsynsmyndighet som avses i 1 mom. lämna behövliga uppgifter om ändringar i de handlingar och uppgifter som AIF-förvaltaren lämnat i enlighet med 19 kap. 4 § 1 mom.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas för genomförandet av AIFM-direktivet närmare bestämmelser om de i 2 mom. avsedda uppgifter som Finansinspektionen ska lämna.

22 kap.

Påföljder, överklagande och rapportering om överträdelser

2 §

Påföljdsavgift

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen, för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift, är utöver vad som anges i 1–3 mom. i fråga om AIF-fonder bestämmelserna om lämnande av information om transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar i artiklarna 13 och 14 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt i fråga om AIF-fonder bestämmelserna om kraven för marknadsföringsmaterial som riktas till investerare i artiklarna 4.1–5 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder.

4 §

Ändringssökande

Bestämmelser om överklagande av beslut som Finansinspektionen fattat med stöd av denna lag finns i 73 § i lagen om Finansinspektionen.

4 a §

Överklagande till följd av vissa EU-förordningar

Bestämmelser om överklagande av beslut som Finansinspektionen meddelat med stöd av förordningen om europeiska riskkapitalfonder och förordningen om europeiska fonder för socialt företagande finns i 73 § i lagen om Finansinspektionen.

Om ett i artikel 14 i förordningen om europeiska riskkapitalfonder avsett beslut om registrering av förvaltare eller ett i artikel 14 b i den förordningen avsett beslut om registrering av fonder, eller ett i artikel 15 i förordningen om europeiska fonder för socialt företagande avsett beslut om registrering av förvaltare eller ett i artikel 15 b i den förordningen avsett beslut om registrering av fonder, inte har meddelats inom föreskriven tid, får sökanden anföra besvär. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om beslutet har meddelats efter att besvär anförts.

8 §

Skadeståndsskyldighet

AIF-förvaltare och EES-baserade AIF-förvaltare är skyldiga att ersätta skada som de uppsåtligt eller av oaktsamhet har orsakat en AIF-fonds investerare eller andra personer genom förfarande som strider mot denna lag, mot förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder eller mot förordningar som kommissionens antagit med stöd av AIFM-direktivet.

Det som i 1 mom. föreskrivs om skadeståndsskyldighet gäller också värdepappersföretag, kreditinstitut och andra personer som vid marknadsföring av andelar i AIF-fonder har

2) försummat skyldigheten att i enlighet med 12 kap. 4 § 6 mom. informera investerarna.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 26 § 8 mom., 27 § 5 mom., 28 § 2 mom., det inledande stycket i 32 a § 1 mom. och 32 c § 1 mom. 1 punkten, sådana de lyder, 26 § 8 mom. i lag 575/2017, 27 § 5 mom. i lag 241/2018, 28 § 2 mom. i lag 352/2017 samt det inledande stycket i 32 a § 1 mom. och 32 c § 1 mom. 1 punkten i lag 599/2021, som följer:

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd och registrering samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Vad som i denna paragraf föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på förordnanden om att försäkringsföreningar ska upphöra med sin verksamhet, på återkallelse av registrering av ombud som avses i lagen om ombud för obligationsinnehavare, på återkallelse av tillstånd som beviljats sådana värdepappersföretag i tredjeländer som avses i 5 kap. 5 § i lagen om investeringstjänster och på återkallelse av registrering för registreringsskyldiga AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Vad som i 1 mom. 3 punkten och 2 mom. 1 punkten föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på förordnanden om att pensionsstiftelser och försäkringskassor ska upphöra med sin verksamhet.

27 §

Begränsning av verksamhet som baserar sig på verksamhetstillstånd eller registrering

Vad som i denna paragraf föreskrivs om begränsning av verksamheten ska tillämpas också på begränsning av försäkringsföreningars stadgeenliga verksamhet, på återkallelse av registrering av ombud som avses i lagen om ombud för obligationsinnehavare, på begränsning av tillståndsenlig verksamhet som bedrivs av sådana värdepappersföretag i tredjeländer som avses i 5 kap. 5 § i lagen om investeringstjänster och på begränsning av sådan verksamhet som baserar sig på registrering som bedrivs av registreringsskyldiga AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Bestämmelser om förbud mot försäkringsdistribution finns i lagen om försäkringsdistribution. Denna paragraf tillämpas inte på centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker.

28 §

Begränsning av ledningens verksamhet

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller på motsvarande sätt försäkringsföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor och andra i 5 § 24 punkten avsedda finansmarknadsaktörer samt kreditinstituts, värdepappersföretags, försäkringsbolags, försäkringsföreningars, finans- och försäkringskonglomerats, värdepapperscentralers och börsers holdingföretag. Vad som i 1 mom. föreskrivs om verkställande direktör och dennes ställföreträdare gäller på motsvarande sätt en pensionsstiftelses ombudsman och dennes ställföreträdare.

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

Finansinspektionen kan, efter att ha mottagit en anmälan enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 5 kap. 3 §, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i de bestämmelserna avsedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag samt deras holdingföretag, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, betalningsinstitut, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag, om innehavet av andelen skulle äventyra verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i det företag eller den organisation som förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna, om det finns grundad anledning att misstänka att

32 c §

Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

Finansinspektionen kan för högst ett år i sänder förbjuda aktie- eller andelsägare att utöva rösträtt i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag och deras holdingföretag, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag om

1) anmälan om förvärv av aktier eller andelar inte har gjorts enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 5 kap. 3 §, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen,

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 5 augusti 2021

Statsminister

Sanna Marin

RP 110/2021 rd

Finansminister Annika Saarikko

1.

Lag

om ändring av lagen om placeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om placeringsfonder (213/2019) 22 kap. 1 § 5 och 6 mom. samt 23 kap. 3 §, ändras 3 kap. 3 § 1 mom., 15 kap. 1 § och rubriken för 2 §, 22 kap. 3 §, 7 § 1 mom. och 8 §, 23 kap. 1 § 1, 4 och 5 mom. samt 2 §, 26 kap. 3 § 1 mom. samt 27 kap. 2 § 2 mom. 8 punkten och 3 mom. och
fogas till 1 kap. 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 380/2021, ett nytt 7 mom., till 15 kap. 2 § ett nytt 2 mom., till 21 kap. 5 § ett nytt 5 mom., till 22 kap. nya 2 a, 7 a och 9 a §, till 22 kap. 10 § ett nytt 2 mom., till 22 kap. en ny 12 § samt till 23 kap. en ny 7 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 kap.

Allmänna bestämmelser

Allmänna bestämmelser

1 §

1 §

*Tillämpningsområde samt annan lagstiftning
som är tillämplig på fondbolag*

*Tillämpningsområde samt annan lagstiftning
som är tillämplig på fondbolag*

*Bestämmelser om marknadsföring av
fondandelar i placeringsfonder och andelari
fondföretag finns förutom i denna lag i
Europaparlamentets och rådets förordning
(EU) 2019/1156 om underlättande av
gränsöverskridande distribution av företag
för kollektiva investeringar och omändring av
förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr
346/2013 och (EU) nr 1286/2014, nedan
**förordningen om gränsöverskridande
distribution av fonder.***

3 kap.

3 kap.

**Verksamhetsförutsättningar och
minimikapital**

**Verksamhetsförutsättningar och
minimikapital**

3 §

3 §

Fondbolags styrelse

Fondbolags styrelse

Gällande lydelse

Ett fondbolags styrelse ska ha minst tre medlemmar av vilka minst en tredjedel ska vara oberoende.

15 kap.

Marknadsföring av fondandelar och fondbolags informationsskyldighet

1 §

Marknadsföringsprinciper

Marknadsföringen av fondandelar i placeringsfonder ska ske på finska eller svenska eller något annat språk som Finansinspektionen godkänner, om Finansinspektionen kräver det.

Fondandelar i placeringsfonder får inte marknadsföras med osann eller vilseledande information. Av marknadsföringen ska dess kommersiella syfte framgå. Marknadsföring där det ingår en uppmaning att köpa fondandelar i en placeringsfond och specifik information om fonden får inte innehålla påståenden som strider mot eller minskar betydelsen av informationen i fondprospektet och faktabladet. Av marknadsföringsmaterialet ska det framgå var och på vilket språk investerare kan erhålla eller få tillgång till fondprospektet och faktabladet.

Om nettovärdet av en placeringsfonds tillgångar tenderar att variera avsevärt på grund av investeringarnas sammansättning eller förvaltningsmetoderna, ska detta särdrag anges i fondprospektet och vid behov i marknadsföringsmaterialet.

2 §

Meddelande om riskkoncentration i fondprospekt och marknadsföringsmaterial

Föreslagen lydelse

Ett fondbolags styrelse utses av fondbolagets bolagsstämma. Styrelsen ska ha minst tre medlemmar av vilka minst en tredjedel ska vara oberoende.

15 kap.

Marknadsföring av fondandelar och fondbolags informationsskyldighet

1 §

Marknadsföringsprinciper

Marknadsföringen av fondandelar i placeringsfonder ska ske på finska eller svenska eller något annat språk som Finansinspektionen godkänner, om Finansinspektionen kräver det.

Bestämmelser om de krav som gäller marknadsföringsmaterial som riktar sig till investerare finns förutom i denna lag också i artikel 4 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder.

Finansinspektionen har med stöd av artikel 7 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder rätt att begära att i förväg bli underrättad om marknadsföringsmaterial som fondbolagen använder.

2 §

Meddelande om riskkoncentration och variationer i nettotillgångsvärdet i fondprospekt och marknadsföringsmaterial

Om nettovärdet av en placeringsfonds tillgångar tenderar att variera avsevärt på

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

grund av investeringarnas sammansättning eller förvaltningsmetoderna, ska detta särdrag anges i fondprospektet och vid behov i marknadsföringsmaterialet.

21 kap.

21 kap.

Förvaringsinstituts uppgifter

Förvaringsinstituts uppgifter

5 §

5 §

Förutsättningar för utläggning av förvaringsverksamhet på entreprenad

Förutsättningar för utläggning av förvaringsverksamhet på entreprenad

Vid tillämpning av denna paragraf samt 6 och 7 § ska tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper genom värdepappersavvecklingssystem enligt det direktivet, eller tillhandahållande av liknande tjänster från värdepappersavvecklingssystem i tredjeland, inte betraktas som utläggning av förvaringsverksamhet på entreprenad.

22 kap.

22 kap.

Fondbolags verksamhet utomlands och marknadsföring av placeringsfonder utomlands

Fondbolags verksamhet utomlands och marknadsföring av placeringsfonder utomlands

1 §

1 §

Fondbolags verksamhet utomlands genom filial

Fondbolags verksamhet utomlands genom filial

Om de uppgifter som avses i 1 mom. 2–4 punkten ändras, ska fondbolaget skriftligen underrätta Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om ändringarna senast en månad innan ändringarna träder i kraft.

Om de uppgifter som avses i 1 mom. och som lämnats enligt 2 mom. ändras, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga

(1 § 5 och 6 mom. upphävs)

Gällande lydelse

myndigheten i fondbolagets värdestat om detta. Om det sker förändringar i omfattningen av fondbolagets verksamhetstillstånd eller i eventuella begränsningar i fråga om typer av placeringsfonder som fondbolaget har verksamhetstillstånd att förvalta, ska Finansinspektionen informera den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om ändringarna och på motsvarande sätt ändra uppgifterna i det intyg som avses i 3 mom.

Föreslagen lydelse

2 a §

Ändringar i uppgifter som anmälts

Om de uppgifter som avses i 1 § 1 mom. 2–4 punkten ändras, ska fondbolaget på förhand underrätta Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om ändringarna senast en månad innan ändringarna träder i kraft.

Finansinspektionen ska bedöma de planerade ändringarna efter att ha fått en sådan anmälan som avses i 1 mom. Om ändringen skulle leda till att fondbolaget inte längre följer denna lag, ska Finansinspektionen inom 15 arbetsdagar efter att ha fått all den information som avses i momentet förbjuda genomförandet av ändringen. Finansinspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om detta.

Om fondbolaget genomför ändringen trots Finansinspektionens förbud, ska Finansinspektionen vidta lämpliga åtgärder och vid behov tillämpa 19 kap. 2 § om återkallande av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamheten för att säkerställa att den verksamhet som strider mot bestämmelserna upphör. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om de åtgärder som vidtagits.

Om de uppgifter som lämnats enligt 1 § 2 mom. ändras, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om detta. Om det sker förändringar i omfattningen av fondbolagets

Gällande lydelse

3 §

Finansinspektionens rätt att kräva att förutsättningarna för ett tillstånd uppfylls

Om ett fondbolag inte uppfyller de förutsättningar som anges i 1 och 2 § kan Finansinspektionen sätta ut en tid för korrigering av situationen och, om kravet inte uppfylls inom den utsatta tiden, tillämpa bestämmelserna i 19 kap. 2 § om återkallande av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamheten.

7 §

Marknadsföring av fondandelar i andra EES-stater än Finland

Fondbolag och utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland och som har för avsikt att marknadsföra fondens fondandelar i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat ska anmäla detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla följande uppgifter och handlingar:

1) information om arrangemangen för marknadsföring av placeringsfondens fondandelar i fondens EES-värdmedlemsstat och uppgift om att fondandelarna marknadsförs av det fondbolag eller det utländska EES-fondbolag som förvaltar placeringsfonden,

2) placeringsfondens stadgar, fondprospekt, senaste verksamhetsberättelse och följande halvårsrapport, översatta i enlighet med 9 § 2 mom. 3 punkten,

3) faktabladet, översatt i enlighet med 9 § 2 mom. 2 punkten.

Föreslagen lydelse

verksamhetstillstånd eller i eventuella begränsningar i fråga om de typer av placeringsfonder som fondbolaget har verksamhetstillstånd att förvalta, ska Finansinspektionen informera den behöriga myndigheten i fondbolagets värdestat om ändringarna och på motsvarande sätt ändra uppgifterna i det intyg som avses i 3 mom.

3 §

Finansinspektionens rätt att kräva att förutsättningarna för ett tillstånd uppfylls

Om ett fondbolag inte uppfyller de förutsättningar som anges i 2 § kan Finansinspektionen sätta ut en tid för korrigering av situationen och, om kravet inte uppfylls inom den utsatta tiden, tillämpa bestämmelserna i 19 kap. 2 § om återkallande av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamheten.

7 §

Marknadsföring av fondandelar i andra EES-stater än Finland

Fondbolag och utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland och som har för avsikt att marknadsföra fondens fondandelar i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat ska anmäla detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla följande uppgifter och handlingar:

1) information om arrangemangen för marknadsföring av placeringsfondens fondandelar i fondens EES-värdmedlemsstat och uppgift om att fondandelarna marknadsförs av det fondbolag eller det utländska EES-fondbolag som förvaltar placeringsfonden,

2) information som den behöriga myndigheten i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat behöver för att utarvoden eller avgifter eller för att meddela omsådarna,

3) information om de arrangemang som avses i 7 a § 1 mom.,

4) placeringsfondens stadgar, fondprospekt, senaste verksamhetsberättelse

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

och följande halvårsrapport, översatta i
enlighet med 9 § 2 mom. 3 punkten,

5) faktabladet, översatt i enlighet med 9 § 2
mom. 2 punkten.

7 a §

**Funktioner som är tillgängliga för
investerare i placeringsfondens EES-
värdmedlemsstat**

Fondbolag och utländska EES-fondbolag
som förvaltar en placeringsfond i Finland och
som har för avsikt att marknadsföra fondens
fondandelar i placeringsfondens EES-
värdmedlemsstat ska genomföra de funktioner
som behövs för att utföra följande uppgifter i
placeringsfondens EES-värdmedlemsstat:

1) behandla teckningar och inlösen av
fondandelar i placeringsfonden och sköta
utbetalningar till fondandelsägarna i enlighet
med villkoren i de handlingar som krävs enligt
15 kap.,

2) tillhandahålla investerare information
om hur order som avses i 1 punkten kan göras
och hur inlösen betalas.

3) underlätta hanteringen av information
och tillgången till de förfaranden och
arrangemang som avses i
fondföretagsdirektivets artikel 15 om hur
investerarna kan utöva de rättigheter som
följer av deras investering i placeringsfonden,

4) tillhandahålla investerare de uppgifter
och de handlingar som avses i 15 kap. enligt
de villkor som fastställs i 9 § i detta kapitel,
för att de ska kunna konsultera dem och ta
kopior,

5) skriftligen eller i någon annan varaktig
form tillhandahålla investerare relevant
information om de uppgifter som funktionerna
utför så att investerarna kan bevara och lagra
informationen och återge den i oförändrad
form,

6) fungera som kontaktpunkt för
kommunikation med Finansinspektionen och
de behöriga myndigheterna i
placeringsfondens EES-värdmedlemsstat.

Fondbolaget och det utländska EES-
fondbolaget ska se till att de funktioner som

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

avses i 1 mom. tillhandahålls på det officiella språket eller ett av de officiella språken i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat eller på ett språk som godkänns av de behöriga myndigheterna i den staten.

En tredje part, som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, kan på fondbolagets och det utländska EES-fondbolagets vägnar eller tillsammans med dem utföra de uppgifter som avses i 1 mom. Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska ha ett skriftligt avtal som bevis på utnämmandet av den tredje parten där det preciseras vilka av de uppgifter som avses i momentet som inte utförs av fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget och där det fastställs att den tredje parten har rätt att av fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget få de uppgifter och handlingar som krävs för att utföra uppgifterna.

8 §

8 §

Fondbolags skyldighet att hålla handlingar tillgängliga för den behöriga myndigheten i en EES-stat

Fondbolags skyldighet att hålla handlingar tillgängliga för den behöriga myndigheten i en EES-stat

Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska se till att de handlingar som avses i 7 § 1 mom. 2 och 3 punkten och vid behov översättningarna av dem är tillgängliga för de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat på bolagens webbplatser. Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska hålla handlingarna och översättningarna uppdaterade. De ska anmäla varje ändring i handlingarna till de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat och ange var dessa handlingar är tillgängliga i elektronisk form.

Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska på förhand skriftligen underrätta de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat om ändringar i de arrangemang som avses i 7 § 1 mom. 1 punkten.

Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska se till att de handlingar som avses i 7 § 1 mom. 4 och 5 punkten och vid behov översättningarna av dem är tillgängliga för de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat på bolagens webbplatser. Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska hålla handlingarna och översättningarna uppdaterade. De ska anmäla varje ändring i handlingarna till de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat och ange var dessa handlingar är tillgängliga i elektronisk form.

Gällande lydelse

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som behövs för genomförandet av kommissionens genomförandedirektiv i fråga om rätten för de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat att i enlighet med 1 mom. i denna paragraf få de handlingar som avses i 7 § 1 mom. 2 och 3 punkten.

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som behövs för genomförandet av kommissionens genomförandedirektiv i fråga om rätten för de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat att i enlighet med 1 mom. i denna paragraf få de handlingar som avses i 7 § 1 mom. 4 och 5 punkten.

9 a §

Ändrade uppgifter om marknadsföring av fondandelar

Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska skriftligen underrätta Finansinspektionen och de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat om ändringar i de uppgifter som avses i 7 § 1 mom. 1–3 punkten senast månaden innan ändringarna träder i kraft.

Finansinspektionen ska bedöma ändringarna efter att ha fått en anmälan som avses i 1 mom. Om ändringen skulle leda till att fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget inte längre följer denna lag, ska Finansinspektionen inom 15 arbetsdagar efter att ha fått all den information som avses i momentet förbjuda genomförandet av ändringen. Finansinspektionen ska underrätta de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat om detta.

Om fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget genomför ändringen trots Finansinspektionens förbud, ska Finansinspektionen vidta lämpliga åtgärder och vid behov förbjuda marknadsföringen av placeringsfonden för att säkerställa att den verksamhet som strider mot bestämmelserna upphör. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat om de åtgärder som vidtagits.

10 §

10 §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Finansinspektionens skyldighet att vidta
åtgärder

Finansinspektionens skyldighet att vidta
åtgärder

Vad som i 1 mom. föreskrivs om
Finansinspektionens skyldighet att vidta
åtgärder tillämpas också på anmälningar som
gjorts av den behöriga myndigheten i den
EES-stat som identifierats i den anmälan som
avses i 12 § 3 mom., när ett fondbolag eller ett
utländskt EES-fondbolag har meddelat att
marknadsföringen av fondandelar i en
placeringsfond som det förvaltar i Finland
har upphört i den EES-staten.

12 §

**Upphörande av marknadsföring i
placeringsfondens EES-värdmedlemsstat**

Ett fondbolag och ett utländskt EES-
fondbolag får upphöra med
marknadsföringen av fondandelar i en
placeringsfond som bolaget förvaltar i
Finland i placeringsfondens EES-
värdmedlemsstat där en anmälan gjorts i
enlighet med 7 § 1 mom., om

1) ett allmänt erbjudande lämnas om att
utan avgifter eller avdrag inlösa allasådana
fondandelar som innehas av investerare i
placeringsfondens EES-värdmedlemsstat,
vilket offentliggörs under minst 30
arbetsdagar och riktas, direkt eller via
förmedlare, individuellt till alla investerare
vilkas identitet är känd,

2) en anmälan om fondbolagets eller det
utländska EES-fondbolagets avsikt att
upphöra med marknadsföringen av
fondandelar i placeringsfonden i
placeringsfondens EES-värdmedlemsstat
offentliggörs på ett sätt som är allmänt
tillgängligt och som är brukligt för
marknadsföring av placeringsfonder och
passande för en typisk investerare i
placeringsfonder, och

3) avtalsarrangemang med förmedlare eller
ombud ändras eller avslutas med verkan från
och med dagen för anmälan om upphörande
av marknadsföring, i syfte att förhindra

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

direkta eller indirekta erbjudanden om eller placeringar av de fondandelar i en placeringsfond som anges i den anmälan som avses i 3 mom.

Det erbjudande om inlösen som avses i 1 mom. 1 punkten och den anmälan som avses i 2 punkten ska göras på det officiella språket eller ett av de officiella språken i placeringsfondens EES-värdmedlemsstat eller på ett språk som godkänns av de behöriga myndigheterna i den staten. I dem ska ingå en tydlig beskrivning av konsekvenserna för fondandelsägarna om de inte godkänner ett erbjudande om inlösen av sina fondandelar.

Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska lämna en anmälan med de uppgifter som avses i 1 mom. 1–3 punkten till Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska granska den anmälan som avses i 3 mom. och senast 15 arbetsdagar efter mottagandet av den fullständiga anmälan vidarebefordra den till den behöriga myndighet i den EES-värdmedlemsstat som identifierats i anmälan samt till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget om att anmälan har skickats.

Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska upphöra med alla direkta eller indirekta erbjudanden till investerare om eller placeringar av fondandelar i den förvaltrade placeringsfonden i fondens EES-värdmedlemsstat från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring i denna EES-stat.

Fondbolaget och det utländska EES-fondbolaget ska lämna de uppgifter och handlingar som avses i 9 § till investerare i den berörda EES-staten som innehar fondandelar i placeringsfonden samt till Finansinspektionen. Uppgifterna och handlingarna kan också lämnas genom elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation, om uppgifterna, handlingarna och kommunikationstekniken finns tillgängliga för investerare på det officiella språket eller något av de officiella

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

språken i EES-staten eller på något annat språk som godkänts av den behöriga myndigheten i EES-staten.

Finansinspektionen ska informera den behöriga myndigheten i den EES-stat som identifierats i den anmälan som avses i 3 mom. om alla ändringar i de handlingar som avses i 7 § 1 mom. 4 och 5 punkten.

23 kap.

23 kap.

Marknadsföring av andelar i fondföretag i Finland

Marknadsföring av andelar i fondföretag i Finland

1 §

1 §

Underrättelse

Underrättelse

Ett fondföretag får marknadsföra sina andelar i Finland, om den behöriga myndigheten i företagets hemstat har underrättat Finansinspektionen att marknadsföringen inleds. Underrättelsen ska innehålla

Ett fondföretag får marknadsföra sina andelar i Finland, om den behöriga myndigheten i företagets hemstat har underrättat Finansinspektionen om att marknadsföringen inleds. Underrättelsen ska innehålla

1) information om arrangemangen för marknadsföring av fondföretagets andelar i Finland och uppgift om att företagets andelar marknadsförs av det fondbolag som förvaltar företaget,

1) information om arrangemangen för marknadsföring av fondföretagets andelar i Finland och uppgift om att företagets andelar marknadsförs av det fondbolag som förvaltar företaget,

2) fondföretagets stadgar eller stiftelsehandlingar, fondprospekt, senaste verksamhetsberättelse och den halvårsrapport som offentliggjorts därefter, översatta i enlighet med 6 § 2 mom.,

2) information som Finansinspektionen behöver för att ta ut arvoden eller avgifter eller för att meddela om sådana,

3) faktabladet, översatt i enlighet med 6 § 2 mom.,

3) information om genomförandet av arrangemang för skötsel av de uppgifter som avses i 2 § 1 mom.,

4) ett intyg från den behöriga myndigheten i fondföretagets hemstat över att företaget uppfyller kraven i fondföretagsdirektivet.

4) fondföretagets stadgar eller stiftelsehandlingar, fondprospekt, senaste verksamhetsberättelse och den halvårsrapport som offentliggjorts därefter, översatta i enlighet med 6 § 2 mom.,

5) faktabladet, översatt i enlighet med 6 § 2 mom.,

6) ett intyg från den behöriga myndigheten i fondföretagets hemstat över att företaget uppfyller kraven i fondföretagsdirektivet.

Fondföretaget ska se till att
Finansinspektionen på elektronisk väg har

Fondföretaget ska se till att
Finansinspektionen på elektronisk väg har

Gällande lydelse

tillgång till de handlingar som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten och vid behov till översättningarna. Fondföretaget ska anmäla varje ändring i handlingarna till Finansinspektionen och ange var dessa handlingar är tillgängliga på elektronisk väg.

Fondföretaget ska på förhand skriftligen underrätta Finansinspektionen om ändringar i de arrangemang som avses i 1 mom. 1 punkten.

2 §

Ordnande av marknadsföring

Ett fondföretag ska i enlighet med denna lag vidta de åtgärder som behövs för att marknadsföra andelar och för att kunna

- 1) sköta utbetalningar till andelsägarna,
- 2) lösa in andelar,
- 3) se till att de handlingar och uppgifter som företaget är skyldigt att lämna är tillgängliga.

Föreslagen lydelse

tillgång till de handlingar som avses i 1 mom. 4 och 5 punkten och vid behov till översättningarna. Fondföretaget ska anmäla varje ändring i handlingarna till Finansinspektionen och ange var dessa handlingar är tillgängliga på elektronisk väg.

Fondföretaget ska *skriftligen informera* Finansinspektionen om ändringar i de uppgifter som avses i 1 mom. 1–3 punkten *senast en månad innan ändringarna träder i kraft.*

2 §

Funktioner som är tillgängliga för investerare i Finland

För att marknadsföra andelar i Finland ska ett fondföretag vidta åtgärder för att kunna

- 1) *behandla teckningar, återköp och inlösen av andelar i fondföretag och sköta utbetalningar till fondandelsägarna i enlighet med villkoren i de handlingar som krävs enligt kapitel IX i fondföretagsdirektivet,*
 - 2) *tillhandahålla investerare information om hur order som avses i 1 punkten kan göras och hur återköp och inlösen betalas.*
 - 3) *underlätta hanteringen av information och tillgången till de förfaranden och arrangemang som avses i fondföretagsdirektivets artikel 15 om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i fondföretaget,*
 - 4) *tillhandahålla investerare de uppgifter och de handlingar som krävs enligt kapitel IX i fondföretagsdirektivet enligt de villkor som fastställs i 6 §, för att de ska kunna konsultera dem och ta kopior,*
 - 5) *skriftligen eller i någon annan varaktig form tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför så att investerarna kan bevara och lagra informationen och återge den i oförändrad form,*
 - 6) *fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen och de behöriga myndigheterna.*
- Fondföretaget ska säkerställa att de funktioner som avses i 1 mom. tillhandahålls*

Gällande lydelse

Innan marknadsföringen av andelar avslutas ska fondföretaget underrätta Finansinspektionen om sitt beslut och publicera ett meddelande om detta i minst en rikstidning. Av meddelandet ska framgå

1) hur betalningarna till andelsägarna ska skötas i fortsättningen,

2) hur och var krav på inlösen av andelar ska framställas,

3) hur och var de handlingar och uppgifter som fondföretaget är skyldigt att offentliggöra finns att få

Föreslagen lydelse

på finska eller svenska eller på något annat språk som Finansinspektionen godkänner.

De uppgifter som avses i 1 mom. kan på fondföretagets vägnar eller tillsammans med det utföras av en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras. Fondföretaget ska ha ett skriftligt avtal som bevis på utnämmandet av den tredje parten där det preciseras vilka av de uppgifter som avses i momentet som inte utförs av fondföretaget och där det fastställs att den tredje parten har rätt att av fondföretaget få alla uppgifter och handlingar som krävs för att utföra uppgifterna.

3 §

Tillhandahållande av information om marknadsföringskrav

Finansinspektionen ska se till att information om lagar, förordningar och föreskrifter som inte omfattas av tillämpningsområdet för fondföretagsdirektivet, men som i Finland har särskild betydelse för de arrangemang som avses i 2 §, är tillgänglig på Finansinspektionens webbplats. Informationen ska hållas tillgänglig på ett tydligt sätt och på ett språk som används allmänt inom den internationella finanssektorn.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas de närmare bestämmelser som behövs för genomförandet av kommissionens genomförandedirektiv i fråga om omfattningen av den information som avses i 1 mom.

3 §

Tillhandahållande av information om marknadsföringskrav

(3 § upphävs)

7 §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

***Upphörande av marknadsföring av
fondföretag i Finland***

Ett fondföretag som gjort en i 1 § avsedd anmälan om marknadsföring får upphöra med att marknadsföra sina andelar i Finland, om

1) ett allmänt erbjudande lämnas om att utan avgifter eller avdrag återköpa eller inlösa alla sådana andelar i fondföretaget som innehas av investerare i Finland, vilket offentliggörs under minst 30 arbetsdagar och riktas, direkt eller via förmedlare, individuellt till alla andelsägare i fondföretaget i Finland vilkas identitet är känd,

2) en anmälan om fondföretagets avsikt att upphöra med marknadsföringen av sina andelar i Finland offentliggörs på ett sätt som är allmänt tillgängligt och som är brukligt för marknadsföring av fondföretag och passande för en typisk fondföretagsinvesterare, och

3) avtalsarrangemang med förmedlare eller ombud ändras eller avslutas med verkan från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring av fondföretagets andelar, i syfte att förhindra direkta eller indirekta erbjudanden om eller placeringar av dessa andelar i Finland.

Det erbjudande om återköp eller inlösen som avses i 1 mom. 1 punkten och den anmälan som avses i 2 punkten ska göras på finska eller svenska eller på något annat språk som Finansinspektionen godkänner. Idem ska ingå en tydlig beskrivning av konsekvenserna för andelsägarna i fondföretaget om de inte godkänner ett erbjudande om återköp eller inlösen av sina fondandelar.

Fondföretaget ska upphöra med alla direkta eller indirekta erbjudanden till investerare i Finland om eller placeringar av sina andelar från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring.

Fondföretaget ska lämna de handlingar och uppgifter som avses i 6 § samt ändringar i dem till de investerare i Finland som fortfarande innehar andelar i fondföretaget. Fondföretaget får lämna dessa handlingar och uppgifter samt ändringar i dem genom elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation, om uppgifterna,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

handlingarna och kommunikationstekniken finns tillgängliga för investerarna på finska eller svenska eller på något annat språk som Finansinspektionen godkänner.

Finansinspektionen får inte från den dag då den behöriga myndigheten i fondföretagets hemstat har underrättat den om alla ändringar i de handlingar som avses i 1 § 1 mom. 4 och 5 punkten kräva att fondföretaget visar att det i Finland iakttar de bestämmelser om marknadsföringskrav som avses i artikel 5 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder

26 kap.

26 kap.

Tystnadsplikt och skadeståndsskyldighet samt kundkontroll

Tystnadsplikt och skadeståndsskyldighet samt kundkontroll

3 §

3 §

Fondbolags skadeståndsskyldighet

Fondbolags skadeståndsskyldighet

Ett fondbolag är skyldigt att ersätta skada som det uppsåtligt eller av oaktsamhet har orsakat en placeringsfond, fondandelsägare eller någon annan genom förfaranden som strider mot denna lag, mot EU-förordningar som antagits med stöd av fondföretagsdirektivet eller mot placeringsfondens stadgar.

Ett fondbolag är skyldigt att ersätta skada som det uppsåtligt eller av *vårdslöshet* har orsakat en placeringsfond, fondandelsägare eller någon annan genom förfaranden som strider mot denna lag, mot *förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder*, mot *kommissionens* förordningar som antagits med stöd av fondföretagsdirektivet eller mot placeringsfondens stadgar.

27 kap.

27 kap.

PÅFÖLJDER OCH RAPPORTERING OM ÖVERTRÄDELSER

PÅFÖLJDER OCH RAPPORTERING OM ÖVERTRÄDELSER

2 §

2 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift

Bestämmelser *och beslut* som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen, för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift, är utöver vad som anges i 1 mom. följande bestämmelser i denna lag:

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen, för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift, är utöver vad som anges i 1 mom. följande bestämmelser i denna lag:

Gällande lydelse

8) 7 kap. 5 §, 15 kap. 1 och 3–12 § samt 26 kap. 7 § om skyldigheter som gäller marknadsföring och skyldigheten att ge information till investerare, om försummelsen att iaktta bestämmelserna upprepas,

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen, för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift, är utöver vad som anges i 1 och 2 mom. i denna paragraf i fråga om placeringsfonder de bestämmelser om lämnande av information om transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar som finns i artiklarna 13 och 14 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

Föreslagen lydelse

8) 7 kap. 5 §, 15 kap. 1 § 1 mom., 2 § 2 mom. och 3–12 § samt 26 kap. 7 § om skyldigheter som gäller marknadsföring och skyldigheten att ge information till investerare, om försummelsen att iaktta bestämmelserna upprepas,

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen, för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift, är utöver vad som anges i 1 och 2 mom. i denna paragraf i fråga om placeringsfonder bestämmelserna om lämnande av information om transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar i artiklarna 13 och 14 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt i fråga om placeringsfonder bestämmelserna om kraven för marknadsföringsmaterial som riktas till investerare i artiklarna 4.1–3 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) 1 kap. 9 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1110/2018,
ändras 1 kap. 3 § och 6 § 7 mom., 2 kap. 5 § 2 mom. 15 punkten, 5 kap. 3 §, rubriken för IV avdelningen, 12 kap. 3 och 4 §, 13 kap. 6 § 4 mom., rubriken för 19 kap. 3 §, 20 kap. 5 § 1 mom., 21 kap. 6 §, 22 kap. 2 § 4 mom., 4 och 4 a § samt 8 § 1 mom. och 5 mom. 2 punkten, av dem 1 kap. 6 § 7 mom. sådant det lyder i lag 739/2016, 2 kap. 5 § 2 mom. 15 punkten sådant den lyder i lag 528/2021, 5 kap. 3 § samt 22 kap. 2 § 4 mom. och 4 a § sådana de lyder i lag

214/2019, 12 kap. 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1230/2018 och 21 kap. 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1078/2017, och

fogas till 1 kap. 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 739/2016, 214/2019 och 381/2021, ett nytt 10 mom., till 2 kap. 4 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1078/2017, en ny 6 a punkt, till 2 kap. 5 §:n 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 627/2014, 527/2016, 229/2017, 1078/2017, 1230/2018, 214/2019 och 528/2021, en ny 16 punkt, till 13 kap. nya 6 a och 6 b §, till lagen ett nytt 13 a kap., till 19 kap. 3 § ett nytt 3 mom., till 19 kap. nya 4 a och 5 a §, till 19 kap. en ny 6 § i stället för den 6 § som upphävts genom lag 1078/2017, till 19 kap. en ny 6 a §, till 20 kap. nya 2 a, 3 a och 5 a § samt till 21 kap. nya 5 a och 6 a–6 c § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 kap.

Allmänna bestämmelser

Allmänna bestämmelser

3 §

3 §

Registreringsskyldiga

Registreringsskyldiga

En AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder vars sammanlagda tillgångar understiger de tröskelvärden som anges i 2 § ska vara föremål för registrering enligt 5 kap. (**registreringsskyldig AIF-förvaltare**). På en registreringsskyldig AIF-förvaltare tillämpas dessutom 12 och 21–23 kap.

En AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder vars sammanlagda tillgångar understiger de tröskelvärden som anges i 2 § ska vara föremål för registrering enligt 5 kap. (**registreringsskyldig AIF-förvaltare**). På en registreringsskyldig AIF-förvaltare tillämpas dessutom 12, 13 a och 21–23 kap.

6 §

6 §

Förhållande till annan lagstiftning

Förhållande till annan lagstiftning

Bestämmelser om europeiska långsiktiga investeringsfonder finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

Bestämmelser om europeiska långsiktiga investeringsfonder finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder, **nedan förordningen om europeiska långsiktiga investeringsfonder.**

Bestämmelser om marknadsföring av AIF-fonder finns förutom i denna lag i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2016, nedan förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder.

Gällande lydelse

9 §

Europeiska unionens bestämmelser

Med **värdepapperiseringsförordningen** avses i denna lag Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012.

2 kap.

Definitioner

4 §

Definitioner med anknytning till AIFM-direktivet

I denna lag avses med

Föreslagen lydelse

9 §

Europeiska unionens bestämmelser

(2 mom. upphävs)

2 kap.

Definitioner

4 §

Definitioner med anknytning till AIFM-direktivet

I denna lag avses med

6 a) **sonderande marknadsföring** direkt eller indirekt tillhandahållande av information om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till investerare, isyfte att pröva deras intresse för en AIF-fond som ännu inte är etablerad, eller en AIF-fond som är etablerad men ännu inte har anmälts för marknadsföring i enlighet med 12 kap. 1 §, 19 kap. 4 eller 5 § eller 20 kap. 2 eller 3 §, i den EES-stat där investeraren har sin hemvist eller sitt säte, något som i varje enskild fall inte ska förstås som ett erbjudande till investerare att investera i andelar eller aktier i den AIF-fonden.

Gällande lydelse

5 §

Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning

I denna lag avses med

15) EU:s förordning om tillsynskrav för värdepappersföretag Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

5 kap.

Registrering

3 §

Villkor för registrering

En registreringsskyldig AIF-förvaltare ska i samband med sin registreringsansökan ge Finansinspektionen sina identifieringsuppgifter och identifieringsuppgifterna för de förvaltrade AIF-fonderna samt information om investeringsstrategierna för AIF-fonderna. På en registreringsskyldig AIF-förvaltare tillämpas bestämmelserna i 4 kap. 4 § om betydande ägares tillförlitlighet och bestämmelserna i 6 kap. 5 § om ledningens tillförlitlighet.

Föreslagen lydelse

5 §

Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning

I denna lag avses med

15) EU:s **förordning om tillsynskrav för värdepappersföretag** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014,

16) **värdepapperiseringsförordningen** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012.

5 kap.

Registrering

3 §

Villkor för registrering

En registreringsskyldig AIF-förvaltare ska i samband med sin registreringsansökan ge Finansinspektionen sina identifieringsuppgifter och identifieringsuppgifterna för de förvaltrade AIF-fonderna samt information om investeringsstrategierna för AIF-fonderna. På en registreringsskyldig AIF-förvaltare tillämpas bestämmelserna i 4 kap. 4 § om betydande ägares tillförlitlighet och bestämmelserna i 6 kap. 5 § om ledningens tillförlitlighet *samt bestämmelserna i 7 kap. 9 § om skyldighet att anmäla förvärv och avyttring av aktier.*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

IV AVDELNINGEN

IV AVDELNINGEN

Informationsskyldighet och marknadsföring

Informationsskyldighet, marknadsföring och sonderande marknadsföring

12 kap.

12 kap.

Erbjudande av andelar

Erbjudande av andelar

3 §

3 §

Förbud mot att lämna osann eller vilseledande information

Förbud mot att lämna osann eller vilseledande information

Vid marknadsföring av andelar i AIF-fonder och vid uppfyllande av informationsskyldigheten enligt denna lag får osann eller vilseledande information inte ges. Om det efter att informationen lämnats framgår att den är vilseledande eller osann och om den kan ha väsentlig betydelse för investerare, ska den utan dröjsmål rättas eller kompletteras i tillräcklig utsträckning. Av marknadsföringen ska framgå dess kommersiella syfte.

Vid uppfyllande av informationsskyldigheten enligt denna lag får osann eller vilseledande information inte ges. Om det efter att informationen getts framgår att den är vilseledande eller osann på ett sätt som har en väsentlig betydelse för investerare, ska den utan dröjsmål rättas eller kompletteras i tillräcklig utsträckning

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller också när investeraren själv har kontaktat den som erbjuder AIF-fonder.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller också när investeraren själv har kontaktat den som erbjuder AIF-fonder.

Bestämmelser om de krav som gäller marknadsföringsmaterial som riktar sig till investerare finns förutom i denna lag också i artikel 4 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder.

4 §

4 §

Skyldighet att informera investerare

Skyldighet att informera investerare

En AIF-förvaltare som förvaltar en AIF-fond vars andelar marknadsförs i Finland eller i någon annan EES-stat ska hålla väsentlig och tillräcklig information om varje EES-baserad AIF-fond som den förvaltar tillgänglig för investerarna innan de investerar i AIF-fonden.

En AIF-förvaltare som förvaltar en AIF-fond vars andelar marknadsförs i Finland eller i någon annan EES-stat ska hålla väsentlig och tillräcklig information om varje EES-baserad AIF-fond som den förvaltar tillgänglig för investerarna innan de investerar i AIF-fonden.

Uppgifter om väsentliga förändringar i sådan väsentlig och tillräcklig information som avses i 1 mom. ska hållas tillgängliga för investerarna.

Uppgifter om väsentliga förändringar i sådan väsentlig och tillräcklig information som avses i 1 mom. ska hållas tillgängliga för investerarna. Det som föreskrivs i 2 mom.

Gällande lydelse

Det som föreskrivs i 2 mom. gäller också AIF-förvaltare som är skyldiga att i enlighet med 1 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen opartiskt tillhandahålla investerarna information.

Om en AIF-förvaltare är skyldig att offentliggöra prospekt som avses i prospektförordningen eller basinformationsdokument som avses i 3 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen, ska den separat eller som kompletterande information i prospektet eller basinformationsdokumentet offentliggöra den i 1 mom. avsedda *väsentliga och tillräckliga* information som inte ingår i prospektet eller basinformationsdokumentet.

Den som marknadsför andelar i en AIF-fond ska hålla väsentlig och tillräcklig information som avses i 1 mom. tillgänglig för investerarna innan de investerar i fonden. Informationsskyldigheten gäller också när investeraren själv har kontaktat den som erbjuder AIF-fonder. Professionella kunder kan genom specifikt skriftligt samtycke avstå från sin rätt enligt detta moment att få information gällande en AIF-förvaltare.

13 kap.

Marknadsföring till icke-professionella kunder

6 §

Förbud mot förhandsteckning och tidigt mottagande av avgifter

Finansinspektionen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja en AIF-förvaltare rätt att avvika från kraven i 1–3 mom.

Föreslagen lydelse

gäller också AIF-förvaltare som är skyldiga att i enlighet med 1 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen opartiskt tillhandahålla investerarna information.

AIF-förvaltaren ska informera investerare innan de investerar i AIF-fonden om arrangemang som förvaringsinstitutet gjort för att avtalsrättsligt friskriva sig från sitt ansvar enligt 16 kap. 1 § 1 mom. i enlighet med 3 § 2 mom. AIF-förvaltaren ska även utan dröjsmål informera investerarna om ändringar som rör förvaringsinstitutets ansvar.

Om en AIF-förvaltare är skyldig att offentliggöra prospekt som avses i prospektförordningen eller basinformationsdokument som avses i 3 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen, ska den separat eller som kompletterande information i prospektet eller basinformationsdokumentet offentliggöra den i 1 och 4 mom. avsedda information som inte ingår i prospektet eller basinformationsdokumentet.

Den som marknadsför andelar i en AIF-fond ska hålla väsentlig och tillräcklig information som avses i 1 mom. tillgänglig för investerarna och informera investerarna om de arrangemang som avses i 4 mom. innan de investerar i fonden. Informationsskyldigheten gäller också när investeraren själv har kontaktat den som erbjuder AIF-fonder. Professionella kunder kan genom specifikt skriftligt samtycke avstå från sin rätt enligt detta moment att få information gällande en AIF-förvaltare.

13 kap.

Marknadsföring till icke-professionella kunder

6 §

Förbud mot förhandsteckning och tidigt mottagande av avgifter

Finansinspektionen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja en AIF-förvaltare rätt att avvika från kraven i 2—3 mom.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 a §

Funktioner som är tillgängliga för icke-professionella investerare

För att marknadsföra AIF-fonder till icke-professionella kunder i Finland ska AIF-förvaltaren genomföra de funktioner som behövs för att utföra följande uppgifter:

1) behandla teckningar, återköp och inlösen av andelar i AIF-fonden och utbetalningar i anslutning till dessa i enlighet med de villkor som anges i de handlingar och uppgifter som avses i 12 kap. 4 §,

2) tillhandahålla icke-professionella investerare information om hur order som avses i 1 punkten kan göras och hur återköp och inlösen betalas,

3) underlätta hanteringen av information om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i AIF-fonden,

4) tillhandahålla icke-professionella kunder de handlingar och uppgifter som avses i 11 kap. 1 § och 12 kap. 4–6 för att de ska kunna konsultera dem och ta kopior,

5) tillhandahålla icke-professionella kunder relevant information om de uppgifter som funktionerna utför skriftligen eller i någon annan varaktig form så att kunderna kan bevara och lagra informationen och återge den i oförändrad form,

6) fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen och utländska EES-tillsynsmyndigheter.

De funktioner som avses i 1 mom. ska tillhandahållas på finska eller svenska eller på något annat språk som Finansinspektionen godkänner.

De funktioner som avses i 1 mom. kan på AIF-förvaltarens vägnar tillhandahållas av en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras. AIF-förvaltaren ska ha ett skriftligt avtal som bevis på utnämmandet av den tredje parten där det preciseras vilka av de uppgifter som avses i 1 mom. som inte utförs av AIF-förvaltaren och där det fastställs att den tredje parten har rätt att av AIF-förvaltaren få alla handlingar och uppgifter som krävs för att utföra uppgifterna.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Det som föreskrivs ovan om funktioner som ska tillhandahållas icke-professionella kunder begränsar inte tillämpningen av artikel 26 i förordningen om europeiska långsiktiga investeringsfonder. Bestämmelser om de krav som gäller marknadsföringsmaterial som riktar sig till icke-professionella kunder finns förutom i denna lag också i artikel 4 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder.

Vad som föreskrivs i artikel 4.2 och 4.5 i den förordning som nämns i 1 mom. om de krav som gäller marknadsföringsmaterial i förhållande till basfakta för investerare tillämpas också i förhållande till uppgifterna i faktabladet.

Finansinspektionen har i enlighet med artikel 7 i den förordning som nämns i 1 mom. rätt att begära att i förväg bli underrättad om marknadsföringsmaterial som AIF-förvaltaren använder, om AIF-fonden marknadsförs till icke-professionella kunder i Finland.

6 b §

Marknadsföringsmaterial

Bestämmelser om de krav som gäller marknadsföringsmaterial som riktar sig till icke-professionella kunder finns förutom i denna lag också i artikel 4 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder.

Vad som föreskrivs i artikel 4.2 och 4.5 i den förordning som nämns i 1 mom. om de krav som gäller marknadsföringsmaterial i förhållande till basfakta för investerare tillämpas också i förhållande till uppgifterna i faktabladet.

Finansinspektionen har i enlighet med artikel 7 i den förordning som nämns i 1 mom. rätt att begära att i förväg bli underrättad om marknadsföringsmaterial som AIF-förvaltaren använder, om AIF-fonden marknadsförs till icke-professionella kunder i Finland.

13 a kap.

Sonderande marknadsföring

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

**Förutsättningar för sonderande
marknadsföring**

AIF-förvaltare har rätt att bedriva sonderande marknadsföring av AIF-fonder i Finland, om de uppgifter som lämnas till investeraren inte

1) är tillräckliga för att tillåta investerarna att förbinda sig att förvärva andelar i en viss AIF-fond,

2) motsvarar teckningsblanketten eller motsvarande handlingar eller utkast till dem, och

3) utgör stadgar, ett prospekt eller erbjudandehandlingar i slutversion före än nu ej etablerad AIF-fond.

Om ett utkast till prospekt eller erbjudandehandling för AIF-fonden tillhandahålls inom ramen för sonderande marknadsföring, får det inte innehålla så exakta uppgifter att investeraren kan fatta ett investeringsbeslut. I utkastet till prospekt eller erbjudandehandling ska det tydligt anges att

1) de inte utgör ett erbjudande eller en uppmaning att teckna andelar i en AIF-fond, och

2) den information som presenteras inte ska ses som tillförlitlig, eftersom den är ofullständig och kan komma att förändras.

En AIF-förvaltare ska säkerställa att den sonderande marknadsföringen dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

2 §

Anmälan om sonderande marknadsföring

Inom två veckor efter det att den sonderande marknadsföringen inletts ska AIF-förvaltaren sända en fritt formulerad anmälan till Finansinspektionen med följande uppgifter:

1) de EES-stater där sonderande marknadsföring bedrivs eller har bedrivits,

2) perioderna för sonderande marknadsföring,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3) en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen, av vilken framgår de investeringsstrategier som presenteras, och
4) vid behov en förteckning över de AIF-fonder som är föremål för sonderande marknadsföring.

3 §

Förvärv av andelar i AIF-fonder genom sonderande marknadsföring

AIF-förvaltaren ska säkerställa att investerarna inte förvärvar andelar i en AIF-fond genom sonderande marknadsföring och att de investerare i Finland som är föremål för sonderande marknadsföring kan förvärva andelar i AIF-fonden först när det med stöd av denna lag är tillåtet att marknadsföra AIF-fonden i Finland.

Om investeraren inom 18 månader från det att sonderande marknadsföring har inletts i Finland tecknar andelar i en AIF-fond som avses i den information som lämnats inom ramen för den sonderande marknadsföringen, eller i en AIF-fond som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, ska teckningen betraktas som ett resultat av marknadsföringen och omfattas av det som i 12 kap. 1 § föreskrivs om rätt att marknadsföra AIF-fonder.

4 §

Sonderande marknadsföring som bedrivs av en tredje part

För en AIF-förvaltares räkning får sonderande marknadsföring i Finland bedrivas av andra AIF-förvaltare, värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, fondbolag enligt lagen om placeringsfonder och aktörer som är auktoriserade i en annan EES-stat för motsvarande verksamhet samt anknutna ombud enligt lagen om investeringstjänster.

På tredje parter som bedriver sonderande marknadsföring tillämpas 1–3 § om

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

förutsättningarna för sonderande marknadsföring.

19 kap.

19 kap.

EES-staterna

EES-staterna

3 §

3 §

Rätt att i Finland marknadsföra EES-baserade AIF-fonder

Rätt att i Finland bedriva marknadsföring och sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder

Auktoriserade AIF-förvaltare har rätt att i Finland bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder som de förvaltar med iakttagande av 13 a kap.

4 a §

Rätt att i andra EES-stater bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder

Auktoriserade AIF-förvaltare får bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder till professionella kunder i en annan EES-stat än Finland, om de uppgifter och handlingar om den EES-baserade AIF-fonden som lämnas till professionella kunder uppfyller villkoren i 13 a kap. 1 § 1–2 mom.

AIF-förvaltaren ska göra en anmälan enligt 13 a kap. 2 § till Finansinspektionen inom två veckor från det att sonderande marknadsföring har inletts i en annan EES-stat.

AIF-förvaltaren ska säkerställa att investerarna inte förvärvar andelar i en EES-baserad AIF-fond genom sonderande marknadsföring och att de investerare som är föremål för sonderande marknadsföring kan förvärva andelar i den EES-baserade AIF-fonden först när marknadsföring i den EES-staten är tillåten enligt 4 §.

Om en professionell kund i en annan EES-stat inom 18 månader från det att sonderande

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

marknadsföring inleddes tecknandelarien EES-baserad AIF-fond som avses i den information som tillhandahållits inom ramen för sonderande marknadsföring, eller i en AIF-fond som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, ska teckningen betraktas som ett resultat av marknadsföringen och omfattas av de anmälningsförfaranden som anges i 4 § 1.

AIF-förvaltare ska säkerställa att deras sonderande marknadsföring i en annan EES-stat dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

För auktoriserade AIF-förvaltares räkning får sonderande marknadsföring bedrivas av andra AIF-förvaltare, värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, fondbolag enligt lagen om placeringsfonder och aktörer som är auktoriserade i en annan EES-stat för motsvarande verksamhet samt anknutna ombud enligt lagen om investeringstjänster med iakttagande av vad som föreskrivs i denna paragraf.

5 a §

EES-baserade AIF-förvaltares rätt att bedriva sonderande marknadsföring av AIF-fonder i Finland

EES-baserade AIF-förvaltare kan i Finland bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder med iakttagande av 13 a kap. 1 §, 3 § 1 mom. och 4 § om förutsättningarna för sonderande marknadsföring. Efter att ha fått en underrättelse från en utländsk EES-tillsynsmyndighet i den EES-baserade AIF-förvaltarens hemmedlemsstat om den EES-baserade AIF-förvaltarens sonderande marknadsföring i Finland får Finansinspektionen begära att den utländska EES-tillsynsmyndigheten lämnar ytterligare information om denna sonderande marknadsföring.

AIF-förvaltare som är registreringsskyldiga i EES kan i Finland bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

med iakttagande av 13 a kap. 1 §, 3 § 1 mom och 4 § om förutsättningarna för sonderande marknadsföring. Inom två veckor efter det att sonderande marknadsföring har inletts i Finland ska AIF-förvaltare som är registreringsskyldiga i EES sända en fritt formulerad anmälan till Finansinspektionen med följande uppgifter:

1) perioderna för sonderande marknadsföring,

2) en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen, av vilken framgår de investeringsstrategier som presenteras, och

3) vid behov en förteckning över de AIF-fonder som är föremål för sonderande marknadsföring.

Om investeraren inom 18 månader från det att sonderande marknadsföring har inletts i Finland tecknar andelar i en AIF-fond som avses i den information som lämnats inom ramen för sonderande marknadsföring som avses i 1 eller 2 mom. i denna paragraf, eller i en EES-baserad AIF-fond som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, ska teckningen betraktas som ett resultat av marknadsföringen och omfattas av det som i 5 § föreskrivs om rätt att marknadsföra andelar i EES-baserade AIF-fonder i Finland.

6 §

Rätt att upphöra med marknadsföring i en annan EES-stat

En auktoriserad AIF-förvaltare får upphöra med marknadsföringen av andelar i en EES-baserad AIF-fond som den förvaltar i den EES-stat där en anmälan gjorts i enlighet med 4 § 1 mom., om

1) ett allmänt erbjudande lämnas om att utan avgifter eller avdrag återköpa eller inlösa alla sådana andelar i en AIF-fond som innehåses av investerare i AIF-förvaltarens värdepappersstat, vilket offentliggörs under minst 30 bankdagar och riktas, direkt eller via förmedlare, individuellt till alla investerare vilkas identitet är känd,

2) en anmälan om AIF-förvaltarens avsikt att upphöra med marknadsföringen av

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

andelar i AIF-fonden i AIF-förvaltarens värmedlemsstat offentliggörs på ett sätt som är allmänt tillgängligt och som är brukligt för marknadsföring av AIF-fonder och passande för en typisk investerare i AIF-fonder, och 3) avtalsarrangemang med förmedlare eller ombud ändras eller avslutas med verkan från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring, i syfte att förhindra direkta eller indirekta erbjudanden om eller placeringar av de andelar i en AIF-fond som anges i den anmälan som avses i 3 mom.

Vad som i 1 mom. 1 punkten föreskrivs om skyldigheten att lämna ett allmänt erbjudande om återköp eller inlösen tillämpas inte på slutna AIF-fonder eller på europeiska långsiktiga investeringsfonder enligt förordningen om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

AIF-förvaltaren ska lämna en anmälan med de uppgifter som avses i 1 mom. 1–3 punkten till Finansinspektionen.

AIF-förvaltaren ska upphöra med alla direkta eller indirekta erbjudanden till investerare om eller placeringar av andelar i den förvaltrade AIF-fonden i AIF-förvaltarens värmedlemsstat från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring i denna EES-stat.

AIF-förvaltaren ska lämna de handlingar och uppgifter som avses i 11 kap. 1 § och 12 kap. 4–6 § till de investerare som fortfarande innehar andelar i AIF-fonden samt till Finansinspektionen.

AIF-förvaltaren får inte inom 36 månader från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring i AIF-förvaltarens värmedlemsstat bedriva sonderande marknadsföring av andelar i den AIF-fond som identifierats i anmälan eller tillhandahålla motsvarande information om investeringsstrategier eller investeringsidéer i denna EES-stat.

6 a §

EES-baserade AIF-förvaltares rätt att upphöra med marknadsföring i Finland

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

EES-baserade AIF-förvaltare som har gjort en i 5 § 1 mom. avsedd anmälan om marknadsföring i Finland av en EES-baserad AIF-fond får upphöra med marknadsföring i Finland av den AIF-fond som avses i anmälan, om

1) ett allmänt erbjudande lämnas om att utan avgifter eller avdrag återköpa eller inlösa alla sådana andelar i en EES-baserad AIF-fond som innehåses av investerare i Finland, vilket offentliggörs under minst 30 bankdagar och riktas, direkt eller via förmedlare, individuellt till alla investerare vilkas identitet är känd,

2) en anmälan om AIF-förvaltarens avsikt att upphöra med marknadsföringen av den EES-baserade AIF-fonden i Finland offentliggörs på ett sätt som är allmänt tillgängligt och som är brukligt för marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder och passande för en typisk investerare i sådana fonder, och

3) avtalsarrangemang med förmedlare eller ombud ändras eller avslutas med verkan från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring, i syfte att förhindra direkta eller indirekta erbjudanden om eller placeringar av andelar i den EES-baserade AIF-fonden.

Vad som i 1 mom. 1 punkten föreskrivs om skyldigheten att lämna ett erbjudande om återköp eller inlösen tillämpas inte på slutna AIF-fonder eller på europeiska långsiktiga investeringsfonder enligt förordningen om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

AIF-förvaltaren ska upphöra med alla direkta eller indirekta erbjudanden till investerare i Finland om eller placeringar av andelar i EES-baserade AIF-fonder från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring.

AIF-förvaltaren ska lämna de handlingar och uppgifter som avses i 11 kap. 1 § och 12 kap. 4–6 § till de investerare som fortfarande innehar andelar i den EES-baserade AIF-fonden.

Den EES-baserade AIF-förvaltaren får inte inom 36 månader från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring av den EES-baserade AIF-fonden bedriva

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

sonderande marknadsföring av andelar i den AIF-fonden eller tillhandahålla motsvarande information om investeringsstrategier eller investeringsidéer i Finland.

Efter att ha fått all information om ändringar i de handlingar och uppgifter som avses i leden b–f i bilaga IV till AIFM-direktivet av en utländsk EES-tillsynsmyndighet i den EES-baserade AIF-förvaltarens hemmedlemsstat kan Finansinspektionen inte längre kräva att den EES-baserade AIF-förvaltare i Finland iakttar de marknadsföringskrav som avses i artikel 5 i förordningen om gränsöverskridande distribution.

AIF-förvaltare som är registreringsskyldiga i EES och som i enlighet med 5 § 4 mom. har meddelat om marknadsföring i Finland av andelar i EES-baserade AIF-fonder som de förvaltar kan upphöra med marknadsföringen i Finland av den AIF-fond som avses i anmälan med iakttagande av vad som i 1–5 mom. föreskrivs om upphörande av marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder. AIF-förvaltare som är registreringsskyldiga i EES ska lämna en anmälan om upphörande av marknadsföring med de uppgifter som avses i 1 mom. 1–3 punkten till Finansinspektionen.

20 kap.

Tredjeländer

2 a §

Rätt att bedriva sonderande marknadsföring av AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer

Auktoriserade AIF-förvaltare får bedriva sonderande marknadsföring av AIF-fonder som de förvaltar och som är etablerade i tredjeländer till professionella kunder i Finland. Vid sonderande marknadsföring av en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland ska 13 a kap. 1 §, 3 § 1 mom. och 4 § om sonderande marknadsföring i Finland iakttas.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Inom två veckor efter det att den sonderande marknadsföringen inletts ska AIF-förvaltaren sända en fritt formulerad anmälan till Finansinspektionen med följande uppgifter:

- 1) perioderna för sonderande marknadsföring,*
- 2) en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen, av vilken framgår de investeringsstrategier som presenteras, och*
- 3) vid behov en förteckning över de AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer och som är föremål för sonderande marknadsföring.*

Om den professionella kunden inom 18 månader från det att sonderande marknadsföring har inletts i Finland tecknar andelar i en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland och som avses i den information som lämnats inom ramen för den sonderande marknadsföringen, eller i en AIF-fond som etablerats i ett tredjeland som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, ska teckningen betraktas som ett resultat av marknadsföringen och omfattas av detta som i 2 § i detta kapitel föreskrivs om rätt att marknadsföra AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer.

Vad som föreskrivs i 1–3 mom. tillämpas också på EES-baserade AIF-förvaltare.

3 a §

Sonderande marknadsföring från tredjeländer

AIF-förvaltare som är etablerade i ett tredjeland får bedriva sonderande marknadsföring av andelar i sådana EES-baserade AIF-fonder eller i tredjeländer etablerade AIF-fonder som de förvaltar till professionella kunder i Finland. Vid sonderande marknadsföring ska AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer iakttä 13 a kap. 1 §, 3 § 1 mom. och 4 § om förutsättningarna för sonderande marknadsföring.

Inom två veckor efter det att sonderande marknadsföring har inletts i Finlandska AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

sända en fritt formulerad anmälan till Finansinspektionen med följande uppgifter:

1) perioderna för sonderande marknadsföring,

2) en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen, av vilken framgår de investeringsstrategier som presenteras, och

3) vid behov en förteckning över de EES-baserade AIF-fonder eller i tredjeländer etablerade AIF-fonder som är föremål för sonderande marknadsföring.

Om den professionella kunden inom 18 månader från det att sonderande marknadsföring har inletts i Finland tecknar andelar i en EES-baserad AIF-fond som avses i den information som lämnats inom ramen för den sonderande marknadsföringen, eller i en AIF-fond som etablerats i ett tredjeland som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, ska teckningen betraktas som ett resultat av marknadsföringen och omfattas av det som i 3 § i detta kapitel föreskrivs om rätten för AIF-förvaltare som etablerade i tredjeländer att bedriva marknadsföring i Finland.

5 §

Gränsöverskridande investeringar i AIF-fonder

Bestämmelserna i detta kapitel påverkar inte investerarens rätt att investera i sådana i ett tredjeland etablerade AIF-fonder som de valt. Professionella kunder kan genom specifikt skriftligt samtycke avstå från sin rätt till information enligt 12 kap. 4 § 5 mom. gällande en AIF-förvaltare som förvaltar en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland.

5 §

Gränsöverskridande investeringar i AIF-fonder

Bestämmelserna i detta kapitel påverkar inte investerarens rätt att investera i sådana i ett tredjeland etablerade AIF-fonder som de valt. Professionella kunder kan genom specifikt skriftligt samtycke avstå från sin rätt till information enligt 12 kap. 4 § 6 mom. gällande en AIF-förvaltare som förvaltar en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland.

5 a §

Rätt för AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer att upphöra med marknadsföring i Finland

AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer och som har gjort en anmälan

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

enligt 3 § om marknadsföring i Finland av EES-baserade AIF-fonder eller AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer får upphöra med marknadsföringen av den i anmälan avsedda AIF-fonden, om

1) ett allmänt erbjudande lämnas om att utan avgifter eller avdrag återköpa eller inlösa alla sådana andelar i en AIF-fond som innehas av investerare i Finland, vilket offentliggörs under minst 30 bankdagar och riktas, direkt eller via förmedlare, individuellt till alla investerare vilkas identitet är känd,

2) en anmälan om den i ett tredjeland etablerade AIF-förvaltarens avsikt att upphöra med marknadsföringen av andelar i den EES-baserade AIF-fonden eller den i ett tredjeland etablerade AIF-fonden i Finland offentliggörs på ett sätt som är allmänt tillgängligt och som är brukligt för marknadsföring av sådana fonder och passande för en typisk investerare i sådana fonder, och

3) avtalsarrangemang med förmedlare eller ombud ändras eller avslutas med verkan från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring, i syfte att i Finland förhindra direkta eller indirekta erbjudanden om eller placeringar av andelar i den EES-baserade AIF-fonden eller den i ett tredjeland etablerade AIF-fonden.

Vad som i 1 mom. 1 punkten föreskrivs om skyldigheten att lämna ett erbjudande om återköp eller inlösen tillämpas inte på slutna AIF-fonder.

AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer ska lämna en anmälan med de uppgifter som avses i 1 mom. 1–3 punkten till Finansinspektionen.

AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer ska upphöra med alla direkta eller indirekta erbjudanden till investerare i Finland om eller placeringar av andelar i EES-baserade AIF-fonder eller AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer från och med dagen för anmälan om upphörande av marknadsföring. Förvaltare som är etablerade i tredjeländer ska lämna de handlingar och uppgifter som avses i 11 kap. 1 § och 12 kap. 4–6 § till de investerare som fortfarande innehar andelar i den EES-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

baserade AIF-fonden eller den i ett tredjeland etablerade AIF-fonden.

AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer får inte inom 36 månader från den dag som avses i 4 mom. bedriva sonderande marknadsföring av andelar i en EES-baserad AIF-fond eller en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland eller tillhandahålla motsvarande information om investeringsstrategier eller investeringsidéer i Finland.

Vad som föreskrivs i denna paragraf tillämpas också på sådana i 2 § 2 mom. avsedda EES-baserade AIF-förvaltare som upphör med marknadsföring i Finland av AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer och som de förvaltar.

21 kap.

**Bestämmelser som gäller
Finansinspektionen**

5 a §

***Sonderande marknadsföring av AIF-fonder
i andra EES-stater***

Finansinspektionen ska efter att ha fått en anmälan enligt 19 kap. 4 a § 2 mom. utan dröjsmål underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i den EES-stat där AIF-förvaltaren bedriver eller bedrev sonderande marknadsföring. Finansinspektionen ska på begäran ge den utländska EES-tillsynsmyndigheten ytterligare information om den sonderande marknadsföring som bedrivs eller har bedrivits i den berörda EES-staten.

6 §

***Ändrade uppgifter om förvaltning,
tillhandahållande av investeringstjänster
eller marknadsföring***

Finansinspektionen ska bedöma planerade ändringar efter att ha fått en sådan anmälan

6 §

***Ändrade uppgifter om förvaltning av AIF-fonder eller tillhandahållande av
investeringstjänster***

Finansinspektionen ska bedöma planerade ändringar efter att ha fått en anmälan som avses i 19 kap. 1 § 4 mom. Om den planerade

Gällande lydelse

som avses i 12 kap. 1 § 4 mom., 19 kap. 1 § 4 mom. eller 19 kap. 4 § 4 mom.

Om ändringarna är godtagbara och Finansinspektionen kan försäkra sig om att en AIF-förvaltare följer denna lag eller de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, ska Finansinspektionen utan dröjsmål meddela AIF-förvaltaren att den inte avser att förbjuda ändringarna. Finansinspektionen ska vid behov underrätta de utländska EES-tillsynsmyndigheterna i andra EES-stater om ändringarna.

Om en AIF-förvaltare på grund av en planerad ändring inte längre skulle följa denna lag eller de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, ska Finansinspektionen förbjuda ändringen.

Om en planerad ändring genomförs trots ett förbud eller om det framgått någon annan omständighet som innebär att AIF-förvaltaren inte längre iakttar denna lag eller de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, ska Finansinspektionen vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med 3 kap. i lagen om Finansinspektionen och vid behov i alla EES-stater förbjuda förvaltning av AIF-fonder, tillhandahållande av kapitalförvaltnings- och sidotjänster samt erbjudande av andelar.

Föreslagen lydelse

ändringen skulle leda till att AIF-förvaltaren inte längre följer denna lag, ska Finansinspektionen inom 15 bankdagarefter att ha fått all den information som avses i 19 kap. 1 § 4 mom. förbjuda genomförandet av ändringen.

Om en AIF-förvaltare trots Finansinspektionens förbud genomför en ändring som avses i 1 mom. eller om en oplanerad ändring som lett till att AIF-förvaltaren inte längre följer denna lag har ägt rum, ska Finansinspektionen vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att den verksamhet som strider mot bestämmelserna upphör. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-förvaltarens EES-värdmedlemsstat om detta.

Om ändringarna är godtagbara och Finansinspektionen kan försäkra sig om att AIF-förvaltaren följer denna lag, ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-förvaltarens EES-värdmedlemsstat om ändringarna.

6 a §

Ändrade uppgifter om marknadsföring

Finansinspektionen ska bedöma planerade ändringar efter att ha fått en anmälan som avses i 12 kap. 1 § 4 mom. Om en AIF-förvaltare på grund av en planerad ändring inte längre skulle följa denna lag, ska Finansinspektionen utan dröjsmål förbjuda genomförandet av ändringen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Om en planerad ändring genomförs trots Finansinspektionens förbud eller om en oplanerad ändring som innebär att AIF-förvaltaren inte längre följer denna lag har ägt rum, ska Finansinspektionen vidta lämpliga åtgärder och vid behov förbjuda marknadsföringen av AIF-fonden för att säkerställa att den verksamhet som strider mot bestämmelserna upphör.

Om ändringarna är godtagbara och Finansinspektionen kan försäkra sig om att AIF-förvaltare följer denna lag, ska Finansinspektionen utan dröjsmål meddela AIF-förvaltaren att den inte avser att förbjuda ändringarna.

6 b §

Ändrade uppgifter om marknadsföring i gränsöverskridande situationer

Finansinspektionen ska bedöma planerade ändringar efter att ha fått en anmälan som avses i 19 kap. 4 § 4 mom. Om den planerade ändringen skulle leda till att AIF-förvaltaren inte längre följer denna lag, ska Finansinspektionen inom 15 bankdagar efter att ha fått all den information som avses i 19 kap. 4 § 4 mom. förbjuda genomförandet av ändringen. Finansinspektionen ska underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-förvaltarens EES-värdmedlemsstat om detta.

Om en AIF-förvaltare trots Finansinspektionens förbud genomför en ändring som avses i 1 mom. eller om en oplanerad ändring som lett till att AIF-förvaltaren inte längre följer denna lag har ägt rum, ska Finansinspektionen vidta lämpliga åtgärder och vid behov förbjuda marknadsföringen av AIF-fonden för att säkerställa att den verksamhet som strider mot bestämmelserna upphör. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-förvaltarens EES-värdmedlemsstat om detta.

Om ändringarna är godtagbara och Finansinspektionen kan försäkra sig om att AIF-förvaltaren följer denna lag, ska

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen inom en månad från mottagandet av anmälan underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-förvaltarens EES-värdmedlemsstat om ändringarna.

6 c §

Upphörande av marknadsföring i andra EES-stater

Efter att ha fått den anmälan som avses i 19 kap. 6 § 3 mom. ska Finansinspektionen granska anmälan och inom 15 bankdagar efter mottagandet av den fullständiga anmälan vidarebefordra den till EES-tillsynsmyndigheten i den EES-värdmedlemsstat som identifierats i anmälan samt till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten. Finansinspektionen ska omedelbart underrätta AIF-förvaltaren om att anmälan lämnats in.

Finansinspektionen ska till den utländska EES-tillsynsmyndighet som avses i 1 mom. lämna behövliga uppgifter om ändringar i de handlingar och uppgifter som AIF-förvaltaren lämnat i enlighet med 19 kap. 4 § 1 mom.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas för genomförandet av AIFM-direktivet närmare bestämmelser om de i 2 mom. avsedda uppgifter som Finansinspektionen ska lämna.

22 kap.

22 kap.

Påföljder, överklagande och rapportering om överträdelser

Påföljder, överklagande och rapportering om överträdelser

2 §

2 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och som vid försummelse eller överträdelse leder till att det påförs påföljdsavgift är, utöver vad som anges i 1–3 mom., för AIF-fondernas del bestämmelserna om information om transaktioner för värdepappersfinansiering

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen, för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift, är utöver vad som anges i 1–3 mom. i fråga om AIF-fonder bestämmelserna om lämnande av information om transaktioner för värdepappersfinansiering och

Gällande lydelse

och totalavkastningssvappar i artiklarna 13 och 14 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

Föreslagen lydelse

totalavkastningssvappar i artiklarna 13 och 14 i förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning *samt i fråga om AIF-fonder bestämmelserna om kraven för marknadsföringsmaterial som riktas till investerare i artiklarna 4.1–5 i förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder.*

4 §

Överklagande

Bestämmelser om överklagande av beslut som Finansinspektionen fattat med stöd av denna lag finns i *förvaltningsprocesslagen (586/1996)* och i 73 § i lagen om Finansinspektionen.

4 §

Ändringssökande

Bestämmelser om överklagande av beslut som Finansinspektionen fattat med stöd av denna lag finns i 73 § i lagen om Finansinspektionen.

4 a §

Överklagande till följd av vissa EU-förordningar

Bestämmelser om överklagande av beslut som Finansinspektionen meddelat med stöd av förordningen om europeiska riskkapitalfonder och förordningen om europeiska fonder för socialt företagande finns i *förvaltningsprocesslagen* och i 73 § i lagen om Finansinspektionen.

Om ett i artikel 14 i förordningen om europeiska riskkapitalfonder avsett beslut om registrering av förvaltare eller ett i artikel 14 b i den förordningen avsett beslut om registrering av fonder, eller ett i artikel 15 i förordningen om europeiska fonder för socialt företagande avsett beslut om registrering av förvaltare eller ett i artikel 15 b i den förordningen avsett beslut om registrering av fonder, inte har meddelats inom föreskriven tid, får sökanden anföra besvär. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om beslutet

4 a §

Överklagande till följd av vissa EU-förordningar

Bestämmelser om överklagande av beslut som Finansinspektionen meddelat med stöd av förordningen om europeiska riskkapitalfonder och förordningen om europeiska fonder för socialt företagande finns i 73 § i lagen om Finansinspektionen.

Om ett i artikel 14 i förordningen om europeiska riskkapitalfonder avsett beslut om registrering av förvaltare eller ett i artikel 14 b i den förordningen avsett beslut om registrering av fonder, eller ett i artikel 15 i förordningen om europeiska fonder för socialt företagande avsett beslut om registrering av förvaltare eller ett i artikel 15 b i den förordningen avsett beslut om registrering av fonder, inte har meddelats inom föreskriven tid, får sökanden anföra besvär. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om beslutet har meddelats efter att besvär anförts.

Gällande lydelse

har meddelats efter att besvär anförts.
*Bestämmelser i övrigt om anförande och
behandling av besvär finns i
förvaltningsprocesslagen.*

8 §

Skadeståndsskyldighet

AIF-förvaltare och EES-baserade AIF-förvaltare är skyldiga att ersätta skada som de uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat en AIF-fonds investerare eller andra personer genom förfarande som strider mot denna lag, mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller mot förordningar som kommissionens antagit med stöd av AIFM-direktivet.

Det som i 1 mom. föreskrivs om skadeståndsskyldighet gäller också värdepappersföretag, kreditinstitut och andra personer som vid marknadsföring av andelar i AIF-fonder har

2) försummat skyldigheten att i enlighet med 12 kap. 4 § 5 mom. informera investerarna.

Föreslagen lydelse

8 §

Skadeståndsskyldighet

AIF-förvaltare och EES-baserade AIF-förvaltare är skyldiga att ersätta skada som de uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat en AIF-fonds investerare eller andra personer genom förfarande som strider mot denna lag, mot *förordningen om gränsöverskridande distribution av fonder* eller mot förordningar som kommissionens antagit med stöd av AIFM-direktivet.

Det som i 1 mom. föreskrivs om skadeståndsskyldighet gäller också värdepappersföretag, kreditinstitut och andra personer som vid marknadsföring av andelar i AIF-fonder har

2) försummat skyldigheten att i enlighet med 12 kap. 4 § 6 mom. informera investerarna.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 26 § 8 mom., 27 § 5 mom., 28 § 2 mom., det inledande stycket i 32 a § 1 mom. och 32 c § 1 mom. 1 punkten, sådana de lyder, 26 § 8 mom. i lag 575/2017, 27 § 5 mom. i lag 241/2018, 28 § 2 mom. i lag 352/2017 samt det inledande stycket i 32 a § 1 mom. och 32 c § 1 mom. 1 punkten i lag 599/2021, som följer:

Gällande lydelse

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd och registrering samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Vad som i denna paragraf föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på förordnanden om att försäkringsföreningar ska upphöra med sin verksamhet, på återkallelse av registrering av ombud som avses i lagen om ombud för obligationsinnehavare och på återkallelse av tillstånd som beviljats sådana värdepappersföretag i tredjeländer som avses i 5 kap. 5 § i lagen om investeringstjänster. Vad som i 1 mom. 3 punkten och 2 mom. 1 punkten föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på förordnanden om att pensionsstiftelser och försäkringskassor ska upphöra med sin verksamhet.

27 §

Begränsning av verksamhet som baserar sig på verksamhetstillstånd eller registrering

Vad som i denna paragraf föreskrivs om begränsning av verksamheten ska tillämpas också på begränsning av försäkringsföreningars stadgeenliga verksamhet, på återkallelse av registrering av ombud som avses i lagen om ombud för obligationsinnehavare och på begränsning av tillståndsenlig verksamhet som bedrivs av sådana värdepappersföretag i tredjeländer som avses i 5 kap. 5 § i lagen om investeringstjänster. Bestämmelser om förbud mot försäkringsdistribution finns i lagen om försäkringsdistribution. Denna paragraf

Föreslagen lydelse

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd och registrering samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Vad som i denna paragraf föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på förordnanden om att försäkringsföreningar ska upphöra med sin verksamhet, på återkallelse av registrering av ombud som avses i lagen om ombud för obligationsinnehavare, på återkallelse av tillstånd som beviljats sådana värdepappersföretag i tredjeländer som avses i 5 kap. 5 § i lagen om investeringstjänster och på återkallelse av registrering för registreringsskyldiga AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Vad som i 1 mom. 3 punkten och 2 mom. 1 punkten föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på förordnanden om att pensionsstiftelser och försäkringskassor ska upphöra med sin verksamhet.

27 §

Begränsning av verksamhet som baserar sig på verksamhetstillstånd eller registrering

Vad som i denna paragraf föreskrivs om begränsning av verksamheten ska tillämpas också på begränsning av försäkringsföreningars stadgeenliga verksamhet, på återkallelse av registrering av ombud som avses i lagen om ombud för obligationsinnehavare, på begränsning av tillståndsenlig verksamhet som bedrivs av sådana värdepappersföretag i tredjeländer som avses i 5 kap. 5 § i lagen om investeringstjänster och på begränsning av sådan verksamhet som baserar sig på registrering som bedrivs av

Gällande lydelse

tillämpas inte på centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker.

Föreslagen lydelse

registreringsskyldiga AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Bestämmelser om förbud mot försäkringsdistribution finns i lagen om försäkringsdistribution. Denna paragraf tillämpas inte på centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker.

28 §

Begränsning av ledningens verksamhet

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller på motsvarande sätt försäkringsföreningar, pensionsstiftelser och försäkringskassor samt kreditinstituts, värdepappersföretags, försäkringsbolags, försäkringsföreningars, finans- och försäkringskonglomerats, värdepapperscentralers och börsers holdingföretag. Vad som i 1 mom. föreskrivs om verkställande direktör och dennes ställföreträdare gäller på motsvarande sätt en pensionsstiftelses ombudsman och dennes ställföreträdare

28 §

Begränsning av ledningens verksamhet

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller på motsvarande sätt försäkringsföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor och andra i 5 § 24 punkten avsedda finansmarknadsaktörer samt kreditinstituts, värdepappersföretags, försäkringsbolags, försäkringsföreningars, finans- och försäkringskonglomerats, värdepapperscentralers och börsers holdingföretag. Vad som i 1 mom. föreskrivs om verkställande direktör och dennes ställföreträdare gäller på motsvarande sätt en pensionsstiftelses ombudsman och dennes ställföreträdare.

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

Finansinspektionen kan, efter att ha mottagit en anmälan enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

Finansinspektionen kan, efter att ha mottagit en anmälan enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 5 kap. 3 §, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i

Gällande lydelse

de bestämmelserna avsedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag samt deras holdingföretag, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, betalningsinstitut, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag, om innehavet av andelen skulle äventyra verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i det företag eller den organisation som förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna, om det finns grundad anledning att misstänka att

Föreslagen lydelse

de bestämmelserna avsedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag samt deras holdingföretag, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, betalningsinstitut, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag, om innehavet av andelen skulle äventyra verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i det företag eller den organisation som förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna, om det finns grundad anledning att misstänka att

32 c §

Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

Finansinspektionen kan för högst ett år i sänder förbjuda aktie- eller andelsägare att utöva rösträtt i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag och deras holdingföretag, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag, om

1) anmälan om förvärv av aktier eller andelar inte har gjorts enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen,

32 c §

Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

Finansinspektionen kan för högst ett år i sänder förbjuda aktie- eller andelsägare att utöva rösträtt i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag och deras holdingföretag, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag om

1) anmälan om förvärv av aktier eller andelar inte har gjorts enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 5 kap. 3 §, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 20 .

Jämförelsetabell

Bestämmelse i direktiv (EU) 2019/1160		Motsvarande bestämmelse i nationell rätt
artikel 1.1	artikel 17.8 andra och tredje styckena i direktiv 2009/65/EG	22 kap. 2 a § 2 och 3 mom. i lagen om placeringsfonder
artikel 1.2	artikel 77 i direktiv 2009/65/EG (har utgått)	15 kap. 1 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder upphävs
artikel 1.3	artikel 91.3 i direktiv 2009/65/EG (har utgått)	23 kap. 3 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder upphävs
artikel 1.4	artikel 92.1 i direktiv 2009/65/EG	22 kap. 7 a § 1 mom. och 23 kap. 2 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder
artikel 1.4	artikel 92.2 i direktiv 2009/65/EG	Förutsätter inte genomförande. Precisering i motiven till 23 kap. 2 §
artikel 1.4	artikel 92.3 i direktiv 2009/65/EG	22 kap. 7 a § 2 och 3 mom. samt 23 kap. 2 § 2 och 3 mom. i lagen om placeringsfonder
artikel 1.5 a	artikel 93.1 tredje stycket i direktiv 2009/65/EG	22 kap. 7 § 1 mom. och 23 kap. 1 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder
artikel 1.5 b	artikel 93.8 i direktiv 2009/65/EG	22 kap. 9 a § och 23 kap. 1 § 5 mom. i lagen om placeringsfonder
artikel 1.6	artikel 93a.1 i direktiv 2009/65/EG	22 kap. 12 § 1, 2 och 5 mom. i lagen om placeringsfonder
artikel 1.6	artikel 93a.2 i direktiv 2009/65/EG	22 kap. 12 § 3 mom. i lagen om placeringsfonder
artikel 1.6	artikel 93a.3 i direktiv 2009/65/EG	22 kap. 12 § 4 mom. i lagen om placeringsfonder
artikel 1.6	artikel 93a.4 i direktiv 2009/65/EG	22 kap. 12 § 6 mom. i lagen om placeringsfonder
artikel 1.6	artikel 93a.5 i direktiv 2009/65/EG	22 kap. 12 § 7 mom. i lagen om placeringsfonder
artikel 1.6	artikel 93a.6 i direktiv 2009/65/EG	22 kap. 10 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder
artikel 1.6	artikel 93a.7 i direktiv 2009/65/EG	Precisering i specialmotiveringen
artikel 1.7	artikel 95.1 a i direktiv 2009/65/EG 95 (har utgått)	Bemyndigandet i 23 kap. 3 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder för finansministeriet att utfärda förordning upphävs

RP 110/2021 rd

artikel 2.1	artikel 4.1.aea i direktiv 2011/61/EU	2 kap. 4 § 6 a punkten i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
artikel 2.2	artikel 30a.1 i direktiv 2011/61/EU	13 a kap. 1 § 1 och 2 mom., 19 kap. 3 § 3 mom., 4 a § 1 mom., 5 a § 1 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
artikel 2.2	artikel 30a.2 i direktiv 2011/61/EU	13 a kap. 2 och 3 §, 19 kap. 4 a § 2–4 mom., 5 a § 1 och 3 mom., 21 kap. 5 a § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
artikel 2.2	artikel 30a.3 i direktiv 2011/61/EU	13 a kap. 4 §, 19 kap. 4 a § 6 mom., 5 a § 1 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
artikel 2.2	artikel 30a.4 i direktiv 2011/61/EU	13 a kap. 1 § 3 mom., 19 kap. 4 a § 5 mom., 5 a § 1 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
artikel 2.3	artikel 32.7 andra, tredje och fjärde styckena i direktiv 2011/61/EU	21 kap. 6 b § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
artikel 2.4	artikel 32a.1 i direktiv 2011/61/EU	19 kap. 6 § 1, 2 och 4 mom., 6 a § 1–3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
artikel 2.4	artikel 32a.2 i direktiv 2011/61/EU	19 kap. 6 § 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
artikel 2.4	artikel 32a.3 i direktiv 2011/61/EU	21 kap. 6 c § 1 mom., 19 kap. 6 § 6 mom. och 6 a § 5 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
artikel 2.4	artikel 32a.4 i direktiv 2011/61/EU	19 kap. 6 § 5 mom. och 6 a § 4 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
artikel 2.4	artikel 32a.5 i direktiv 2011/61/EU	21 kap. 6 c § 2 och 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
artikel 2.4	artikel 32a.6 i direktiv 2011/61/EU	61 § i lagen om Finansinspektionen
artikel 2.4	artikel 32a.7 i direktiv 2011/61/EU	19 kap. 6 a § 6 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
artikel 2.4	artikel 32a.8 i direktiv 2011/61/EU	Har preciserats i motiven till 19 kap. 6 och 6 a § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

RP 110/2021 rd

artikel 2.5	artikel 33.6 andra och tredje styckena i direktiv 2011/61/EU	21 kap. 6 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
artikel 2.6	artikel 43a.1 i direktiv 2011/61/EU	13 kap. 6 a § 1 och 4 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
artikel 2.6	artikel 43a.2 i direktiv 2011/61/EU	Förutsätter inte ändringar i den nationella lagstiftningen. Precisering i motiven till 13 kap. 6 a § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
artikel 2.6	artikel 43a.3 i direktiv 2011/61/EU	13 kap. 6 a § 2 och 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
artikel 2.7	artikel 69a i direktiv 2011/61/EU	Förutsätter inte genomförande (<i>Utvärdering av passförfarandet</i>)
artikel 2.8	leden i och j i bilaga IV till direktiv 2011/61/EU	Ändring av finansministeriets förordning som utfärdats med stöd av 19 kap. 7 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Tydliggörande i avsnitt 8 (Bestämmelser på lägre nivå än lag) i propositionen
artikel 3.1		Förutsätter inte genomförande (<i>Införlivande</i>)
artikel 3.2		Förutsätter inte genomförande (<i>Införlivande</i>)
artikel 4		Förutsätter inte genomförande (<i>Utvärdering</i>)
artikel 5		Förutsätter inte genomförande (<i>Översyn</i>)
artikel 6		Förutsätter inte genomförande (<i>Ikraftträdande</i>)
artikel 7		Förutsätter inte genomförande